

894-814 301

TEJ N93

ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಭಾಗ

ರೋಪೀನಾಚಿಟ್ಟ ಕೃಷಿ ಕಥೆಗಳು

ಕೆ.ವಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ

11,064 1993

ಎರೋಪ್ಲಿನ್ ಚಿಟ್ಟೆ

ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ

೯೦, ೯ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ

ಸರಸ್ವತೀ ಪುರಂ

ಮೈಸೂರು - ೫೭೦ ೦೦೯

META ENTERED

Aeroplane Chitte And Other Stories Illustrated collector
of real life stories Written by Sri K.P.Purnachandra Tejasvi
Hand Post. Mudigere-577 132. Chikamagalure Dist
KARNATAKA

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವು. ಬೆಲೆ ರೂ -೨೨
ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೯೩

57318 CR

89/11. 814 301

TEJ N73

ಕರ್ನಾಟಕ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ

೯೦. ೯ನೇ ಮೇನ್.

ಸರಸ್ವತೀ ಪುರಂ

ಮೈಸೂರು - ೫೭೦ ೦೦೯

ಫೋನ್ ನಂ , 64 154

ಟೈಪ್ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ವಿನ್ಯಾಸ
ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ

ಮುದ್ರಕರು

ಸ್ಕಂದ ಮುದ್ರಣಾಲಯ. ಮೈಸೂರು - ೫೭೦ ೦೦೯

ಲೇಖಕರ ಮಾತು

ನಾನು ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವೀಧರನಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಉಚ್ಚಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಅನೇಕ ಕೌತುಕಮಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ನಾನು ಕಂಡ ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ಕ್ರಿಮಿ, ಕೀಟಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಷ್ಟೆ ನಾನು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನು. ನಾನು ಜ್ಞಾನೋಪಾಸಕನಾಗಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ನನ್ನ ಸ್ವಧರ್ಮ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಏನನ್ನು ಬರೆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿವೇಷ, ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಛಾಯೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು 'ಏರೋಪ್ಲನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು' ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದು. ಸಾಹಿತಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಟಶಾಸ್ತ್ರ, ಪಕ್ಷಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಆಗಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಸ್ನಾನುಭವದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಇವನ್ನು ಕಥೆಗಳೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇವನ್ನು ಏನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಓದಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಸಂಗತಿಗಳಾದರೆ ಸಾಕಲ್ಲವೆ! ಬರೆದುದನ್ನು ಓದಿ, ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ತಲೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಮರ್ಶಕರಿರುವಾಗ ನಮಗೇಕೆ ಈ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳು!

ಈ ಕಥೆಗಳು, ಈ ಕಥಾವಿಧಾನ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು, ಸುಸ್ಮಿತ, ಈಶಾನ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡ ಕೌತುಕಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ರೂಪುಗೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳಿವು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶುಷ್ಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಠ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ನಾನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಂಡು ಜೀವನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಥ ಕ್ಷಿಪ್ರ ವಿಚಾರವಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೃದ್ಯತವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು, ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು, ತಿಳಿದಿದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದೊರಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ 'ಏರೋಪ್ಲನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು'. ಇದೇ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದಿನ ಸದಾಶಯ.

ಕೆ.ಪಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ

ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮುಖಾಂತರ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ನಾವೇ ಭರಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಾರಾ ಅಬುಬಕ್ಕರ್ ಅವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ (ಕಾದಂಬರಿಗಳು)

ಸಹನಾ

ಪತ್ರಗಳು

ತಳ ಒಡೆದ ದೋಣಿಯಲಿ

ಚಪ್ಪಲಿಗಳು(ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು)

ಪಯಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಕೆ.ವಿ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಕೃತಿಗಳು

ಸ್ವಗತ ಲಹರಿ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)

ಯಮಳ ಪ್ರಶ್ನೆ (ನಾಟಕ)

ಹುಲಿಯೂರಿನ ಸರಹದ್ದು (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ)

ಅಬಚೂರಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸ್

ಕಿರಗೂರಿನ ಗಯ್ಯಾಳಿಗಳು

ಸ್ವರೂಪ (ಕಾದಂಬರಿ)

ನಿಗೂಢ ಮನುಷ್ಯರು

ಕರ್ವಾಟೋ

ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ

ಅಲೆಮಾರಿಯ ಅಂಡಮಾನ್

ಪರಿಸರದ ಕಥೆ

ಮಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಲಿಂಕ್

ಎರೋಫೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳನ್ನು

ಫೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ ೦

ಫೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ ೨

ವಿಸ್ಮಯ ೦

(ಕೆ.ವಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ , ಪ್ರದೀಪ ಕೆಂದಿಗ)

ವಿಸ್ಮಯ ೨

(ಕೆ.ವಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ , ಪ್ರದೀಪ ಕೆಂದಿಗ)

ಪರಿವಿಡಿ

ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಅಧ್ಯಾಯ

ಪುಟ

೧. ಒಂಟೆ ಹುಳು೧
೨. ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ೬
೩. ಬಾವಲಿ೧೨
೪. ಬಾವಲಿಗಳ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಸ್ಮಯ೧೭
೫. ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಾವಲಿ೨೩
೬. ಕೀಟ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು೩೪
೭. ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತು೩೪
೮. ಸರ್ಪದೃಷ್ಟಿ೪೦
೯. ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್೪೫
೧೦. ಹಾವು ಮೀನಿನ ಪ್ರಚಂಡ ಯಾನ೫೨
೧೧. ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ೫೭
೧೨. ಒಂದು ಝರಿಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ೬೮
೧೩. ಹಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣ ಬಾಲದಲ್ಲಿ೭೩
೧೪. ಮಲಬಾರ್ ಟ್ರೋಜನ್೭೯
೧೫. ನಾವು ಕೊಂದ ಹಕ್ಕಿ೮೫
೧೬. ಒಡಲನೂಲಿನಿಂದ೯೨
೧೭. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಮೂಡದ ಹಾದಿ ೯೭

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಗೆಳೆಯ ಲಂಕೇಶ್‌ರಿಗೆ -

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ -

ಟೈಪ್ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿಗೆ -

ಕಲಾವಿದ ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್‌ಚಂದ್ರ ದತ್ತರಿಗೆ -

ಅರ್ಪಣೆ

ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಾದ
ಕುಮಾರಿ ಸುಸ್ಮಿತ , ಮತ್ತು ಈಶಾನ್ಯಯರಿಗೆ -

ಒಂಟೆ ಹುಳು

ಅವತ್ತು ಬಿಸಿಲಿನ ಧಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿತ್ತು. ಗಾಳಿ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮರದ ಒಂದು ಎಲೆಯೂ ಅಲುಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆಲ್ಲ ಕರಗಿ ಕತ್ತಲಿನಂತೆ ನೆರಳು ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನನಗೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಜಡವಾದಂತೆನ್ನಿಸಿ ಬೋರ್ ಆಯ್ತು. ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮರದ ನೆರಳೊಂದರ ಅಡಿ ಕುಳಿತೆ. ಈ ಕಾಡು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹೀಗೇ ಬೋರ್ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತೆ. ಕಾಡು ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆಹರಟೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಕಾಡಿಗೂ ಮರುಭೂಮಿಗೂ ನನಗೆ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಕಾಲಕೆಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಾವುರಾಣಿ ಎದ್ದು ಚರಚರ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತ ತರಗಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಹೋಯ್ತು. ಹಾವುರಾಣಿ ಸರಿದು ತರಗಲೆಗಳಡಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಗಮನಿಸಲು ಇಲ್ಲದೆ ತರಗಲೆಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ತರಗಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಎಲೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇದೊಂದೇ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯ್ತು. ಎಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆ ಸುರುಳಿ. ಬೇಕೆಂದೇ ಬಲವಾಗಿ ಬೀಡಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ಎಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಎಲೆ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಡಚಿ ಪೊಟ್ಟಣ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿದೆ. ಎಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಸುರುಳಿ ಒಣಗಿದ್ದರೂ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಹಸಿಯಾಗೇ ಇತ್ತು. ಒಳಗೆ ಏನಿರಬಹುದೆಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಜೋಪಾನವಾಗೇ ಬಿಚ್ಚಿದೆ. ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಎಲೆಯ ಗಂಟು ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಇಡೀ ಎಲೆಯಾಯ್ತು. ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಬ್ಬಲು ಮರದ ಎಲೆಯೇ ಅದು. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಯಾರೋ ಬೋರಾಗಿ ಈ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರು ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಎಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬೀಡಮಾಡಿ ಎಸೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಾಲಿ

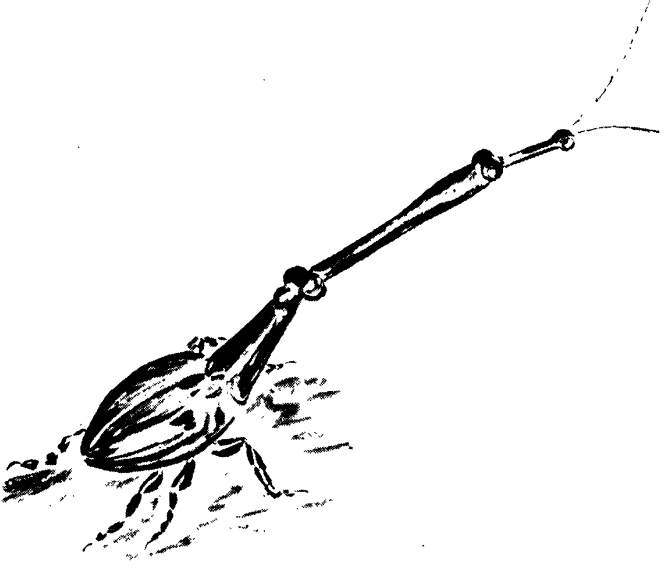
ಎಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ಮುದುರಿ ಎಸೆದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ! ಇನ್ನೆರಡು ಬೀಡಾಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ! ಸರಿ ಅವುಗಳೊಳಗಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ನೋಡೋಣೆಂದು ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಅವೂ ಖಾಲಿ! ಸರಿ ಇದು ಯಾವನೋ ಹುಟ್ಟು ಸೋಮಪಾರಿಯ ಕೆಲಸವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವನ್ನೂ ಎಸೆದೆ.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬೀಡಾಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹಾಗಾದರೆ ಇದು ನರಮನುಷ್ಯರ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಹಕ್ಕಿಯೋ ಹುಳುವೋ ಈ ತರ ಎಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಡ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಸಾಕುವುದನ್ನೇ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಿತಾಪತಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಹಕ್ಕಿ ಕೀಟಗಳೇ ಆಗಲಿ ಬೋರಾದಾಗ ಎಲೆ ಕುಯ್ದು ಬೀಡ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತವೆಂದು ನಾನಂತೂ ಎಲ್ಲೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೋ ಜೀವಿ ಏನೋಬಂದು ರಹಸ್ಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಏನಿರಬಹುದು? ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಬ್ಬಲುಮರದ ಪ್ರತಿ ಎಲೆ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಯಾವುದೋ ಸೋಮಾರಿ ಹುಳುವೋ ಕೀಟವೋ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡೇ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲಿ ಅಥವಾ ಹಾರಿಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಇಡೀ ಮರದ ಪ್ರತಿ ಕೊಂಬೆಯನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಿಲಗಿಚ್ಚಿಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದೆ. ಎಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲೋ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಬೀಡಾಗಳು ಉದುರಿದವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಜೀವಿಯ ಸುಳಿವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಏನೂ ತಲೆಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ ? ಬೋರಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತವನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಮಹಾ ರಹಸ್ಯತಮ ಒಗಟು ಎದುರಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಷ್ಟು ಬೀಡಾಗಳನ್ನು ಹೆರಳಿ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೆಲೆಯ ಬೆಳವಾಡಿಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ.

ಬೆಳವಾಡಿ ಜೊತೆ ಹಲವು ಬೀಡಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಂದು ಬೀಡಾದ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಕೂದಲಿನಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಹುಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹುಳು ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಿತ್ತೆಂದರೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಅದು ಆ ಎಲೆಯನ್ನು ಬೀಡಾಕಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೋ ಕೀಟ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಬೀಡ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಸಾಕುತ್ತಿದೆ ! ಹಸಿ ಎಲೆ ಬಾಡುವ ಶಾಖಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಮರಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಎಲೆ ತಿಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲವೆ ?

ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಎಲೆಗಳೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದೇ

ಇರಬೇಕು. ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ಮೊಟ್ಟೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ! ಕೆಲವು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಮೈಕ್ರೋಸ್ಕೋಪಿನ ಅಡಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದವು. ಎಲೆಯ ಮಡಿಕೆಯ ತುಟ್ಟತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಹಳದಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಪ್ರತಿ ಬೀಡಾದೊಳಗೂ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇದು ಯಾವುದೋ ಹುಳದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಕೆಲಸವೇ ಎಂದು ಪತ್ತೆಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಸಮಾಧಾನ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾವುದರ ಕೆಲಸ ?

ನಾನು ಬೆಳವಾಡಿ ಮರವನ್ನು ಮತ್ತೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೋದೆವು. ನಾವು ಹೋದಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಬೀಡಾಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಕಂಡಿತಾದರೂ ಅದು ಯಾವ ಹುಳದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಸುಳಿವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದರೂ ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹುಳವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಯಾವ ಹುಳುವೆಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಆ ಬೀಡಾಗಳನ್ನೂ ಆ ಮರದ ಒಂದಷ್ಟು ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಯ್ದು ಬೀಡಾದೊಳಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಸಿ ಆ

ಹುಳು ಕೊನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹುಳುವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆವು. ಈ ಕೆಲಸ ಪಾರ್ವತಿಯವರದಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಬೀಡಾಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದೆವು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಪ್ರತಿ ಬೀಡಾದಿಂದಲೂ ಕೆಂಪು ರೆಕ್ಕೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಒಂಟೆಯಾಕಾರದ ಮಿಡತೆಗಳು ಈಚೆಗೆ ಬಂದವು. ಪಾರ್ವತಿ ಅವು ಈಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮಗೆ ಕರೆದು ತೋರಿಸಿದರು. ಹುಳುಗಳು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಒಂಟೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಆಚೀಚೆ ಚಾಚುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಹಾರಲು ದಾರಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ಮೀಸೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವು.

ಓಡು ಹುಳದ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರದಂತೆ ಕಾಣುವ ಈ ಒಂಟೆ ಹುಳು ಓಡು ಹುಳಗಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಗೆವಾಗೆ ಸಿಗುವ ಬಿಳಿ ಹುಳಗಳನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲ ಅನೇಕಬಾರಿ ನೋಡಿರ ಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಓಡು ಹುಳಗಳ ಲಾರ್ವ ಮರಿಗಳು. ಅವು ಮಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಗೊಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಬೆಳೆದು ಕೋಶಾವಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅನಂತರ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಾರ್ವ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿ ಓಡು ಹುಳುಗಳಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಗರಟದ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಇದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಹೊರಕವಚದ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಓಡು ಹುಳುಗಳೆಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹುಳುಗಳು ನಿಜವಾದ ಹಾರುವ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಚಿಪ್ಪಿನ ರೆಕ್ಕೆಗಳೊಳಗೆ ಡಬ್ಬಿ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಾರುವಾಗ ಈ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಒಳಗಿರುವ ಪಾರದರ್ಶಕ ಹಾರುವ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಪೊಪ್ಪೆಲರ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಧುಂಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಒಂಟೆ ಹುಳದ ವಿಸ್ತಾರ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮಿಕ್ಕಿರುವ ನನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವಮಾನ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಇವೆ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೀಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಸೆದಿದ್ದ ಆಸಾಮಿ ಈ ಒಂಟೆ ಹುಳುವೇ ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ನಮಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತು.

ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೋ ಸರಿ. ಅದರೂ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಕುಟುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆರಳುಗಳಾಗಲಿ ಕೈಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ. ನಡೆಯುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಬರದ ಹಾಗಿರುವ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಎಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ. ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಎಲೆಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ನಮಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಟಿಲವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತ್ತು. ಈ ಹುಳುಗಳು ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಟಾರ್ಚ್ ಹಿಡಿದು ರಾತ್ರಿ ಸಹ ಪಹರೆ ಕಾದೆವು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಇದು ಬಗೆಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ಈ ಹುಳುಗಳು ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನೋಡಿದ ಬೆಳವಾಡಿ ಯಾರ ಕೈಲೋ ಕೂಡಲೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದರು. ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕದ್ದು ಕುಳಿತು ಈ ಹುಳುಗಳು ಬೀಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು.

ಮೊದಲು ಹುಳು ಬಂದು ಕುಳಿತು ಎಲೆ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಾಡಿ ಅದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸರಿ ಇದೆಯೆ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿನ ಬಳಿ ಎಲೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ದಿಂಡು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಗಿಡದಿಂದ ಒದಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಸ್ಯರಕ್ತ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹುಳು ದೂರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಗೆ ಎಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬಾಡುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ ಮೆತ್ತಗಾಗಿ ಎಲೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಡಚಲು ಬರುತ್ತದೆ. ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಾಡಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಎಲೆಯನ್ನು ದಿಂಡಿನ ಬಳಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮಡಿಚುತ್ತವೆ. ತುದಿಯಿಂದ ಎರಡು ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಆ ಸುರುಳಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಂಧ್ರ ಕೊರೆದು ಅದರೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲಿಂದ ಬೀಡ ಮಾಡಲು ಒಂಟೆ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಕೆಲವೇ ಸಂಕೇತಗಳು. ಎಲೆಯನ್ನು ಸರಸರ ಬೀಡಿ ಸುತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತಿ ಎಲೆ ವಾಪಾಸು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಡಚಿ ಸುರುಳಿಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ. ಗಿಡದ ಮೇಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಕಸದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷೇಮ ಎಂದೋ ಏನೋ ಬೀಡ ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಎಲೆಯ ದಿಂಡನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಡವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಇದೇನೂ ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲದ ಪವಾಡವೇನಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕೀಟ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕಿದ್ದರೆ ಈ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಆದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ನನ್ನ ಝರಿ, ಹಕ್ಕಿ, ಕಾಡಿನ ಮೇಲಿನ ಲೇಖನ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ನಾವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಬಂದು ನೋಡುವವರಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೂ ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ಎಲ್ಲಿಗಾಗಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವೋ ಅಲ್ಲೇ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಇಂಥವು ನೂರಾರು ಪವಾಡಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ

ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಗುತ್ತದಂತೆ ಗೊತ್ತೆ? ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ ರಾಮನ ಪಾಠದ ಪುಸ್ತಕದ ನಡುವಿಂದ ಅದರ ರೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ನುಸುಳಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಮ ಹೌಹಾರಿ ಅದನ್ನೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತು ಎನ್ನುವಂತೆ ತಗೊಂಡು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹಾಳೆಗಳ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಅದೇನೆಂದು ತೋರಿಸೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಮುಟ್ಟಲೂ ಅವಕಾಶ

ಕೊಡದೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕದ ನಡುವೆ ಅದನ್ನು ಭದ್ರ ಮಾಡಿದ. ಈ ಚಿಟ್ಟೆಯ ರೆಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಚಿಟ್ಟೆಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂತೇನೂ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆಯ ಹಾಗೆ ತೆಳ್ಳಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದ ಅದರ ಮೇಲೆ, ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುವಂತೆ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗೀರುಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ರಾಮನ ಪ್ರಕಾರ ದುಡ್ಡು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ. ಅದರ ರೆಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ

ರಾಮ "ಅದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಬಹಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದೃಷ್ಟ ಇದ್ದವರಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ " ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ರಾಮನ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಆವರೆಗೂ ಗಮನಿಸದಿದ್ದ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಬಿತ್ತು. ಇವುಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನೋಡಿದ್ದೆವಾದರೂ ಅವು ಮಿಕ್ಕ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಂತೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಹೂವಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಹಾರುವುದನ್ನಾಗಲೀ, ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಲು ಹೂಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದನ್ನಾಗಲೀ ನೋಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಇವು ಕುಳಿತಾಗ ಹಿಡಿಯೋಣವೆಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಹಾರುವ ಇವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರೂ ವಿಮಾನದ ಆಕಾರದ ಈ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಬಡಿಯದೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತೇಲುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದು ನಮಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ನೋವು ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಂಪು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯ್ಯು ಈ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ದುಡ್ಡಿನ ಆಸೆಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಈ ದುರ್ಲಭ ಚಿಟ್ಟೆಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೀರಾ ಅಮೂಲ್ಯ ಎಂದು ರಾಮ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದು ನಮಗೆ ಸರಿಯೆಂದೇ ತೋರಿತು.

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೋಟ ಇತ್ತು. ಕುಳ್ಳಮ್ಮ ಎನ್ನುವ ಬಡವಿಯೊಬ್ಬಳು ಅದರ ಬಡತಿ. ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆದು ಮೈಸೂರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಒಯ್ದು ಮಾರಿ ಆಕೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ತೋಟದ ಬೇಲಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಭೂತಾಕಾರದ ಅತ್ತಿಮರ ಇತ್ತು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣು ಹೋಲುವ ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣು ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಣ್ಣಿನೊಳಗೂ ಹುಳುಗಳು, ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವ್ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಏನಾದರೂ ತಂಟೆ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಒಮ್ಮೆ ಅದು ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಅದರ ಅಡಿ ತೀರಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಹಾರಾಡುತ್ತಿವೆ ! ಅವುಗಳ ಮಿಂಚುವ ಪಾರದರ್ಶಕ ರೆಕ್ಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ನೋಟಗಳ ಹಾಗೆ ಕಂಡವು. ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹಾಗೇಕೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದರೂ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ರೆಕ್ಕೆ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಚಪಲದಲ್ಲಿ ಮರದ ಗೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಗುಂಪಿನತ್ತ ಬೀಸಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಗಲಭೆಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಲಿತವಾಗದ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ನಮ್ಮ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗಿಂತ ನಾಲ್ಕಾರು ಗೇಣು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಾರಾಟ

ಮುಂದುವರಿಸಿದವು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಸಂಜೆ ಸತತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೂ ಯಾವ ಫಲವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಕುಳ್ಳಿಮ್ಪನೇ ದೊಣ್ಣೆ ತಗೊಂಡು ಕಿರುಚುತ್ತಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಓಡಿಸಿದಳು. ಅವಳ ತೋಟದೊಳಗಿದ್ದ ಒಂದೆರಡು ಸೀಬೇಕಾಯಿ ಮರಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವಳು ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮ ತಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಯಾವ ಹೂವಿನ ಮೇಲೂ ಕೂರದ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅತ್ತಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯಾಕೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತ, ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ತಾಟಕಿಯ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕುಳ್ಳಿಮ್ಪನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಣಗಿಸಿ ಕಿಚಾಯಿಸಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಕಾಲುಕಿತ್ತೆವು.

ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳನಂತರ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೆದುರು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ ಕೋಳಿಗಳು ಎಂಥದಕ್ಕೋ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಾಡುತ್ತ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಅವು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಹಿಂದೂಮೈ ಅತ್ತಿ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಗುಂಪುಕೂಡಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು, ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಇವೆಲ್ಲ ದೊಂಬಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕೋಳಿ ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳೆಲ್ಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಜಗಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಹೋದವು. ಅವು ನಿಂತಿದ್ದ ಕಡೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ತೂತೊಂದರಿಂದ ಗೆದ್ದುಗಳೂ ಮಳೆ ಹುಳುಗಳೂ ಬುಳುಬುಳು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಹೊರನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಹಾರಿದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವ ತ್ರಾಸದಾಯಕ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪಿಸಲು ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಲದ ಬಳಿಯೇ ಘೇರಾಯಿಸಿ ಅವು ಹೊರ ನುಗ್ಗಿದಂತೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದು ಗುಳುಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದವು.

ಹಾಗಾದರೆ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ ? ಬಿಲದ ಬಳಿ ನಿಂತು ಆಕಾಶವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳು ಓಡಿಹೋದುದರಿಂದ ಮಳೆ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ನಿರಾಂತಕವಾಗಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಹುಳುಗಳು ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವು. ಹಾರಿದ ಮಳೆಹುಳುಗಳನ್ನು ಜೆಟ್ ವಿಮಾನದ ರೀತಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲೇ ಟಪ್ಪನೆ ಹಿಡಿದು ತಿಂದು ಏನನ್ನೋ ಕೆಳಗೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸುವುದೇನನ್ನು ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಮಳೆಹುಳುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ಮೃದುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಭಾಗವನ್ನು ತಿಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಸಮೇತ ರುಂಡವನ್ನು

ಕೆಳಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾರುವ ಚಿಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ ಹೀರುವ ಜೀವಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಾವು ಈ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತರಾದೆವು. ಹೊಟ್ಟೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಳೆ ಹುಳುಗಳು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದವು. ತಮ್ಮ ದುರ್ಬಲ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳ ಲಾಘವವನ್ನು ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ವೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಈ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಮಾಂಸಹಾರಿ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಅತ್ರಿಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಹಾರುವ ನುಸಿ ಸೊಳ್ಳೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲು ಇವು ಅತ್ರಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ಆಗ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಇದು ತಿಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತೆಳನೆಯ ಪೊರೆಯಂಥ ರೆಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇವು ತೇಲಾಡುವುದನ್ನು ನೂರಾರು ಸಾರಿ ನೋಡಿದನೇ ಹೊರತು, ಇವು ಎಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತವೆ? ಅವುಗಳ ಮರಿಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ? ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ? ಇವ್ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಬಳಿ ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಕೆರೆಯ ನೀರೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹುಳು ಜೊಂಡು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬಂತು. ನೋಡಲು ರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ನೊಣದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಯಾವುದೋ ನೀರೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹುಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿದೆ. ಕೊಂಚ ದೂರ ಹತ್ತಿದ ಹುಳು ಜೊಂಡಿನ ಎಲೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿತು. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ತರುವಾಯ ಅದರ ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗದ ಚರ್ಮ ಪಟ್ಟನೆ ಸೀಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಳು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಲೆಹಾಕಿತು. ಹುಳದೊಳಗಿಂದ ಹುಳು ಬರುವ ಈ ಭಯಜನಕ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಹುಳು ಹೇಗೆ ಆ ಹುಳುವಿನೊಳಗಿತ್ತು ಚಕಿತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೊದಲಿನ ಹುಳುವಿನ ಬೆನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೊರಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದ ಹುಳು ತೆವಳುತ್ತಾ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣದ ಇಲ್ಲಲ ವಾತಾಪಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಕತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ವಾತಾಪಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮುಷಿಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೀಗೇ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ! ಹೊರಗೆ ತಲೆಹಾಕಿದ ಹುಳು ಮುರುಟಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ರಬ್ಬರ್ ಮೈಯನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳೇ ಹಿಡಿದಿರಬಹುದು. ಮುದ್ದೆ

ಮಾಡಿದ ಕಾಗದದ ಹಾಗೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ ಹುಳು ಕೊಡೆ ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಮೈಕೈಗಳಿಗೆ ಆಕಾರಕೊಡುತ್ತಾ ಅದೊಂದು ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಯ ಆಕಾರ ತಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿ ಮುರುಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಹರಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಕತ್ತಲಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಹಾರಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯದಿನ ನೋಡಿದಾಗ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹತ್ತಿ ಬಂದು ಜೊಂಡಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹುಳು ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಬೆನ್ನಿನ ಬಳಿಯ ಸೀಳಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಾಲಿ ಟೊಳ್ಳು! ಈ ವಿಚಿತ್ರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದನಂತರವೇ ನಾನು ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ತಿಳಿಯಲು ಪುಸ್ತಕ ತಿರುವಿಹಾಕಿದೆ.

ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲೂ ನೂರಾರು ಬಣ್ಣದ ನೂರಾರು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಲಾರ್ವ ಮರಿಗಳು ಹೊರಬಂದು ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬೆಳೆದರೆ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಮರಿಗಳು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನೀರಿನೊಳಗಿನ ಆಮ್ಲಜನಕ ಉಸಿರಾಡಲು ಆಗ ಅವಕ್ಕೆ ಮೀನುಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಗಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಿವುರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮರಿಗಳು ನೀರೊಳಗಡೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಪರ್ಯಂತ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಮರಿ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಜೊಂಡನ್ನೋ ಗಿಡವನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಚಿಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಮರಿಗಳು ಕೋಶಾವಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಮರಿ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಒಳಗೆ ಆಗಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡು ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಚಿಟ್ಟೆ ಮರಿಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮ ಒಡೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ತೆವಳಿ ಹೊರಬಂದು ಹಾರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಿ ಚಿಟ್ಟೆಯಾದನಂತರ ಜೀವಿಸಿರುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಷ್ಟೆ. ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹಾರುತ್ತಲೇ ತಮ್ಮ ಬಾಲದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೋಳಿ ಕುಟುಕಿದ ಹಾಗೆ ಕುಟುಕುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಅದು ನೀರೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ಚಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೆ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದರ ಜೀವನಶೈಲಿ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಬಾವಲಿ

ಮೈಸೂರಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಂದ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ ಇತ್ತು. ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಮಹಲನ್ನು ಅರಮನೆ ಕುದುರೆ ಲಾಯ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಬೆಳೆದು ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಬಡಾವಣೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಇದ್ದ ಜಾಗ ಯಾವುದು ಎಂದೂ ನನಗೆ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಹಾಳು ಕೋಟೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಎದರು ಒಂದು ಮಂಜಟ್ಟೆ ಮರ ಇತ್ತು. ಗುಲಗಂಜಿಯಂತೆಯೇ ಕೆಂಪಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಂಜಟ್ಟೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಆಯಲು ನಾವು ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ದೆವ್ವದ ಮನೆಯಂತೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿರವವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಕೊಂಚ ಅಂಜಿಕೆಯೇ ಇತ್ತು. ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಬಳಿ ಕುದುರೆಗಳಾಗಲಿ ಮನುಷ್ಯರಾಗಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಯಾರೂ ಎಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ದೊಡ್ಡ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಯಾರೂ ತೆಗೆಯದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾಗಿ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿದ್ದವು.

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ತಗೊಂಡು ಅದರ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿದ. ಒಳಗೆ ಚಿಲಕಗಳೆಲ್ಲ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ತುಂಡಾಗಿದ್ದವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ದಫಾರನೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗಿನ ನಸುಗತ್ತಲು ಕಂಡಿತು. ಆ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಪುನಃ ನಾವೆಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಇಣುಕಿದ ನಾವು ಅದು ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದ ಕೋಣೆಯಂತೆ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಒಳಗೆ ಏನೆನಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣೆಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಳಿದೆವು. ಮನುಷ್ಯ ಸುಳಿದಾಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಧೂಳು ಜೇಡರಬಲೆ ಮುಂತಾದವು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದ್ದವು. ಒಳಗಿಳಿದ ನಮಗೆ ಅದರ ನಸುಗತ್ತಲಿನ ನೀರವತೆ ನೋಡಿ ಕೊಂಚ ದಿಗಿಲು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಆದರೂ ಅರಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡವಾದ್ದರಿಂದ ಮಹಾರಾಜರು ಏನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕುತೂಹಲ. ನಾನು ಅತ್ತಿತ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಸೂರಿನಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದೆ! ತಲೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸಾಲು ಸಾಲು ಮುಖಗಳು ಗುಂಡನೆಯ ದುರುಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಈ ಮುಖಗಳಿಂದ ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದದ್ದು

ಒಂದೇ ಒಂದು. "ಪಿಶಾಚಿಗಳು!". "ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿವೆ ಕಣೋ!" ಎಂದು ತಮ್ಮನ ಕಡೆ ಕೂಗಿದೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಸುಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಟಪಟಪ ಸದ್ದಾಯ್ತು. ತಡಮಾಡಿದರೆ ಅಪಾಯ ಎಂದು ಒಂದೇ ಉಸುರಿಗೆ ಕಿಟಕಿ ಹಾರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಿರುಗದೆ ಮನೆಕಡೆಗೆ ಓಡಿದವು. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೂಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಓಡಿಬಂದಿದ್ದ. ಪಿಶಾಚಿ ಎಲ್ಲಿತ್ತು? ಹೇಗಿತ್ತು? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಕತೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ಓದಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಚಹರೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಡೊಂಕಿ ಹೊಡೆದೆ. ಆಮೇಲಿಂದ ನಾವು ಆ ಲಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಸುಳಿಯುವುದನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಿದೆವು.

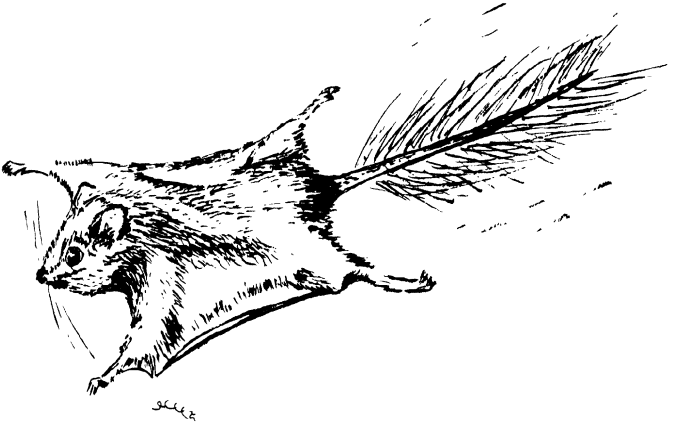
ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮುಖಗಳು ಬಾವಲಿಗಳೇ. ಅವರೆಗೂ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿರದ ನನಗೆ ಅವೇ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿರಬಹುದೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಬಾವಲಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜುಗುಪ್ಸೆಯೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅವುಗಳ ಕತ್ತೆಮುಖದಂಥ ಮುಖ. ಪುಕ್ಕಗಳಿಲ್ಲದ ಕರಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳು, ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಇವೆಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ತೋಟ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುದೋ ಹಕ್ಕಿಯ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೋ ಹಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಗೊತ್ತು ಕೂರಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ರಾತ್ರಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಇದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟುಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕರುಳು ಕೂದಲುಗಳೂ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಗೊತ್ತು ಕೂರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾದರೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ಕೊನೆಗೆ ಅರ್ಧ ಮರ್ಧ ತಿಂದ ಇಲಿಗಳು ಹಕ್ಕಿಮರಿಗಳ ಕಾಲು ಪುಕ್ಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಬೀಳತೊಡಗಿದವು!

ಮನೆಯೆದುರು ಪೇರಲು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಬಾವಲಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವಾದರೂ ಅವು ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸರಿಸಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಟಾರ್ಚ್ ಹಾಕಿದಾಗ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾವಲಿಗಳು ನೇತುಕೊಂಡಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ನನ್ನ ದೀಪದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಿ ಅವೆಲ್ಲ ಹಾರಿದವು. ಒಂದು ಆಗತಾನೆ ಹಿಡಿದು ತಂದಿದ್ದ ಅರೇಜೀವವಾಗಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿ ಮರಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆಹಾಕಿ ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತು. ರಸ್ತೆ ದೀಪದ ಬಳಿ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟೆ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾವಲಿಗಳು ಹಾರಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇವು ಇಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುವ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಬೇಟೆಗಾರರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಅವತ್ತೇ. ವರಾಂಡ ಗಲೀಜು ಮಾಡುವ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಒಮ್ಮೆ ದೋಟಿಗೆ ಪೊರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬೀಸಾಡಿ ಒಂದನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿದೆ. ತಮಾಷೆ ಎಂದರೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ನೆಲದಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಹಾರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಹಿಂಗಾಲುಗಳೂ ರೆಕ್ಕೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನಿಂತು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರೆಕ್ಕೆ ಆಡಿಸಿದರೆ ರಪ್ಪರಪ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಬಾವಲಿ ಹಾರುವುದು ಹೇಗೆ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಅದನ್ನು ಚಚ್ಚಿಹಾಕದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅದು ಹುಳುವಿನ ಹಾಗೆ ತೆವಳುತ್ತಾ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹರಿದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿಹೋಯ್ತು.

ಬಾವಲಿಗಳು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನು ಇಲ್ಲ. ಇವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಧಾಳಿ ಇಡುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳು ಫಲಾಹಾರಿಗಳೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವು ಮೂಲತಃ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ವ್ಯಾಂಪೈರ್ ಬಾವಲಿಗೆ ಸಜೀವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಿಸಿರಕ್ತವೇ ಪ್ರಧಾನ ಆಹಾರ. ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ

ಮನುಷ್ಯರೂ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಬಂದು ಕೊಂಚವೂ ನೋವಾಗದಂತೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಬಳಿ ಕಚ್ಚಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗಾಯದ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟದಂತೆ ಒಂದು ರಾಸಾಯನಿಕವನ್ನು ಇದು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಇವು ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ಹಾರಿಹೋದ ಅನಂತರ ಎಷ್ಟೋಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ರಕ್ತ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಸೋರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಿದ್ದೆ ಮುಗಿಸಿ ಏಳುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಲಗಿದ್ದವ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ. ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುವ ಬಾವಲಿಗಳಿಲ್ಲ ! ಈ ವ್ಯಾಂಪೈರ್ ಬಾವಲಿಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದಂತೆ. ಅವು ಕೂಡಲೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಂಪೈರ್‌ಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಾಂಪೈರ್‌ಗಳ ಪಿಡುಗು ಇರುವೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜನ ಮಲಗುವಾಗ ನಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬಾವಲಿಗಳು ಬಂದಕೂಡಲೆ ನಾಯಿಗಳು ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಾವಲಿಗಳು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತವೆ

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಬಾವಲಿಗಳು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮೊಡನಿರುವ ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರ ಸಸ್ತನಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಸ್ತನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರುಬೆಕ್ಕು, ಹಾರುವ ಅಳಿಲು, ಹಾರುವ ಇಲಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ಹಲವಾರು ಹಾರುವ

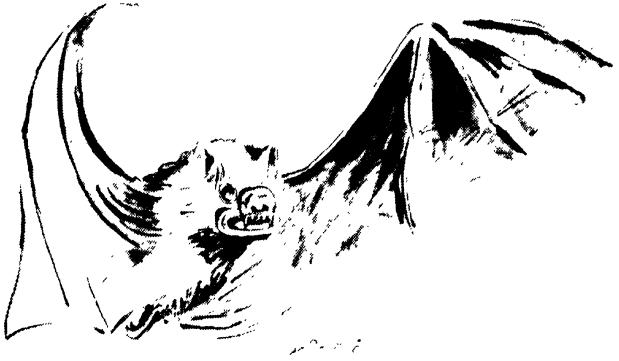
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿದ್ದಾವೆ. ಇವು ತಮ್ಮ ಹಿಂಗಾಲು ಮುಂಗಾಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಿರುವ ತೊಗಲಿನ ತೆರೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರದವರೆಗೆ ತೇಲಬಲ್ಲವಾದರೂ ಹಾರಲಾರವು. ಎತ್ತರದ ಮರದಿಂದ ಹಾರಿ ಗೈಡರ್‌ಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂಬಾ ದೂರದವರೆಗೆ ತೇಲುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹಾರಾಟ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಇವು ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಲಾರವು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮೊಡನಿರುವ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾರಬಲ್ಲ ಸಸ್ತನಿಗಳೆಂದರೆ ಬಾವಲಿಯೇ ಸರಿ.

ಆದರೆ ಈ ಬಾವಲಿಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಲೆಕೆಡಿಸಿದ್ದು ತಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರ ರೂಪ ಆಕಾರಗಳಿಂದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅತಿ ರಹಸ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯಿಂದ. ಇದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಪರಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು ನೂರುವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಾವಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸತತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು.

ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಬಾವಲಿಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಒಗಟಾಗಿತ್ತು.

ಬಾವಲಿಗಳ ಅತಿಂದ್ರಿಯ ವಿಸ್ಮಯ

ರಕ್ತ ಹೀರುವ ವ್ಯಾಂವೈರ್ ಬಾವಲಿ

ಬಾವಲಿಯು ಕೇವಲ ತನ್ನ ರೂಪ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಶಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಮಯ ಚಲನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಸಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಬಾವಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಹೋದ ಇಬ್ಬರು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಜನ ಮೂರ್ಖರೆಂದು ಉಗಿದರು.

ಇಟಲಿಯ ಪವೀಯ ಎನ್ನುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಇದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಲಾಸೆರೋ ಸ್ಪಲಾನಿ ಎಂದು. ಈತ ಧರ್ಮಗುರುವಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೂ ಆಗಿದ್ದ. ೧೭೯೩ರಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ಇವತ್ತಿಗೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈತ ಮೊದಲು ಬಾವಲಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ. ಪವೀಯ ಊರಿನ ಚರ್ಚಿನ ಗೋಪುರದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಇತ್ತು. ಬೆಳಗಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಾವಲಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಾತ್ರಿ ಹಾರಾಟ

ಮುಗಿಸಿ ಈ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಗಂಟೆ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳೊಳಗೆ ಸೇರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ ಈ ಪಾದ್ರಿ ಮಹಾಶಯ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೋಪುರ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸುವ ಬಾವಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರಪ್ಪನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ಅವುಗಳ ಸಮೇತ ಕೆಳಗಿಳಿದ.

ಪಾದ್ರಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ತಂತಿಗಳನ್ನೂ ದಾರಗಳನ್ನೂ ಗೋಜಲು ಗೋಜಲಾಗಿ ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದ. ತಾನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಂದ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಆ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಬಿಡುವ ಮೊದಲು ಪಾದ್ರಿ ಬಾವಲಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮೇಣ ಮೆತ್ತಿ ಮುಚ್ಚಿದ ರೆಪ್ಪೆ ತೆಗೆಯದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಬಾವಲಿಗಳು ರಪ ರಪ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ರೂಮಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಹಾರಾಡತೊಡಗಿದವು. ಆದರೆ ಪಾದ್ರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾವಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಾನಿ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ತಂತಿ ಹಾಗೂ ದಾರಗಳ ಗೋಜಲಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿದ್ದ ಬಾವಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಸರಾಗವಾಗಿ

ಸ್ವಲಾನಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಗೋಜಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿದವು. ಸ್ವಲಾನಿಗೆ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಯ್ತು. ಬಾವಲಿಗಳ ರಹಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಿರಂತರ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ

ಈ ಕೌತುಕವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾದ ಸ್ವಲಾನಿ ಆ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಿದ. ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಿದ ಮೇಣದ ಸಮೇತ ಬಾವಲಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹಾರಿಹೋದವು. ಈ ಬಾವಲಿಗಳ ನಿಶಾಚರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲೇಬೇಕೆಂಬ ಛಲದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮಾರನೆ ದಿನ ಬೆಳಗಿನಝಾವ ಸ್ವಲಾನಿ ಗಂಟೆ ಗೋಪುರ ಹತ್ತಿ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ಆತ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟವೂ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ತಿದ್ದ ಮೇಣ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಕೊಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಸಿಗಿದು ಸ್ವಲಾನಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಭರ್ತಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಹಾರಾಡುವ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡಲು ಕಣ್ಣುಗಳ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ಸ್ವಲಾನಿ ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾದ ಯಾವುದೋ ರಹಸ್ಯಮಯ ಇಂದ್ರಿಯ ಇದೆ. ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವು ಕಣ್ಣುಗಳ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸಬಲ್ಲವು, ಬೇಟೆಯಾಡಬಲ್ಲವು. ಅವಕ್ಕೆ ಹಗಲೂ ಒಂದೆ, ರಾತ್ರಿಯೂ ಒಂದೆ, ಎಂದು ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ ಘೋಷಿಸಿದ. ಪಾದ್ರಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳೂ ಇತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದವು. ಪಾದ್ರಿಯ ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಕೇಳಲು ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಪಾದ್ರಿ ಈ ನಿಶಾಚರ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಗೋಣಗಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈತ ಬಾವಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರ ತರಿಸಿತು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜ್ ಜೂರ್ರ್ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಇದ್ದ. ಸ್ವಲಾನಿ ಬಾವಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತನಾದ. ಕುತೂಹಲಗೊಂಡ ಅವನೂ ಬಾವಲಿಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ. ಜೂರ್ರ್ ಬಾವಲಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಅವು ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಹಾರಾಡಿದವು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇರಲಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಜೂರ್ರ್ ಬಾವಲಿಗಳ ಕಿವಿಗೂ ಮೇಣ ಮತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟ. ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣ ಮತ್ತಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೂರ್ರ್ ಅಪ್ರತಿಭನಾಗುವಂತೆ ಬಾವಲಿಗಳು ಕುರುಡರ ರೀತಿ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲು, ಗೋಡೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ತಡವರಿಸಿದವು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ ಜೂರ್ರ್‌ಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ

ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಬಾವಲಿಗಳು ಕಿವಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನೋಡುತ್ತಿವೆಯೇ? ದೇವರು ಇವಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ ? ಒಂದು ಇಂದ್ರಿಯದ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಜನ ಏನನ್ನುತ್ತಾರೆ ?

ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ? ಜನ ಏನಾದರೂ ಅನ್ನಲಿ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಜೂರೈ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣ ಮೆತ್ತಿದಾಗ ಬಾವಲಿಗಳು ದಾರಿತಪ್ಪುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಾಲಿಗೆ ಕಿವಿಯೇ ಕಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಜನ ಇಬ್ಬರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೈವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತ ಅನವಶ್ಯಕ ತಲೆನೋವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೇನು ಬಾವಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೇಣ ಮೆತ್ತಿದರೋ, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡರೋ ಎಂದು ಪಾದ್ರಿಗೂ ಜೂರೈಗೂ ಉಗಿದರು.

ಜೂರೈಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾದ್ರಿ ಸ್ವಲಾನಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದ. ಈ ಸಾರಿ ಬಾವಲಿಯ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ತೂರಿಸಿ ಅಳವಡಿಸಬಹುದಾದ ತಾಪ್ತದ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲಾನಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ. ಈ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲಾನಿ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವು ಅಡೆತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾರಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಮೇಣದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವು ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಹಾರಾಡಿ ಗೋಡೆಗೆ ದಾರಗಳಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದವು. ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಾವಲಿಗಳು ಕುರುಡಾಗುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಜೂರೈಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪಾದ್ರಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ.

ಜನ ತಾಳೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಈ ಇಬ್ಬರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅವಿವೇಕಿಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಪಾದ್ರಿ ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೈವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ತರ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಧರ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಹುಚ್ಚಾಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಬಾವಲಿಗೆ ಕಾಟ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರು ನಿಂದಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸನೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಜಾರ್ಜ್ ಕುವೀರ್ ಎನ್ನುವ ಫೆಂಚ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾದ್ರಿಯೂ ಜೂರೈಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮನಃಕ್ಷೇಪದ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿದರು. ಕುವೀರ್ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಜನಗಳ ಆಸಹನೆಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ. ಕಿವಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಾರಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಬ್ಬರನ್ನು ದೂಷಿಸಿ ಬಾವಲಿಗಳ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಹೇಳಿದ.

ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ಪರ್ಶ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಅದು ಹಾರುವಾಗ ಎದುರಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅದರ ಮುಂದಿರುವ ಗಾಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ರೋಮಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಕಿವಿ ಕಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೂಗು ಬಾಯಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ನೋಡಲು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಕುವೀರನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾಯ್ತೆಂದು ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತು. ಪಾಪ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಪಾದ್ರಿ ಸ್ವಲಾನಿ ಮತ್ತು ಜೂರ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಅವಿವೇಕಿಗಳೆಂದು ಬಯ್ಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕುವೀರನ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಜನ ಸುಮಾರು ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾವಲಿಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಶಾಚರ ಹಾರಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದುವು.

ಪಾದ್ರಿ ಸ್ವಲಾನಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸುಳ್ಳೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕುವೀರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೂ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯ? ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ನೂರೈವತ್ತು ವರ್ಷ ಇದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೇವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ವಿವಾದಗ್ರಸ್ತ ಬಾವಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸೇವಿನ್ ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಬಾವಲಿಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ಸಂವೇದಿ ನರಗಳನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾರಲು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಸ್ಪರ್ಶ ಸಂವೇದನೆ ಇಲ್ಲದ ಬಾವಲಿಗಳು ಮಿಕ್ಕ ಬಾವಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಹಾರಾಡಿದವು. ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬಾವಲಿಗಳ ಸ್ಪರ್ಶ ಸಂವೇದನೆಗೂ ಹಾರಾಟಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಾವಲಿಗಳು ದಾರಿ ತಪ್ಪುವುದರಿಂದ ಎದುರಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಬರುವ ಯಾವುದೋ ಸದ್ದಿಗೂ ಈ ಬಾವಲಿಗಳ ಕಿವಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದಿಂದಲೂ ಯಾವುದೇ ಸದ್ದು ನಮಗೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬಾವಲಿಗಳೇ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ ಅದು ಎದುರಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆ? ಎದುರಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇನ್ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಾವಲಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಬಹುಕಾಲ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದ.

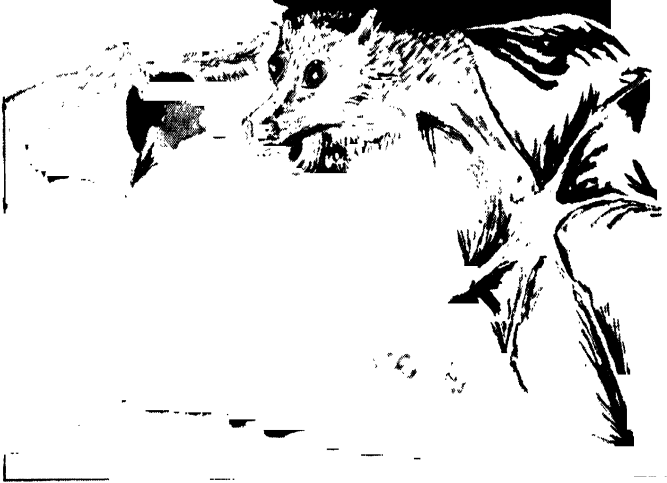
ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಬಾವಲಿಗಳು ಹಾರುವ ಮೊದಲು ಸಣ್ಣಗೆ ತಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಕಳೆದು ಮುಚ್ಚುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಬಾವಲಿಗಳು

ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸದ ಹಾಗೆ ಏನೋ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಿಂದ ಅದು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ, ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಬಿಂಬ ಮೂಡುವಂತೆ ಮೂಡುತ್ತಿರಬಹುದು! ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಸ್ವಲಾನಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈ ಸಾರಿ ಅವನು ಬಾವಲಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣ ಮೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಬಾಯಿ ಕಳೆಯದ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳ ಮೂತಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ ಹಾರಲು ಬಿಟ್ಟ!

ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದ! ಬಾಯಿ ಕಳೆಯಲಾರದ ಬಾವಲಿಗಳು ಕಿವಿ ಕೇಳಲಾರದ ಬಾವಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಕಂಡಕಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದವು. ಜೆಗ್ರಾಫ್ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ೧೯೪೦ನೇ ಇ.ಸಿ. ಸ್ವಲಾನಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬಾವಲಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ೧೫೦ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಬಾವಲಿಗಳ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾವಲಿ ಬಾಯನ್ನು ಕಳೆದು ಮುಚ್ಚುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳದ ಈ ಶಬ್ದ ಎಂಥದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಾವಲಿಗಿರುವ ಕಿವಿಯಾದರೂ ಎಂಥದು?

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ; ಬಾವಲಿ

ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಬಾವಲಿಗಳು ಎದುರಿನ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದನಂತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಕೊಂಚ ಸುಲಭವಾಯ್ತು. ಆಗ ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ವೇಗದ ಯುದ್ಧವಿಮಾನಗಳು ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಗಳು ಟಾರ್ಪೆಡೋಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದವು. ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುರ್ತು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದರೆ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳು. ಅಲ್ಟ್ರಾಸಾನಿಕ್ ಸೌಂಡ್ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಳಕಿನ ಅಲೆಗಳು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಬೆಳಕು ಇನ್ಫ್ರಾರೆಡ್, ಅಲ್ಟ್ರಾವಯೋಲೆಟ್, ಎಕ್ಸ್‌ರೇ, ಗಾಮ, ರೇಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೃಶ್ಯಾತೀತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಶಬ್ದ ಕಂಪನಗಳು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಾ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಕಿವಿಗೆ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿ

ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ಅನಂತವಾಗಿರುವ ಬೆಳಕೂ, ಸದ್ದೂ, ರುಚಿ ವಾಸನೆಗಳೂ ನಮಗೆ ಗಮ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾವಲಿ ತನ್ನ ಗಂಟಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸುವ ಭಯಂಕರ ಆಸ್ಪೋಟನೆಯಂಥ ಶಬ್ದ ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳು.

ಶಬ್ದ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಂದ್ರ ಮತ್ತು ತಾರಸ್ವರಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ತೀರ ಕೆಳಗಿನ ಗೊಗ್ಗರು ದನಿಯನ್ನು ಮಂದ್ರ ಧ್ವನಿ ಎಂದೂ ತೀರ ಕೀಚಲು ಕೀರುಧ್ವನಿಯನ್ನು ತಾರಸ್ವರವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಗಂಟಲು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೮೦ ಕಂಪನಗಳ ಮಂದ್ರ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ೧೫೦೦ ಕಂಪನಗಳ ತಾರಸ್ವರವನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸಬಲ್ಲದು. ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯ ಗ್ರಹಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಹ ಈ ಮಿತಿಯ ಒಳಗೇ ಇದೆ. ಈ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಶಬ್ದಗಳು ಯಾವುವೂ ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಾವಲಿ ಹೊರಡಿಸುವ ಸದ್ದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ೧,೫೦,೦೦೦ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜೆಗ್ರಾಫ್‌ಗೆ ಬಾವಲಿ ಬಾಯಿ ಕಳೆದು ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಂಡಿತ್ತೆ ಹೊರತು ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಬ್ದದಿಂದ ದಾರಿ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವೂ ಸಹ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶಬ್ದ ಮೂಲವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಸದ್ದನ್ನಲ್ಲ. ಬಾವಲಿ ಚಲಿಸುವುದಾದರೂ ಪ್ರತಿಫಲನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅದೇನೂ ತೆವಳುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಗಿಡಮರಗಳ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಇಂದ್ರಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ನಿಧಾನವಾದರೂ, ಅದರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಕೊಂಚವೇ ತಪ್ಪಿದರೂ ಅದು ಏನಕ್ಕಾದರೂ ಡಿಕ್ಕಿಹೊಡೆದು ಸತ್ತೇಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಶಬ್ದ ತರಂಗಗಳ ನಿರಂತರ ಚಿತ್ರ ಒಂದು ಅದರ ಕಿವಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರಬೇಕು. ಎಂದರೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿಸುವ ಎಂಥ ಅಸಾಧ್ಯ ವೇಗದ ಕಂಪ್ಯೂಟರೊಂದು ಇದರ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಇರಬೇಕು ಯೋಚಿಸಿ.

ಜೆಗ್ರಾಫ್ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಅನಂತರ ಗ್ರಿಫಿನ್ ಎನ್ನುವ ಅಮೆರಿಕನ್ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಾವಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಶಬ್ದ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡುವ ಯಂತ್ರದ ಬಳಿಗೆ ತರಲಾಯ್ತು. ಬಾವಲಿಗಳು ಗಡಿಯಾರದ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಕೂಗುತ್ತದೆಂದು ಕೂಡಲೆ

ಪತ್ತೆಯಾಯ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಶ್ರವಣಾತೀತ ತರಂಗಗಳೇ. ಕೇವಲ ಧ್ವನಿ ಕಂಪನ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸುವಂಥವು.

ಈ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳು ಬಾವಲಿಯ ಗಂಟಲಲ್ಲಿರುವ ಧ್ವನಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವಂಥದು. ಆದರೆ ಅದರ ಧ್ವನಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧ್ವನಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂತಿಲ್ಲದೆ ಪೊಲೀಸರ ಶಿಲ್ಕಿಯಂತೆ ಕೊಳವೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾವಲಿ ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಈ ಕೊಳವೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಚಂಡ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಚಕ್ಕನೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಸ್ಪೋಟನೆಯಂತೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬಾವಲಿ ಒತ್ತುತ್ತದೆ. ಫಟ್ ಫಟ್ ಎಂದು ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಾವಲಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬಿಡಬಲ್ಲದೇ ಹೊರತು ನೀಳವಾಗಿ ಊದಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾವಲಿ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ ಗಡಿಯಾರದ ಟಿಕ್ ಟಿಕ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಬಾವಲಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕೂಡ. ಶಬ್ದ ತರಂಗಗಳು ಬೆಳಕಿನಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಎದುರಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಬಾವಲಿಯ ಕಿವಿ ತಲುಪಲು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ ಕಾಲಾವಧಿಯಾದರೂ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬಾವಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಿರುಚಿದರೆ ಪ್ರತಿಫಲನ ಮೂಲ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೀನ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ನಾವು ರಬ್ಬರ್ ಚೆಂಡನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಎಸೆದು ಅದು ಪುಟನೆಗೆದು ಬಂದಾಗ ಕ್ಯಾಚ್ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಗೋಡೆ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಹೋದವಾಗೆ, ಬಾವಲಿ ತನ್ನ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಚ್ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಚೆಂಡಾಟವಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾರುತ್ತಾ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೂ ಅದರ ಎದುರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಅರವತ್ತು ಸಾರಿ ಶ್ರವಣಾತೀತ ತರಂಗ ಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತದೆ.

ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಗಿಡಮರಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಲು ಬಾವಲಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು, ಇನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಸೊಳ್ಳೆ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಾಗಲಂತೂ ಬಾವಲಿಯ ಇಂಪ್ರಿಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಂಪ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಬಾವಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಗ್ರಿಫಿನ್ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು

ತುಂಬಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಏಳು ಗ್ರಾಂ ತೂಗುವ ಬಾವಲಿ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಆ ಬಾವಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೂಕ ಮಾಡಿದಾಗ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗ್ರಾಂ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಅದರ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆ ಅಂದಾಜು 0,002ಗ್ರಾಂ ತೂಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರತಿ ಆರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆಯಂತೆ ಹಿಡಿದು ತಿಂದಿದೆ! ಬಾವಲಿ ತನ್ನ ಶಬ್ದಗ್ರಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹಾಗೇ ಬಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಾರಾಡಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಾರಾಡಿದ್ದರೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆಯೂ ಸಿಗುವ ಸಂಭವ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಬಾವಲಿಯ ಶ್ರವಣಾತೀತ ತರಂಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಕಮಲ್ಲಿನ ರೀತಿಯ ರೊಮಗಳ ಹೊದಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ತಾಗಿದ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗಳು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಬಾವಲಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಗೆಯ ಪತಂಗಗಳೂ ಕೀಟಗಳೂ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸರಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳು ಶ್ರವಣಾತೀತ ಧ್ವನಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟೊಡನೆ ಈ ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಗಂಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಕೂಡಲೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮಡಚಿಕೊಂಡು ತುಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಬಾವಲಿಗಳು ಎಂದೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದರೂ ಹಾರಾಡುತ್ತಲೇ ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆಬಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಾವಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಾವಲಿಯ ಶ್ರವಣಾತೀತ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಣಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಳಸತೊಡಗಿದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಳವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡೇ ಚಲಿಸುವ ಸಬ್ ಮೆರಿನುಗಳಿಗೆ ಬಾವಲಿಗಳ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಧ್ವನಿ ತರಂಗಗಳ ವಿಧಾನ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸೋನಾರ್ ನ್ಯಾವಿಗೇಶನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರೊಡನೆ ಸಾಗರದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಹಡಗು ವಿಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ಸಹ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸೋನಾರ್ ಡಿಟೆಕ್ಟನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈಚೆಗೆ, ಎಂದರೆ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಧ್ವನಿ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಉಪಕರಣಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ, ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಈ

ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸಮುದ್ರದ ತಿಮಿಂಗಿಲ ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸೋನಾರ್ ನ್ಯಾವಿಗೇಶನ್ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಡಾಲ್ಫಿನ್ನಂಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸೋನಾರ್ ವಿಧಾನದಿಂದಲೇ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಾವಲಿ ಹಾಕಿದ ಸವಾಲೇ ಕಾರಣ. ಈಗಲೂ ಬಾವಲಿಗಿರುವಷ್ಟು ಚುರುಕಾದ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥವಾದ ಸೋನಾರ್ ಡಿಟೆಕ್ಟ್ ಅಥವಾ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಶಬ್ದಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕೀಟ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು

ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಅಚ್ಚರಿಯ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದೆಂದರೆ ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ರೇಷ್ಮೆಹುಳು ಸಾಕಿದ್ದು. ರೇಷ್ಮೆಹುಳು ಸಾಕಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ನಾವು ರೇಷ್ಮೆಹುಳು ಸಾಕಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕಿದ್ದು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಷ್ಟೆ. ನಾನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಚೈತ್ರನೂ ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿನ ತರಕಾರಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲೊಂದಿಬ್ಬರು ರೈತರು ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಬಟ್ಟೆಗಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರೆಗೂ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ರೇಷ್ಮೆಗೂಡುಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದವೇ ಹೊರತು ರೇಷ್ಮೆಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದೇನೋ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಅದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಅವು ರೇಷ್ಮೆಗೂಡುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ. ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೂ ಈ ಪುಟಾಣಿ ಗೂಡುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗದ ನಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರನ್ನೇ ಏನೇನೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಬಾಲಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲದ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಹಾಕೋಣವೆಂದೋ ಏನೋ ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು "ತಗೊಂಡು ಹೋಗೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ನಿಧಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಗರೆದೆವು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಆ ಗೂಡುಗಳಿಂದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಹೊರಬಂದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟವು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಗಿಡವಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಸೊಪ್ಪುಹಾಕಿ ಸಾಕಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆವು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಕರ್ರಗಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಕರಿಯ ಕೂದಲಿನಂಥ ಹುಳುಗಳು ಹೊರಬಂದವು. ಆದರೆ ಆ ಹುಳುಗಳ ಬಕಾಸುರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಗಿಡದ ಸೊಪ್ಪು ಯಾವ ಮೂಲೆಗೂ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಎಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೂ ಬಿಡದಂತೆ ನಾವು ತರಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಪೊರಕೆಕಡ್ಡಿಯ ತರ ಬರಲಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ರಟ್ಟಹಳ್ಳಿ ರಾಮಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಗಿಡ ಇದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಸರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಅವರ ಮನೆ ಗಿಡದ ಸೊಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೋಳಿಸಿದೆವು. ಹೀಗೇ ಇಡೀ ಒಂಟಿಕೊಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಗಿಡವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಸೊಪ್ಪು ತಂದು ಸಾಕಿದೆವು. ಸೊಪ್ಪು ಸಾಕಾಗದುದಕ್ಕೋ ಏನೋ ಬಹಳಷ್ಟು ಹುಳುಗಳು ಸತ್ತವು. ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದವು ಕೆಲವೇ ಹುಳುಗಳು.

ಅವು ಬೆಳೆದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಊಟ ಬಿಟ್ಟವು. ನಾವು ಮಿಕ್ಕ ಹುಳುಗಳಂತೆಯೇ ಇವೂ ಸಾಯಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ತಲೆಯನ್ನು ಆಚೀಚೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಅವುಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ಚರ್ಯೆಗೆ ಮತ್ತಾವುದೇ ಅರ್ಥವೂ ನಮಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಊಹೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹುಳುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದಂತೆ ಮಸುಕಾಗತೊಡಗಿದವು. ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ ಅವು ಜೇಡರಬಲೆಯಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತೆರೆಯೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುವುದು ಕಂಡಿತು. ನವುರಾದ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟೆಯ ತೆರೆಯೊಂದರೊಳಗೆ ಅವು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾವು ಸ್ಥೂಲಿಗೆ ಚಕ್ರ ಕೊಟ್ಟು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಹುಳುಗಳ ಬಳಿಯೇ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಗೂಡುಗಳನ್ನೂ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪಜ್ಞಾನ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ. ಈಗ ಇದೊಂದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದಂತೆ ಕಂಡರೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇದೊಂದು ಪವಾಡದಂತೆಯೇ ಕಂಡಿತ್ತು. ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗೂ ಯೋಚನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ. ಅವೂ ಸಹ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹೊಸ ಆಯಾಮವೇ ಇದರಿಂದ ತೆರೆದಿತು.

ಅನಂತರ ನಾನು ಈ ಕೀಟಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆಹುಳುಗಳುಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪರಿಸರದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವ ಕೀಟಗಳನೇಕವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇರಲೊಂದು ಗೂಡು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ಗೂಡುಗಳನ್ನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗುವ ಹುಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ಜಿ ಹಣ್ಣಿನ ಬಳ್ಳಿಯೊಂದು ತಾರೆ ಮರಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಾನೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಜಿ ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಜನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದರ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಉದ್ದುದ್ದ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಭಂದೋಬದ್ಧವಾಗಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮುಳ್ಳು ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ತಾಳ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಇತ್ತು. ಪ್ರಕೃತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಯರ್ರಾಬಿರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮುಳ್ಳು ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಏಕೆ ಬೆಳೆದಿದೆ?

ಕೊಂಚ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಂತೆ ಆ ಮುಳ್ಳು ಮುಳ್ಳೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಯಾವುದೋ ಚಿಕ್ಕ ಹುಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆಯೇ ಒಂದು ಟೋಪಿ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಳ್ಳುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿನಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಗೂಡು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಷಂಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ

ಪರಿಸರದ ಜ್ಞಾನವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಟೋಪಿ ಹೋಲುವ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಮುಳ್ಳುಗಳಿಲ್ಲದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇದು ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ಈ ಅಪರಿಚಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೀಟಾಹಾರಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ.

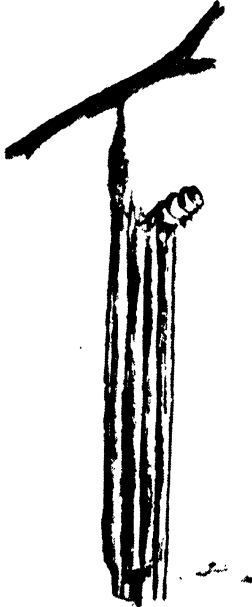
ಆ ಹುಳುವನ್ನು ಟೋಪಿ ಸಮೇತ ಹಿಡಿದತ್ತಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಂಬೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹುಳು

ಬೇಸರದಿಂದೆಂಬಂತೆ ತಲೆ ಹೊರಹಾಕಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಳ್ಳಿನ ಟೋಪಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಳ್ಳಿರುವ ಜಾಗ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ತೆವಳಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿತು. ಮುಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಈ ಮುಳ್ಳು ನಗುಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಳ್ಳುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅದರ ಮನೆ ಈಗ ನಕಲಿಶಾಮನ ಟೋಪಿತರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತೆವಳಿ ತೆವಳಿ ಅನೇಕ ಕೊಂಬೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಾಡಿ ಕೊನೆಗೂ ಮುಳ್ಳಿನ ಕೊಂಬೆ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಹುಳು ಮತೆ ಮುಳ್ಳುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು.

ಹುಳುಗಳು ಮಳೆ ಗಾಳಿ ಬಿಸಿಲುಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಸರದ ಬಣ್ಣ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗಲೂ, ತಮ್ಮ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ, ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ಹುಳುಕಡ್ಡಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಹುಡುಗರು ಗಿಡಗಂಟೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಈ ಹುಳುಗಳು ಜೇಡರ ಬಲೆಯಂಥ ನೂಲಿನಿಂದ ಚೀಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಚೀಲದ ಸುತ್ತ ತನ್ನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಒಣಗಿದ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಗಿಡಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಇದನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ ಮುರುಕಲು ಕಡ್ಡಿಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಕೋಶದೊಳಗಿರುವ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತಿನ್ನಲು ಸಾಧಾರಣಕ್ಕಿಂತೂ ಇತರ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಕೆಂಬೂತ ಒಂದು ಇದರೊಳಗೆ ಹುಳುವಿರುವುದನ್ನು ಹೇಗೋ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಇದರ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಗೂಡನ್ನು ಹಿಸಿದು ಹುಳು ತಿನ್ನಲು ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹುಳುವನ್ನು ಅದರ ಕೋಶದಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆಯಲು ಕೆಂಬೂತಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಳುವಿನ ಗೂಡನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಬೆಗೆ ಚಚ್ಚಿ, ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಸಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಸುಸ್ತಾದ ಕೆಂಬೂತ ಕೊನೆಗೂ ಅದನ್ನು ದೂರ ಒಗೆದು ಹಾರಿಹೋಯ್ತು. ಕಡ್ಡಿಹುಳು ಕೆಂಬೂತ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಅನಂತರ ತನ್ನ ಕಡ್ಡಿಮನೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತೆವಳುತ್ತಾ ಜಾಗ ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟಿತು.

ಈ ತಂತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಳುಗಳು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ, ಸಾವಿರಾರಿವೆ. ಈ ತಂತ್ರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ನಾನು ಹಳ್ಳದ ಚಿಟ್ಟೆಯ ಲಾರ್ವಾಹುಳುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ. ಹಳ್ಳದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಡಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನದಿ ಹಳ್ಳಗಳ ದಡದಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಕಸಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಅವಿತು ಕುಳಿತಿರುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳ ಹಾರಾಟ. ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಬೆಳಕು ಹಿಡಿದು ಹೋದರೆ ಇವು ಸಹಸ್ರಗಟ್ಟಲೆ ಬಂದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಮುತ್ತಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಲಾರ್ವಾಮರಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಬದುಕಿ ಕೊನೆಗೆ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಬೆಸ್ತರು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋರಿ ಮೀನು ಹಿಡಿದನಂತರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಕೆಸರು ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಸೆದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ಬದ್ಡೆ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಕೌತುಕದ ಹುಳುಗಳೆಂದರೆ ಹಳ್ಳದ ಚಿಟ್ಟೆಮರಿಗಳು. ನೀರಿನ ಬಳಿಗೆ ಸಹ ಇವು ಕಡ್ಡಿ ಹುಳುಗಳಂತೆಯೇ ಗೂಡು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಗೂಡಿಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕವಚಿಪ್ಪು ಶಂಖ ಕಲ್ಲು ಹರಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಚಕ್ಕನೆ ತಲೆಯನ್ನು ಬಳಗೇಳಿದುಕೊಂಡ ಹುಳುಗಳು ಕೇವಲ ಹರುಕಲು ಮುರುಕಲು ಶಂಖದ ಚೂರುಗಳ ಉಂಡೆಯಂತೆ ಕಂಡವು.

ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತು

ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಹಳ್ಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಬಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳದುದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರಲ್ಲಿ ನೀರು ದೊರೆಯುವಾಗ ಅದೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಅವು ಬರಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಲು ಹಳೆ ಭತ್ತದ ತಡಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮರೆ ರಚಿಸಿದ್ದೆ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾನಾತರದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಬಿದ್ದುಹೋದ ಬಣಗಿದ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೈ ಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕೆಪುಕ್ಕ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಆ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಜಾಗ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಅನೇಕಬಾರಿ ಜಗಳ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ತೆಗೆದಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಫೋಟೋಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ

ಬಂದು ನೀರುಹಾವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಹಾರಿ ದೂರದ ಮರಗಳಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾವು ಹಳ್ಳದಗುಂಟ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಅವು ನೀರಿನ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹಾವು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕಪ್ಪೆ ಮೀನುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಡಿದು ತಿಂದಿದ್ದು ನಾನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೋ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೋ ಒಮ್ಮೆ ಆಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತವಂತೆ!

ಬಂದುದಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾರಿ ಮರದಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತವು. ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ನೀರುಹಾವು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು. ನಾನು ರಚಿಸಿದ್ದ ಮರೆಯ ಕಂಡಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿಣುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ನೀರುಹಾವು ಮೊದಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳು ಬೇಕಷ್ಟು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗದ ಹೊರತು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆಗಮಿಸುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಬೇಸರವಾಯ್ತು. ಮರೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾದರೂ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟುಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸುಪ್ಪನಾದೆ.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಅನಂತರ ಇಣುಕಿದಾಗ ಹಾವು ನೀರಿನಿಂದ ಆಚೆಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನಕ್ಕೋ ಹೊಂಚುಹಾಕುವಂತೆ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಸ್ವಟಿಕದಂತೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಂಕುಡೊಂಕಿನ ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾವುಗಳಿಗೂ ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀರುಹಾವುಗಳು ಹಾವುಮೀನುಗಳಂತೆಯೇ ನೀರೊಳಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಜಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಸಾಧ್ಯತ್ಯ ಬಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗಾದರೋ ನೀರಿನ ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಿವುರುಗಳಿವೆ. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ನೀರೊಳಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀನುಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಕಾಸ ಪಥದಲ್ಲಿ ಇವು ಮೀನುಗಳ ಅನಂತರ ರೂಪುಗೊಂಡ ಜೀವಿಗಳು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಅನಂತರ ಹಾವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ಮುಂದೆ ಸರಿಯತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಈ ಹೊಸರೀತಿಯ ಚಲನೆಗೆ ಏನು ಉದ್ದೇಶ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅದು ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ನನಗೇನೂ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಹಾವು ಮುಂದೆ ಸರಿದಂತೆ ಆದರೆ ಚಲನೆಯ ದಿಕ್ಕು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂತೆ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಡೊಂಗರು ಕಪ್ಪೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೊದಲು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲೊಳಗೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಎರಡು ಕರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ. ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತದ್ವತ್ತಾಗಿ ಅದಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾವು ಬರುವ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲೇ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಕೆಜಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತೂಕವಿದ್ದ ಆ ರೋಣಿಯ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕಪ್ಪೆಯ ತೊಡೆಗಳೇ ಹಾವಿನಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಇದ್ದವು. ಕಪ್ಪೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನೀರುಹಾವನ್ನು ನುಂಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

ಎಂತಿದ್ದರೂ ಈ ನೀರುಹಾವು ಇರುವವರೆಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನೀರುಹಾವಿನ ನಾಟಕವನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಕ್ಯಾಮರ ಲೆನ್ಸನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೊರಗಿಣುಕಿದೆ. ನೀರುಹಾವು ನೆಲಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪೆಯ ಬೃಹದಾಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತಾ ಕಂಬಿಕೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಊಹೆ. ಕಪ್ಪೆಗೆ ನೀರುಹಾವಿನ ಚಲನವಲನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದರೂ ಮಂಕು ಹಿಡಿದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ನೀರುಹಾವು ಕಪ್ಪೆಗೆ ಹತ್ತಿರಾದಂತೆ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತ ಕಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಕಪ್ಪೆಯಂತೂ ನಿಯೋಚನೆಯಿಂದ ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಜಂತು ತನಗೇನುತಾನೆ ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹಾವಿನ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಗಣನೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪೆಯ ಊಹೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಪ್ಪಾದವು. ನೀರುಹಾವಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಉದ್ದ ಅಗಲಗಳ ಪರಿವೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಾವು ತೀರ ಸಮೀಪವಾದಾಗ ಕಪ್ಪೆಗೆ ಹಾವಿನ ನಿಶ್ಚಯ ಗೊತ್ತಾಗಿರಬೇಕು. ಅದು ಇನ್ನೇನು ನೆಗೆಯಬೇಕು, ನೀರುಹಾವಿನ ತಲೆ ಬಾಣದಂತೆ ಕಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆರಗಿ ಕಪ್ಪೆಯ ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆದರೂ ಕಪ್ಪೆ ಹಾರಿದ ಬಿರುಸಿಗೆ ಎರಡೂ ತುಯ್ಯು ಉರುಳಿ

ಹಳ್ಳದ ಬಳಿ ಬಿದ್ದವು. ಕಪ್ಪೆ ನೀರುಹಾವಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಟ್ರೋಯ್ಕೋ ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿತು. ನೀರುಹಾವು ಅದನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ತಿನ್ನಲೇನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಬದಲು ಹಿಡಿದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಂಗಲು ಶುರುಮಾಡಿತು.

ಹಾವಿನ ಬಾಯಿ ತನ್ನ ಸಾಧಾರಣ ಗಾತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಗಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬಾಯ ಸುತ್ತಳತೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅವು ನುಂಗಬಲ್ಲವು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವತ್ತು ಆ ನೀರುಹಾವಿನ ಬಾಯಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಳತೆಗಿಂತ ಐದಾರು ಪಟ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಯ ಸುತ್ತಳತೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು. ಹಾವಿನ ಬಾಯಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಬಲೂನಿನಷ್ಟು ತೆಳ್ಳಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ತಲೆಗೆ ಹಾವಿನ ಆಕಾರವೇ ಹೋಯ್ತು. ಕರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡನ್ನು ಅಂಟಿಸಿದ ಬೆಲೂನಿನೊಳಗೆ ಕಪ್ಪೆಯೇ ದಬಾಯಿಸಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಹಾವು ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ನುಂಗಲು ಗಂಟೆಗಳೇ ಹಿಡಿದವು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಬಲೂನು ಬಾಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದೇ ನೂಲಿನಷ್ಟು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಸುಸ್ತಾದ ಕಪ್ಪೆ ನುಂಗಿದರೆ ನುಂಗಲೆಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯ್ತು. ಹಾವಿನ ಬಾಯಿ ಕಪ್ಪೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯವರೆಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ನನಗೆ ಹಾವು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ನುಂಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾವು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯವರೆಗೂ ನುಂಗಿತು. ಮುಂದೂ ನುಂಗಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಯ ತಲೆ ಮುಂಗಾಲುಗಳು ಸಹ ಹಾವಿನ ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಸರಿದವು. ಆದರೂ ಕಪ್ಪೆ ಸತ್ತಿರಲಿ. ಹಾವಿನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಅದು ಕೊಸರಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಪ್ಪೆ ನುಂಗುವ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಡ್ಡ ಹುಲ್ಲು ಎಲೆಗಳು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಮರದ ನೆರಳಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಫೋಟೋಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಹಾವು ಕಪ್ಪೆಪಟ್ಟು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನೇನೋ ನುಂಗಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅರ್ಧ ಕೆಜಿ ಗಾತ್ರದ ಕಪ್ಪೆ ತೆಳ್ಳಗೆ ದಾರದಂತಿದ್ದ ಹಾವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮಿಸುಗಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ಹಾವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಂತೆ ಊದಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ನುಂಗಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಓಡಾಡಲು ಸಹ ಹಾವಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನುಂಗಿದ ನಂತರ ಹಾವು ಅಲ್ಲೇ ಮಿಸುಗಾಡದೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕಪ್ಪೆ ಸತ್ತು ಜೀರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೂ ಹಾವು ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆಯೇ! ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ನೋಡತೊಡಗಿದೆ. ಮುಂದೇನೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ತೆವಳಿ ಹಳ್ಳದ ನೀರಿಗೆ

ಜಾರಿಕೊಂಡರೆ ಆಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗಲು ಹಾವಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೇನೋ ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು ಪರಾಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳದ ತಡಿಯ ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಯ್ತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಲು ಬಂದಾಗಲೆ ಎರಡು ಕೆಂಬೂತಗಳು ಕೊರ್ ಕೊಟರ್ ಗೂಕ್ ಗೂಕ್ ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪೊದೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಹಕ್ಕಿ ಗೂಡುಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಇವು ಅನೇಕಸಾರಿ ಕದ್ದು ತಿಂದು ನನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಳುಗಡವಿದ್ದವು. ರಕ್ತಗಂಪುಗಣ್ಣಿನ ಇವುಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು ಪಕ್ಕಾ ಕಳ್ಳರೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಹಾವು ಆ ಲೋಣಿಯ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ನುಂಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಲಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೆಂಬೂತ ಪಕ್ಕದ ಲಂಟಾನ ಪೊದೆಗಳ ಅಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಲೆಹಾಕಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹುಡುಕುನೋಟ ಬೀರಿತು. ಈ ಕೆಂಬೂತಗಳು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಾದರೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೋಳಿಗಳ ರೀತಿ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಓಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾರುವುದನ್ನು ಕಲಿತವರ ಹಾಗೆ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ರೆಕ್ಕೆಬೀಸುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತವೆ. ಪೊದೆಗಳ ಅಡಿಯಿಂದ ತಲೆಹಾಕಿದ ಕೆಂಬೂತಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳದ ತಡಿಯ ಹಾವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ತಡ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊರ್ ಕೊಟರ್ ಎಂದು ದನಿಗೈಯ್ಯುತ್ತ ಹಾವಿನ ಬಳಿ ಸಾರಿತು. ಆ ಕೆಂಬೂತ ಹಾವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೇ ಅದರ ದನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಂಬೂತವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಜರಾಯ್ತು.

ನೀರುಹಾವಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಳಾಯ್ತು ಎಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನಗೆ ಎದುರು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರುದ್ರನಾಟಕದ ದೃಶ್ಯವಳಿಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತು ಹೋದುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಸಾಹಸದಿಂದ ನುಂಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವು ಈಗ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಂಬೂತಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ತುತ್ತೆ ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಾಯ್ತು. ಕೆಂಬೂತಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕ್ರೋಧೀಕರಿಸಿ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ತೆವಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮೂಟೆಯಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಂಚೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಂಬೂತಗಳತ್ತ ಕುತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಕಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿತು. ಆದರೆ

ಕೆಂಬೂತಗಳು ಇವ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೆಂಬೂತಗಳೇನೂ ಹಾವನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುವ ತೊಂದರೆ ತಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲು ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹಾವಿನ ಬಾಲದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೂರು ಚೂರನ್ನೇ ಚಕ್ಕುಲಿ ಕೋಡುಬಳಿ ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವಂತೆ ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೋವಿಗೋ ಸಿಟ್ಟಿಗೋ ಹಾವು ತನ್ನದುರಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಂಬೂತಗಳು ಇವ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಣಿಸದೆ ಬಾಲದ ಬಳಿ ಭೋಜನ ಮುಂದುವರಿಸಿದವು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಹಾವು ಕವ್ವೆಯನ್ನು ಕಕ್ಕಿ ಓಡಿ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಪ್ಪಪಟ್ಟು ನುಂಗಿದ್ದ ತುತ್ತು! ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಉಗಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಅದು ಗಂಟಲ ಕಡೆಗೆ ಕವ್ವೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಅದರ ಲಯಬದ್ಧ ಮೈ ಚಲನೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಪ್ಪೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಹಾವೇ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾವು ಕವ್ವೆಯನ್ನು ಗಂಟಲ ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಂಬೂತಗಳು ಹಾವನ್ನು ಬಾಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಲು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟವು. ಆಮೇಲೆ ಅವಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತೋ ಏನೋ ಕೊರ್ ಕೊಟರ್ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹಳ್ಳದ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹಾವಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿನಿತೂ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಲಂಟಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿ ಹೊರಟುಹೋದವು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ದೂರದಲ್ಲೊ ಅವು ಕೊರ್ ಕೊಟರ್ ಎಂದು ಮಾತಾಡುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತು.

ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪೆ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೂ ತವ್ವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಸತ್ತೇಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದೆ. ಹಾವು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಗಿದ ಮೇಲೂ ಅದು ಹೊಟ್ಟೆ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಕಾಲ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಸತ್ತಂತೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಹಾವು ಕೆಂಬೂತಗಳು ತಿಂದು ಮಿಗಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಉಳಿದ ಶರೀರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹಳ್ಳದ ತಡಿಯಲ್ಲೇ ಎತ್ತಲೋ ಹೋಯ್ತು. ಹಾವು ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆಗೆ ತಾನೀಗ ಹಾವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಂಗಾತ ಇದ್ದುದು ನೆಟ್ಟಗಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಹುಲ್ಲಿನೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸರ್ಪದೃಷ್ಟಿ

ಹೊತ್ತು ತೆವಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ತುತ್ತನ್ನು ಸುಂಗಿ ಪಾವು ಪ್ರಾಣಕಂಟಕಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದನ್ನುನೋಡಿದರೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲವೆನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವು ಇಷ್ಟೊಂದು ತಿಳಿಗೇಡಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬದುಕಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಾವಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಮಂದವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಕಪ್ಪೆಯ ನಿಜವಾದ ಆಕಾರಗಳು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯ್ತೆ? ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಲಂಚಗುಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ರೀತಿ ಹೇಗೋ ಸುಂಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತೆ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹದ ಕಾಲುಭಾಗವನ್ನೇ ಅದು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ

ಮಂದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಜೀವನ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಬೇರೇನಾದರೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೆಂಬಲ ಬಾವಲಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇದೆಯೇ?

ಅನೇಕ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಂಧ್ರಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮೂಗು ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಜನಗಳು ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ನಾಲ್ಕು ಹೊಳ್ಳೆಗಳಿವೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಹೊಳ್ಳೆಗಳಿರುವ ಹಾವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ "ಕ್ರೋಟಾಲಿಪ್ಸ್" ಎಂದು ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಮೆರಿಕಾದ ರ್ಯಾಟಲ್ ಹಾವುಗಳು, ರಷ್ಯಾದ ಮಮೂಷಿ ಹಾವುಗಳು, ಏಷಿಯಾ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮಂಡಲದ ಹಾವುಗಳು (ಕೊಳಕಮಂಡಲ, ಕನ್ನಡಿಹಾವು, ಕಟ್ಟುಹಾವು, ಹೆಬ್ಬಾವು, ದಾಸರಹಾವು) ಇವೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕು ಉಸಿರಾಡುವ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಿವೆಯೆಂದೇ ಇವರು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗಿರುವ ಎರಡು ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಹಾವುಗಳಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮೂಗುಗಳಿರುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಈಗ ಸುಮಾರು ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೊಬ್ಬ ಈ ಹಾವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಈ ರಂಧ್ರಗಳು ಮೂಗಿಗಾಗಲಿ ಕಣ್ಣಿಗಾಗಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ. ಈ ರಂಧ್ರಗಳು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಇಂಚಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣು ಮೂಗುಗಳೊಡನೆ ನರಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ ರಕ್ತ ನಾಳಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲಿ ಇವು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅನಂತರ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮೂಗಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇವು ಇರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ?

ಇವು ಏನೋ ಒಂದು ರಸವನ್ನು ಒಸರುವ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಇವುಗಳು ಗಾಳಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಂಪನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸುವ ಅಂಗಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇವು ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಪ್ರಬಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಹಾವುಗಳ ಎರಡನೆಯ ಮೂಗನ್ನು ಅವುಗಳ ಅಡಿ ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯ್ತು. ಆಗ ಈ ರಂಧ್ರಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ಕೊಳವೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮೆದುಳಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಈ ಗುಳಿಗಳ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನರಸಮೂಹದ ಒಂದು ಜಾಲವೇ ಇರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾವಿನ ಈ ಎರಡನೆ ಮೂಗು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾವಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಆರನೆಯ ಇಂದ್ರಿಯವೇ? ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದ ಹಾವುಗಳು ಈ ರಂಧ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರವೇ ಶಬ್ದ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟರು. ಇದು ಮೆದುಳಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ನರಮಂಡಲ ಜಾಲದಿಂದ ಇದೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯವೆಂದು ಸಂದೇಹಿಸಿದರೇ ಹೊರತು, ಇದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಇಂದ್ರಿಯವೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಸುತರಾಂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಡಿ.ನೊಬೆಲ್ ಎನ್ನುವ ಅಮೆರಿಕಾದ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಹಾವಿನ ಈ ಎರಡನೆಯ ಮೂಗು "ಥರ್ಮೋ ಲೋಕೇಟರ್ಸ್" ಅಥವಾ ಶಾಖ ಗ್ರಹಣ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ದೊರೆತಿದ್ದವು. ಶಾಖಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಮೈಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲುಬಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಬಿಸಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಖಗ್ರಹಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾವುಗಳಿಗಿರುವ ಥರ್ಮೋಲೋಕೇಟರ್ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುವು. ಅವು ಶಾಖದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತವೆ.

ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಬೆಳಕಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಗಾಜಿನ ತ್ರಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಬೆಳಕು ವಿಭಜನೆಗೊಂಡು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಸಪ್ತವರ್ಣಗಳಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರಿಯ ಏಳು ಬಣ್ಣದ ಕಿರಣಗಳಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶ್ರವಣಾತೀತ ಕಿರಣಗಳಿವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ದೃಶ್ಯಾತೀತ ವರ್ಣಗಳೂ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಸಪ್ತವರ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಕ್ಸರೇ, ಇನ್ಫ್ರಾರೆಡ್‌ರೇ, ಅಲ್ಟ್ರಾವಯೋಲೆಟ್‌ರೇ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲ ಈ ಅದೃಶ್ಯಕಿರಣಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವಿನಶಾಖೇಂದ್ರಿಯ ಇನ್ಫ್ರಾರೆಡ್‌ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಕಣ್ಣು ಎನ್ನಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಡಿ. ನೊಬೆಲ್ ಅಮೆರಿಕಾದ

ರ್ಯಾಟಲ್ ಹಾವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ನಿಘ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕೊಂಚವೂ ಹೊರಬರದಹಾಗೆ ಕರಿಯ ದಪ್ಪ ಕಾಗದವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಾವುಗಳಿದ್ದ ಲಿಗೆ ಬಯ್ಯರು. ಒಳಗೆ ದೀಪ ಹತ್ತಿಸದಿದ್ದಾಗ ಹಾವುಗಳು ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಳಗಿನ ದೀಪ ಹತ್ತಿಸಿದೊಡನೆ ಬೆಳಕು ಕೊಂಚವೂ ಹೊರಬರದಿದ್ದರೂ ಹಾವುಗಳು ಚಕ್ಕನೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಎರಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ವಾತಾವರಣದ ಉಷ್ಣತೆಗಿಂತ ಕೇವಲ ೦.೨ ಸೆಂಟಿಗ್ರೇಡಿನಷ್ಟು ವಿದ್ಯುದೀಪ ಬೆಚ್ಚಗಾದರೂ ಸಾಕು ಅವು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮುಂಬಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಿದ್ಯುದೀಪವಾದರೂ ಅವು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಗುರಿ ತಪ್ಪದೆ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು..

ಹಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಬಹುಪಾಲು ರಾತ್ರಿ ತಿಕಾರಿ ಮಾಡುವ ನಿಶಾಚರ ಜೀವಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ. ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವಾಸನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಕ್ಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಿಸಿರಕ್ತದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆರನೆಯ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು.

ವಿಜ್ಞಾನಿ ನೊಬೆಲ್ಲರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳೂ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿದವು. ಏಕೆಂದರೆ ವಾತಾವರಣದ ಉಷ್ಣತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಹಾವುಗಳ ಉಷ್ಣಸಂವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಜಟಿಲ ರಚನೆಗಳಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊರಜಗತ್ತು ಅನೇಕ ಉಷ್ಣತೆಗಳ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಹಾವು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಂತೂ ಅಲ್ಲ.

ಬುಲಕ್ ಮತ್ತು ಕೋಲ್ಸ್ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಅಮೆರಿಕಾದ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಾವುಗಳ ಈ ಶಾಖ ಸಂವೇದಿ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗೆ ಬಯೋ ಕರೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಜೈವಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕೋಶಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಈ ಜೈವಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮೆದುಳಿಗೆ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಬಿಂಬವನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಜೈವಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಅಳೆಯುವ ಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಹಾವಿನ ಶಾಖಗ್ರಹಣೆಂದ್ರಿಯದ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮನರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಆ ನರಗಳ ಒಂದು ತುದಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಾಪನ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಹಾವಿನ ಶಾಖಗ್ರಹಣ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಇನ್‌ಫ್ರಾರೆಡ್ ಕಿರಣಗಳಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ

ರೀತಿಯ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಶಬ್ದ ಕಂಪನಗಳನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಾಸನೆಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಾಯ್ತು. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚವೇ ಕೊಂಚ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಮನುಷ್ಯನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೆರಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಸಾಕು ಬಯೋ ಕರೆಂಟ್ ಮಾಪನದ ಮುಳ್ಳು ನೆಗೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾವಿನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಜೈವಿಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಮೆದುಳಿಗೆ ಬಿಸಿರಕ್ತದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕೇತಗಳು ರವಾನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹಾವಿನ ಶಾಖೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ನರಮಂಡಲಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದರು. ಒಂದು ವಾತಾವರಣದ ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ದಾಖಲುಮಾಡುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಾತಾವರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದ ಶಾಖದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ದಾಖಲು ಮಾಡುವಂಥವು. ಈ ಎರಡರ ಸಂಯೋಜಿತ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಹಾವುಗಳು ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಸಹ ಸುಖವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೆಟೆಯನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದವು.

ಹಾವಿನ ಎರಡನೆಯ ಮೂಗು ಮೂಗೂ ಅಲ್ಲ, ಕಣ್ಣೂ ಅಲ್ಲ ಅದೊಂದು ರಹಸ್ಯತಮ ಮೂರನೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೊನೆಗೂ ಪತ್ತೆಮಾಡಿದರು.

ಚೀಂಕ್ರಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ಪಾಟಲ್

ಹಾವುಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯೊಚಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅರಿಸ್ಪಾಟಲ್. ಫೇಟೋ ಶಿಷ್ಯನಾದ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ಪಾಟಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲವೆ? ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸಿದ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಾದರೂ ಏನಿದ್ದೀತು! ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ ವಿಷಯ ಕೊಂಚ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೂ ಅರಿಸ್ಪಾಟಲ್‌ಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದೀತು.

ಭದ್ರಾನದಿ ಬಾಳೆಹೂನ್ನೂರು ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಹಿನ್ನೀರಿನವರೆಗೂ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಚೀಚೆಯ ದಟ್ಟಕಾಡಿನ ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ನದಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತ ಹರಿಯುವ ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ

ಯಾರೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆನೆ ಕಾಟ. ನಾವೇ ಕೆಲವಾರು ಸಾರಿ ಆನೆ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಬಚಾವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನದಿಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲೇ ಹೊರಟರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಕುದುರೆ ಅಬ್ಬಿ ಅನ್ನುವ ಜಾಗ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾನದಿ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಕೊರೆದುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಜಲಪಾತವಾಗಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ನದಿ ಹರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮುದುಕ ಕಲ್ಲಿನೊಡನೆ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಗಾಳದ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹೆಸರೇ ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ. ಅವನ ಪಕ್ಕ ಬಂದು ಏಲಕ್ಕಿ ಕೊಯ್ಲಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮುಚ್ಚಳದ ಬೆತ್ತದ ಬುಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆ ತರದ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರಿಸ್ವಾಟಲ್‌ಗೂ ಹಾವುಮೀನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲೇ ಹಾವುಮೀನಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದವನು ಈ ಮುದುಕ ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತುಂಬಾ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕರಡಿಕಾನು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಅಲ್ಲೇ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಚೀಂಕ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅಳಿಯ ಮಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಚೀಂಕ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದೆ. ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿಗೆ ದಿನಾ ಹೊಳೆದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂರುವುದೊಂದೇ ಕೆಲಸ. ಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಂತೋಷ, ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಸಂತೋಷ. ಅವನೇನೂ ಮೀನು ಹಿಡಿದು ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಹೊಳೆದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಗಾಳ ಹಾಕುವುದು ಅವನಿಗೊಂದು ಕಾರಣ ಅಷ್ಟೆ . *

ಚೀಂಕ್ರ ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಮಾತಾಡದ ಮೌನಿ. ಅವನ ವರ್ತನೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಝೆನ್ ಬುದ್ಧಿಸ್ವ ಇರಬಹುದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡದೆ ಕಾಲ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿಯುವ ನದಿಯನ್ನೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಯಾಕೆ ಅವನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ಏನು ಮಾತಾಡಿಸಿದರೂ ಸಣ್ಣಗೆ ನಸುನಕ್ಕು ತಲೆಯಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳ ಜನ ಅವನಿಗೆ ಮಾತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೂಗ ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವೂ ಅವನಂತೆಯೆ ಗಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದೋ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ಮೇಲೆ ಕುದುರೆ ಅಬ್ಬಿಯ ಪುಟ್ಟ ಜಲಪಾತ ಇತ್ತು. ಜಲಪಾತದ ಬಳಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮೀನುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನೆಗೆನೆಗೆದು ನೀರಿನ ಧಾರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕೊಡನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಡುವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಬಂದ ಮೀನುಗಳಿಗಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಜಲಪಾತ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಜಲಪಾತದ ಕೆಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟುದಿನ ಆ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಒಂದು ಮೀನೂ ನಮ್ಮ ಗಾಳಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಏನು ತಿಂಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದರೆ ಈ ಮೀನುಗಳು ಬಾಯಿಹಾಕಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ? ತಿಳಿಯೋಣ ಎಂದು ಈ ಮುದುಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡದ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಒಂಟಿಗೇಡಿ ಮುದುಕನನ್ನು ಆವರೆಗೂ ನಾವು ಮಾತಾಡಿಸಲು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಲಪಾತದ ಬಳಿ ಹಾರುವ ಆ ಮೀನುಗಳು ಯಾವತ್ತೂ ಯಾವ ಗಾಳಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾನೆಂದೂ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಗಾಳ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ. ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಈ ಮುದುಕ ನಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತೂ ಹೇಳದೆ ತಮಾಷೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿತು. "ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಮೀನುಗಳು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಏನು ತಿನ್ನುತ್ತವೋ! ಆ ಭಗವಂತನೇ ಕೇಳಬೇಕು ನಾನಂತೂ ಈ ಪರ್ಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಇರೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವು ಬಾಯೇ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ. ತಿಳ್ಳೆಕ್ಕಾತರ ಬಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಅವರ ಹತ್ರ ಒಂದು ಮೀನು ತಗೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಯ್ದು ಸಮೇತ ನೋಡಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಎಂಥದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಎಂಥದೋ ಹಳದಿ ಲೋಳಿ ಇತ್ತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು ಆ ಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ನಡೆಸಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸರಿಯಾದುವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಮೀನುಗಳು ನೀರಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಜಾತಿ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಯಾವ ತಿಂಡಿ ಹಾಕುವುದೂ ವ್ಯರ್ಥವೆ. ಈ ಮೀನುಗಳೂ ಅಂಥವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯರ್ಥ ಸಾಹಸವನ್ನು ನಾವು ಕೈಬಿಟ್ಟೆವು. ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ನಮಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದುಹೀಗೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಈ ಕಂಟ್ರಿ ಅರಿಸ್ಪಾಟಲ್ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಏನಾದರೂ

ಶಿಕಾರಿ ಆಯ್ತು ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಬುಟ್ಟಿ ಡಬ್ಬಡಬ್ಬ ಸದ್ದುಮಾಡಿ ದೆವ್ವದ ಬುಟ್ಟಿ ತರ ಕುಣಿಯಿತು. ನಾನು ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲ ಅರ್ಧ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಹಾವಿನಂತೆ ಉದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಮೀನೊಂದು ಚಿಮ್ಮಿ ಹೊರನೆಗೆದು ಹಾವಿನ ಮಾದರಿಯಯಲ್ಲೆ ತೆವಳುತ್ತಾ ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ನದಿ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ನಾನು ಮೀನು ನೀರಿಗೆ ಹಾರಿ ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದೆ. ನೀರಿಗೂ ಮೀನಿಗೂ ಎರಡೇ ಮಾರು ಅಂತರ. ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ತಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಮೀನಿನ ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೊಡನೆ ಅದು ಹಾವಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೆ ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ನುಲಿಯತೊಡಗಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅದೇನು ಮಾಡಿತೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗರಗಸದಲ್ಲಿ ಕೈ ಕುಯ್ದುಹಾಕಿ ಯಾತನೆಯಾಯ್ತು. ಉರಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೀನನ್ನು ಕೊಡವಿದೆ. ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಕೋಲು ತಗೊಂಡು ಹಾವು ಮೀನಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ಓಡಿಬಂದ. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಮೀನು ನೀರೊಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಮಂಗಮಾಯವಾಯ್ತು

"ಹಾವುಮೀನು ಯಾರಾದರೂ ಕೈಯ್ಯಾಗೆ ಮುಟ್ಟಾರ? ಅದರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಗರಗಸ ಇರ್ದದೆ. ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಾಕಿ ಮೂಳೆವರೆಗೂ ಕುಯ್ದುಬಿಡುತ್ತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನನಗೆ ಅವನ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯ್ಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾವುಮೀನು ಓಡಿಹೋದನಂತರ ಹಾವುಮೀನಿನ ಮಾಂಸದ ಸಾರನ್ನು ಚೀಂಕ್ರ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡಿದ. ಅನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ--

"ನೋಡಿ ನೀವೂಗಾಳ ಹಾಕ್ತಿರೀರ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಗಾಳಕ್ಕೂ ಅಂಥ ಮೀನು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಮೀನಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿರೀನಿ. ಯಾಕಂದ್ರೆ ಅದ್ರ ದೇಸಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನ್ನೇ ಕಳಕೊಂಡೆ" ಎಂದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹಾವುಮೀನಿನ ದೇಸಿಯಿಂದ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಾದ ಒಂದು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಘಟನೆ ಹೇಳಿದ.

ಭದ್ರಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ ಹಾವುಮೀನು ಹದಿನೈದು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಬೆಳೆಯುತ್ತದಂತೆ. ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಹಳದಿ ಪಟ್ಟಿಗಳಿರುವ ಅದು ನೋಡಲು ಹೆಬ್ಬಾವಿಗಿಂತ ಭಯಂಕರ. ಈ ಮೀನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನದಿ ಸಮೀಪದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅವರು ಸಾಕಿದ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತದಂತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಯ ಬಳಿ ಮನೆಗಳಿರುವವರು ಕೋಳಿ ಬಡ್ಡಿ ಸುತ್ತ ಬೂದಿ ಚೆಲ್ಲಿರುತ್ತಾರಂತೆ. ಮೀನು ಕೋಳಿ ಕದಿಯಲು ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮೈಮೇಲಿನ ಲೋಳಿಗೆ ಬೂದಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡರೆ ಮೀನು ಚಲಿಸಲಾರದೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮೀನಿನ ಮಾಂಸವಂತೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಹಾರವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ತಿಂದರೆ ಮೂಲ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಚರ್ಮರೋಗಗಳವರೆಗೆ ಸಕಲವೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳಿದ.

ಈ ಮೀನು ಚೀಂಕ್ರನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆಂದು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ಅವನ ಅಡ್ಡಮಾತುಗಳಿಂದ ಅಸಹನೆಯಾಯ್ತು.

"ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲೋದಕ್ಕೆ ಅದೇನು ನಿನ್ನ ಮನೆವರೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತೆನಯ್ಯಾ?"ಎಂದೆ.

"ಛೇ ಛೇ. ನನ್ನನೆ ಇಪ್ಪಿತೆ ದೂರ. ಹಾವುಮೀನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿತನಕ ಬರಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಕಟ್ಟುಗಾಳ ಕಟ್ಟುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟುಗಾಳ ಬೇರೆ ಯಾವ ನದಿಯಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಕುಳಿತು ಗಾಳದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಕಾಡುಮೃಗಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿಯೋ ಅಥವಾ ಆನೆ ಕಾಟ ಎಂದೋ ಗಾಳಗಳಿಗೆ ಜೀವಂತವಿರುವ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಸಂಜೆ

ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೀನುಗಾರರು ಗಾಳದ ದಾರವನ್ನು ನದಿ ಪಕ್ಕ ಬೆಳೆದಿರುವ ಬಿದಿರನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅದರ ತುದಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಬಿದಿರು ಮತ್ತೆ ಚಿಮ್ಮದ ಹಾಗೆ ಕವೆಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಸಿಡಿಕಡ್ಡಿ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದಡದ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿದ ಮೀನಿಗೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳು ದಾರ ಜಗ್ಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಸಿಡಿ ಹಾರಿ ಬಿದಿರು ಸಟ್ಟನೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಮೀನೂ ಅದರೊಡನೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದ ಮೀನುಗಾರರು ಮತ್ತೆ ಬಿದಿರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಮೀನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚೀಂಕ್ರನ ಮಗನೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಟ್ಟುಗಾಳ ಕಟ್ಟಿ ಅನೇಕ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನಂತೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ಮೀನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಬಲವಾದ ಬಿದಿರೇ ಮುರಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ತಾನು ಬಿದಿರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದ್ದು ಅತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಬಿದಿರು ಮುರಿದು ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದನೇ ಹೊರತು ಅದು ಮೀನಿನ ಕೆಲಸ ಇರಬಹುದೆಂದು ಶಂಕಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಗಾಳ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೊಳಕಾಲುದ್ದ ನೀರಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಿದುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಗಾಳದ ದಾರ ಬಿಚ್ಚಿ ಎಳೆದಾಗ ತೂಕ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಂಡರೂ ಮೀನಿನ ತಲೆ ಸಾಧಾರಣ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ತಲೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟ. ದೊಡ್ಡ ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತಿದ್ದ ಪಟ್ಟಪಟ್ಟಿಯ ಹದಿನೈದು ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಹಾವುಮೀನಿನ ತಲೆಯೇ ಆದಾಗಿತ್ತು. ಚೀಂಕ್ರನ ಮಗ ಅದರ ತಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದೊಡನೆ ದಢಾರನೆ ಆಸ್ಪೊಟನೆಯಾದಂತಾಗಿ ನದಿಯೆಲ್ಲಾ ತಳಮಳಿಸಿ ಹೋಯ್ತು. ತಲೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಚೀಂಕ್ರನ ಮಗನ ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಹಾವುಮೀನು ಗಿರಿಗಿರಿ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು.

"ಅದಕ್ಕೂ ಗರಗಸ ಇರುತ್ತದೇನಯ್ಯಾ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಎಂಥದೂ ಇಲ್ಲ. ಬಾಲದ ಹತ್ತಿರ ಅಂಗೈ ಅಗಲದ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅದು ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಹಾಗೇ. ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಗರಗಸ ಇರಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ರೆಕ್ಕೆಗಳೂ ಸೈತ ಇಲ್ಲ."

"ಹಂಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಏನೂ ಅಪಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ?"

"ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇವನು ಮಂಡೆ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದೆಯಾ ಎಂದು ಬಿದುರನ್ನೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಓಡೇಹೋಯ್ತು.

"ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನಗ ಯಾಕೆ ಸತ್ತ ಮಹರಾಯ?"

ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಕತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮಗನಿಗೆ

ಮೀನಿನ ತಲೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೊಂದೇ ಗೊತ್ತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಜಲ ಪ್ರಳಯ ಆದಂತೆ ನದಿಯೆಲ್ಲ ನೊರೆ ಎದ್ದು ಮೈಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಳದಿ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಸುತ್ತಿ ಬಂದವು. ಹಾವುಮೀನು ಸುರಳಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಓಡಿಹೋದ ಕೂಡಲೇ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಮಗ ನೇರ ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದ. ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಮೀನಿನ ಲೋಳಿ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಮೆಸ್ತ್ರಿಗೆ ಏನು ನಡೆದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೇ ಮೈ ಬಿಸಿ ಏರಿ ಚಳಿಜ್ವರ ಹಿಡಿಯಿತು. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಆಕಸ್ಮಿಕದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿ ಚೀರಿ ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಷ್ಟು ಔಷಧ ಮಾಡಿ ಯಾವ್ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಜ್ವರ ಇಳಿಯದೆ ಅವನು ಸತ್ತೇಹೋದ.

"ನೋಡಿ ಇಂಥಾ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮಗ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ನಾನು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಲಿ! ಯಾರಿಗಂತ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿ ಹೇಳಿ? ಅವನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವತ್ತೇ ಕೊನೆ ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು" ಎಂದು ಚಿಂತ್ರ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಾಳ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೊಳೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಒಂದು ಹಾವುಮೀನು ಒಬ್ಬರ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯ್ತೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ಯಾರಯಾರ ಸಾವು ಯಾವ್ಯಾವುದರಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗುತ್ತೆ! ಚಿಂತ್ರ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹದಿನೈದು ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಹಾವು ಮೀನು ಇರುವುದು ಹೌದ ಎಂದು ತುಂಬಾ ಜನದ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹೌದಂತೆ! ಆ ಸಂತೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತಂತೆ! ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಂತೆ! ಎಂದು ಹೇಳುವವರೇ ಹೊರತು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡವು ಅಂದವರು ಇಲ್ಲ. ೧೯೨೫ . ೮.೧೪ ೩.೧ TFS N೨೩

ಒಮ್ಮೆ ಕುವೆಂಪುರವರ "ನೆನಪಿನ ದೋಣಿ" ಗ್ರಂಥ ಓದುತ್ತ ಅವರು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಹಾವುಮೀನು ಹಿಡಿದ ಘಟನೆ ಓದಿದೆ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವರ ಬಳಿ ಹೆಚ್ಚುವಿನಂಥ ಹಾವುಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. "ನಾನು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದೆವು ಅಷ್ಟೆ. ಅದು ನದಿಗಳ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ಕೋಳಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದಂತೆ! ಒಡ್ಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತದೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಚಿಂತ್ರ ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆ ತದ್ವತ್ತಾಗಿ ತಂದೆಯವರೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ವದಂತಿ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟುಕತೆಯೇ? ಕುದುರೆ ಮುಖದಿಂದ ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಕಶ್ಚಲಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಮೀನು ನಿರ್ವಶ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಚಿಂತ್ರ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ನಮಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕೀತೇನೋ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಾಬಾ ದೀಪಾ

ಬಾಬಾ ಕೇಂದ್ರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ

ಕೆ. ಎ. ಕೆ. ಕೆ. ಕೆ.

ಹಾವುಮೀನಿನ ಪ್ರಚಂಡಯಾನ

ಹಾವುಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆದವರಲ್ಲಿ ಚೀಂಕ್ರಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮೊದಲಿಗನಾದರೂ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಿದವನು ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್. ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ಹಾವುಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅವೇ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿ.

"ನದಿಗಳಲ್ಲಿನ ಹಾವುಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡಕೋಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮರಿ ಹಾಕುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ." ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಅವನ ಕಾಲದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿ ಹಾಗೂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೊನೆಯ ಮಾತಾಯ್ತು. ಅದು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಯ್ದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಾಗಲಿ ಮರಿಗಳಾಗಲಿ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಮುಂದುವರಿದು ಚೀಂಕ್ರಮೇಸ್ತ್ರಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ "ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ನದಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ರೈತರ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬದುಕ ಬಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿರಬಹುದು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಚೀಂಕ್ರಮೇಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಹಾವು ಮೀನಿನ ವದಂತಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷದ ಚರಿತ್ರೆ ಇದೆಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾಗಲಿ, ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದಾಗಲಿ ಮರಿಮಾಡುವುದನ್ನಾಗಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದ ಮೀನುಗಾರರೂ ಸಹ ಇವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಈ ರಹಸ್ಯತಮ ನಡವಳಿಕೆಯೇ ಬಹುಶಃ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಕುತೂಹಲವನ್ನೂ ಕೆರಳಿಸಿರಬೇಕು.

ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಅನಂತರ ಕಾನ್ರಾಡ್ ಗಿನ್ಸರ್ ಎನ್ನುವ ಜೀವ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಹೊಳೆ ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳ ತಳದ ಗೋಡುಮಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಗೋಡುಮಣ್ಣಿನ ಸಣ್ಣ ಉರುಟು ಉಂಡೆಗಳು

ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಹಾವುಮೀನಿನ ಮರಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಜೀವ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಬರಬಹುದೆಂದು ಯಾರೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ೧೭೭೭ರಲ್ಲಿ ಇಟಲಿಯ ಮೊಂಡೀನಿ ಎನ್ನುವ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿ ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಶರೀರ ರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗೆ ಇತರ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಅಂಡಕೋಶ ಇದೆಯೆಂದು ಪತ್ತೆಮಾಡಿದ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಇದು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ರಹಸ್ಯವಾಗೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ೧೮೨೪ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಾದಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದೂ ಅವುಗಳ ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಯಿಂದ ವಲಸೆ ಬರುವುದೂ ಕಂಡಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಆಗಮಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ಇರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಹಾಗಾದರೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ? ಸಾಗರದ ಮೀನುಗಾರರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬಂದು ಹಾವುಮೀನನ್ನಾಗಲೀ ಮರಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಹಿಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಮೀನುಗಳು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡಲು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಯೂರೋಪಿನ ನದಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹಾವುಮೀನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡಲು ಹೋಗುವುದು ನಿಜವೆ? ಸಮುದ್ರದ ಅಪಾರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆಯೆ? ಜನ ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದರು.

೧೮೫೬ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಯೂರೋಪಿನ ಮೀನುಗಾರರು ಗಾಜಿನ ಪಟ್ಟಿಗಳಂತೆ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವುಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದರು. ಅವುಗಳು ಎಷ್ಟು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದುವೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಬಹುದಿತ್ತು. ಅಕ್ಟೋಬಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡು ಕಪ್ಪುಚುಕ್ಕೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವೇ ಹೊರತು ಮೀನುಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಅಪರೂಪದ ಮೀನುಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಇವಕ್ಕೆ ಲೆಪ್ಟೋಸೆಫಿಲಸ್ ಅಥವಾ ಚಪ್ಪಟೆ ತಲೆ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಲೆಪ್ಟೋಸೆಫಿಲಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಅಕ್ಟೋಬಿಯನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದರು. ತುಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ಇವು ಸಾಗರದ ಯಾವ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಬದುಕಿದ್ದವು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಉಪವಾಸ ಈ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಮೀನುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಚಪ್ಪಟೆ ಆಹಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳವೆಯಾಕಾರವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಹಾವುಮೀನಿನ ಮರಿಗಳಾದವು! ಹಾವುಮೀನಾಗಲೀ ಮರಿಗಳಾಗಲೀ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಗದುದಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಆಗ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವು ಹಾವುಮೀನಿನ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೆಪ್ಟೋಸೆಫಿಲಸ್‌ಗಳೇ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಾವುಮೀನಿನ ಮರಿಗಳು!

ಇಪ್ಪತ್ತನೆ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಡೇನಿಷ್ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಇದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಜೊಹಾನ್ ಸ್ಕಿಮಿಟ್. ಯೂರೋಪಿನ ನದಿಗಳ ಹಾವುಮೀನಿನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವನಿಗೇ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಯೂರೋಪಿನ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯ ಚಪ್ಪಟೆ ತಲೆಗಳೇ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ? ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮರಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾ ಬರುವ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಈತ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದ. ಈ ದಾರಿ ಈತನನ್ನು ಯೂರೋಪಿನ ತೀರದಿಂದ

ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ದೂರದವರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತು. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡದ ಹತ್ತಿರ ಕೆನಡಾದ ಬಳಿ ಇರುವ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸ್ಕಿಮಿಟ್‌ಗೆ ಆಗತಾನೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಹಾವುಮೀನಿನ ಮರಿಗಳು ದೊರೆತವು. ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಹಡಗುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ಕಿಮಿಟ್ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಮರಿಮಾಡುವ ಈ ಜಾಗದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ. ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ಚದರ ಕಿಲೋಮೀಟರಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರವೇ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಬಂದು ಮರಿಮಾಡುವ ಜಾಗವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಯೂರೋಪಿನ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡದ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಬಂದು ಮರಿಮಾಡುವುದು ಗೋಚರವಾಯ್ತು.

ಸ್ಕಿಮಿಟ್ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಯೂರೋಪು ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾದ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಹಾ ಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈತನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಸಂಭವನೀಯವೆಂದೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ರಹಸ್ಯಕರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದುವು. ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲದ ಗತ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮಗ ಹಾವುಮೀನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರದವರೆಗೆ ತೇಲಿಬಂದಿದ್ದೇ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯೂರೋಪು ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾದ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಏಕೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ ? ಅವು ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ?

ಭೂಮಿಯ ಇತಿಹಾಸದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾವುಮೀನುಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಅನೇಕ ಮಿಲಿಯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮರಿಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆಲ್ ಫ್ರೆಡ್‌ವ್ಯಾಗ್ನರ್ ಸುಮಾರು ನೂರು ಮಿಲಿಯ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡ ಯೂರೋಪಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನಷ್ಟೆ. ಆಗ ಈಗಿನ ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಮಹಾಸಾಗರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಳನಾಡು ಸಮುದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಯೂರೋಪು

ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾಗಳ ನದಿಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಲೂ ಈ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದೂ ಆ ಮರಿಗಳು ಮತ್ತೆ ನದಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದೂ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಭೂಮ್ಯಂತರ್ಗತ ಟೆಕ್ಟೋನಿಕ್ ಚಲನೆಯ ಕಾರಣ ಅಮೆರಿಕಾ ಖಂಡಗಳು ಆಫ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡಗಳಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ದೂರ ಸರಿಯತೊಡಗಿತು. ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗೆ ಅರಿವೇ ಆಗದಹಾಗೆ ಅವು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕೆಲವೇ ಸೆಂಟಿಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಸರಿಯಿತು. ನೂರು ಮಿಲಿಯ ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳು ಸಭಸಾಗರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಹಾವುಮೀನುಗಳಿಗಾದರೂ ತಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವೇ ಸೆಂಟಿಮೀಟರಿನಷ್ಟು ದೂರಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಅವಕ್ಕೆ ಅದೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಾರದು.

ಅವು ಇಂದಿಗೂ ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾದ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವ ಗಲ್ಫ್‌ಸ್ಟ್ರೀಂ ಎನ್ನುವ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಸಾಗರಪ್ರವಾಹ ಹಿಡಿದು ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮರಿಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಏಷಿಯಾದ ನಮ್ಮ ನದಿಗಳಲ್ಲಿನ ಹಾವು ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಇರಲಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತ ಅಂಟಾರ್ಟಿಕಾದಿಂದ ಪಾಲಾಗಿ ಏಷಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿರುವ ಭೂಖಂಡ. ಆದರೆ ಇವೂ ಸಹ ಸರ್ಗಾಸೋ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಯಾರೂ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನದಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಂಡಿಗಳಾಗಿ ಗಬ್ಬೆದ್ದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಾವುಮೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಯಮಲೋಕದ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು. ಅವುಗಳ ವಲಸೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಅನವಶ್ಯಕವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ಕತೆ

ಮಾಲೆಮೆಸ್ತ್ರಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾಡೇ ಮುದ್ರೆಮನೆ ಮನ್ನಾಜಂಗಿ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಈ ಕಾಡು ನಮ್ಮೂರಿನ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಕಾಟ ಕೊಡುವ ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳ ತವರು ಮನೆ. ಈ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹಂದಿಗಳು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡುವೆಂದರೆ ಆಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಿಸುವ ಹಾಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಅದು ಮನ್ನಾಜಂಗಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಕಾರಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಶಿಕಾರಿ ನಿಷಿದ್ಧ ಎಂದು ಕಾನೂನೇನೋ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೋ ಬಮ್ಮೆ ಬಬ್ಬು ಗಾರ್ಡ್ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಬೀಟ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ಮೂಡಿಗೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ವರುಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಆವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ , ಕಾಫಿ ,ಬಸಳೆ ಸೊಪ್ಪು , ತರಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಕಾನೂನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಶಿಕಾರಿ ತಡೆಯುವಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದೂ

ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಚದರ ಮೈಲಿಗಳವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷು ದ್ರಜೀವಿ ಏನುತಾನೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಾನು!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಡುಹಂದಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾನೂನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದಂತೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲಂಟಾನ ಮತ್ತು ಕೆಂಜಿಗೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಜಿಗ್ಗು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಶಿಕಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಕೈ ತೂರಿಸಲೂ ಶಕ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಜಿಗೆ ಉಡುಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಹ ಒಂದು ಗಜ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಾಹಸ ಪಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮುಳ್ಳು ಮೈಯೈಲ್ಲಾ ಗೀರಿ ಬಟ್ಟೆಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಮಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೈಗಾಯದ ಸರಿಯಾದ ಅಂದಾಜು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾತ್ರಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗಲೇ. ಗೀರು ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ತಾಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೈಗೆ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದಂತೆ ಉರಿ ಏಳುತ್ತದೆ, ಅಂಥ ಜಿಗ್ಗಿನ ಕಾಡು ಅದು. ನಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಂದಿಗಳು ನುಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದ ಜಾಡಿನಲ್ಲೇ ಕಾಡಿನ ಅಡಿ ನುಸಿದುಹೋಗಿ ಹಂದಿಗಳಿಗೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಡು ಮಾನವರಿಗೆ ಅಭೇದ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಹಂದಿಗಳು ನಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೂ ಜಿಗ್ಗಿನ ಒಳಗೇ ಆತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ದಣಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವೇ ಹೊರತು ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೊರಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲು ಹಾದಿಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಓಡಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ನಾನು ಕೋವಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಡ್ಡಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಕಿವಿ ಆ ಕಾಡಿನ ದಟ್ಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಬೊಗಳುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಅಟ್ಟಾಡಿ ಬೊಗಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸಹ ನನಗೆ ಒಮ್ಮೆಯೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕೂಡಿ ಬಿಸಿಲು ಮಂಕಾಗಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತೆ ಆಕಾಶದ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯ್ತು. ಮೋಡ ಕವಿಯತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಮಳೆ ಬಂದರೂ ಬಂದಿಂತೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕಾಡೊಳಗಿದ್ದ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಎಷ್ಟು ಕರೆದರೂ ಅದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಆಪ್ಕಾಯಮಾನ ಸುವಾಸನೆ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಏನೋ! ಮೂಗಾಳಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಕಾಡೊಳಗೇ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕರೀ ಭತ್ತಿ ತರ ಮೋಡ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುತ್ತಿದೆ! ದೂರದಲ್ಲೇಲ್ಲೋ ಮಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇ ಶುರುವಾಯ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದೆ ನೆಲದ ವಾಸನೆ ಸಹ ಬರಲು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಈ ಕಿವಿಯನ್ನು

ಕಾಯತ್ತ ಕೂತರೆ ಒದ್ದೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಓಡತೊಡಗಿದೆ. ಕಿವಿ ಕಾಡೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಕೊಂಚ ದೂರ ನನ್ನೊಡನೆ ಓಡಿಬಂದಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಗಾಳಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತ ಕಾಡೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಅದಕ್ಕೇನು ಬಿಸಿಲು ಮಳೆಗಳ ಪರಿವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಕಾಡು ದಾಟಿ ಹಳ್ಳ ದಾಟುವುದರೊಳಗೆ ಟಪಟಪ ದಪ್ಪ ಮಳೆಹನಿಗಳು ಬೀಳತೊಡಗಿದುವು. ಮಳೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ದೂರವೇ ಉಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲೇಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಲೆ ಮೆಸ್ತ್ರಿಯ ಸೂರಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಾದರೂ ನಿಲ್ಲೋಣವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಓಡಿದೆ. ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಗುಡಿಸಿಲು ತಲುಪುವುದರೊಳಗೆ ಮಳೆ ಜೋರಾಗಿ ನಾನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಿಂದಲೇ ನೀರು ಇಳಿಯಲು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಓಡೋಡಿ ಮಾಲೆ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಸೂರಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ.

ಮಾಲೆ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಮನೆ ಹುಲ್ಲು ಗುಡಿಸಿಲಾದರೂ ತುಂಬ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಗೋಡೆಗೆ ನೀಟಾಗಿ ಸುಣ್ಣ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆಲ್ಲಾ ಸೆಗಣಿ ಸಾರಿಸಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನಂತೂ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲೆಲ್ಲ ಕೆಸರಾಗಿ ಮೈಯಿಂದಲೇ ನೀರು ಸೋರುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಒಳ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೋ ಇರುವುದು ಪಾತ್ರೆ ಸದ್ದಿನಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಧಾರಧಾರೆಯಾಗಿ ಬೀಳುವ ಮಳೆಯನ್ನೂ ಮೋಡಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವು ಹರಿದಂತೆ ನುಸುಳುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತೆ. ಗುಡುಗಿನ ಗಾಳಿಯ ಗಲಾಟೆಗೆ ಮನೆ ಯೊಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಕಿವಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಲೂ ಮನೆಯೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದೆರಡು ಕೋಳಿಗಳು ಕೊಕ್ಕೊಕ್ಕೊ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಮನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿದುವು. ಈ ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ಮಾಲೆ ಮೆಸ್ತ್ರಿ ಹೆಂಡತಿ ಅಕ್ಕಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದಳು. ಆಕೆ ಕೆಲವು ದಿನ ನಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಆಕೆಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಇತ್ತು.

ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಗಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ "ಅಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದಳು

"ಇಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಪ್ಪ. ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರೀನಿ. ಇನ್ನೇನು ಮಳೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು" ಎಂದೆ.

"ಯಾಕಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬರಬಾರ್ತು ಅಂತಾನ?" ಎಂದು ಮುಖ ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದಳು. ನನಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯಿತು ,

ಅವರು ಹಸಲಜಾತಿಯವರಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಊಹಿಸಿದಳೆಂದು.

"ಒಳಗೆ ಬರಬಾರ್ದು ಅಂತ ಏನಿಲ್ಲ ಅಕ್ಕಮ್ಮ. ನೋಡು ನನ್ನ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಬದ್ಧೆಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ನೀರು ತೊಟ್ಟಿತ್ತಾ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಈ ಕಿವೀನೂ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗದೆ. ಅದು ಮೈಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಕೆಸರುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ ನೋಡು. ನಾವು ಈಗ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ನಾಳೆನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಸಬೇಕಾಗದೆ. ನೀನು ಈಗ ಸುಮ್ಮನಿರು. ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಮಳೆ ನಿಂತ ಕೂಡಲೆ ಹೋಗ್ತೀವಿ" ಎಂದು. ನನ್ನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಿರಬಹುದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಳು.

ಅವಳು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುಹೋಗದೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದು ನನಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಯ್ತು. ಮಾತಾಡದೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಾನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲಲಾಗುತ್ತೆ. ಮಾತಾಡುವ ಅಂದರೆ ಅವಳ ಜೊತೆ ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು!

ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮನೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. "ಯಾರ ಮನೆ ಅದು. ಭಾಳ ಜೋರಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾಲ್ಲ?" ಎಂದು.

"ಅದು ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮನೆ ಅಯ್ಯಾ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು" ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಹೇಳಿದಳು.

ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಗದ್ದೆ ತೋಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದವರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಚ ಅನುಕೂಲಸ್ವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇವಲ ಬಚ್ಚಲು ರಿವೇರಿ ಮಾಡಲು ಮನೆ ಕೆಲಸ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಹಳೇ ಮನೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಲಡ್ಡಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬೀಳಿಸಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಕೊಂಚ ಅನುಕೂಲಸ್ವರಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಯಾರೂ ಸುತರಾಂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಡಬಿಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದೇ ಹಣ ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ದುಡಿದು ಹಣ ಗಳಿಸಹೋಗುವವನನ್ನು ಮುಠಾಳನೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಕಲ್ಪನೆ ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಆಗಿದ್ದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈ ಹಿಡಿದ

ಹಾಗಾಯ್ತು. ಹೆಂಡತಿ ಮನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಗನಾಣ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿತಂತೆ. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿನ್ನದ ವಂಕಿಯೇ ಒಂದೂವರೆ ಕೆಜಿ ತೂಕ ಇತ್ತಂತೆ. ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮಾವ ಆಸ್ತಿನೆಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಮಗನಿಗೂ, ದುಡ್ಡು ದುಗ್ಗಾಣೆನೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೂ ಬರೆದಿದ್ದಂತೆ ಹಂಗಾಗಿ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ದೆನೆ ಕುಲಾಯಿಸಿದ್ದು" ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು.

ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಚೆಗೆ ಕೇಳಿದ ವದಂತಿ ಎಂದರೆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಗರೆಯ ಮಾರ್ವಾಡಿ ಶೇಷಮಲ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುವವರ ಮನೆ ಜಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು, ಅವನ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದ ಅಡವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಬಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಳೆಂಟು ಟ್ರಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ತಂದಿಟ್ಟನೆಂದೂ, ಹಿಂದಿರಗಿಸುವಾಗ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಒಂದು ಟ್ರಂಕನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿ, ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಕುಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯನ್ನೂ ಒಬ್ಬರು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, "ಎನ್ನಾಡ್ತೀರ! ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಲ್ಲಿರೋ ಮಾಲು! ಸಿದ್ದೇಗೌಡ ಅಪ್ಪನ್ನೂ ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದರೂ ಮಾರ್ವಾಡಿ ಏನೂ ಮಾಡಂಗೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಿಗ್ತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಮಾರ್ವಾಡಿ ಮಿಕ್ಕಿದ ಟ್ರಂಕುಗಳನ್ನೇ ಮೂಡಿಗರೆಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದ" ಎಂದು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದವರನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಬಚ್ಚಲು ಬೀಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಪಾಯ ತೆಗೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಮನೆಯನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ತಗೊಂಡ ಕೂಡಲೆ "ನಿನ್ನೆ ಪಾಯ ತೆಗೆಸುತ್ತ ಗಾರೆ ಶೀನಪ್ಪನ ಹಾರೆ ಎಂಥದಕ್ಕೋ ಟಣ್ ಅಂತ ತಾಗಿದಂತೆ, ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡದೆ ಕೈ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲಸ ಕೈದು ಮಾಡಿ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಆ ಕೊಡ ತಗೊಂಡುಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಹಳೇಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ವರಹ ಇದ್ದುವು" ಎಂದು ಮಾತಾಡಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಊಹಾಪೋಹ ಮಾಡುವಾಗ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಅಭಿವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತೀಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ದುರಾಸೆಯೋ, ಕುಯಕ್ತಿಯೋ, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆಯ ಜುಗುಪ್ಸೆಯೋ ಅವರ ಸುದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಎಲ್ಲ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಗುಪ್ತ ಅಭಿವಿಷಯ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಂತೆ ಒಳಗೆ ಕುಳಿರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ!

ಛೇದಿಸಿ ಸಿಡಿಯೊಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ನಾನು

ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಿಡಿಲು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯಿತೆಂದು ನೋಡಿದೆ. ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಸಿಡಿಲು ಭಟೀರ್ ಭಟೀರ್ ಎಂದು ಆಸೋಟಿಸಿತು. ಆಕಾಶವೆಲ್ಲ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಉಗ್ರಾಣದಂತೆ ಶಬ್ದಮಯವಾಯ್ತು.

"ಶಿವ ಶಿವ ಏನು ಸಿಡಿಲು! ಏನು ಗುಡುಗು! ನೀವು ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಆಗ್ರಿತ್ತು ಅಯ್ಯ" ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

"ಸಿಡಿಲು ಬಡಿಯಬೇಕಂತ ಇದ್ದೆ ಮನೆ ಒಳಗಿರಿ ಹೊರಗಿರಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಅಕ್ಕಮ್ಮ" ಎಂದೆ.

"ಅದೂ ಸರಿ ಅನ್ನಿ. ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹೊಕ್ಕೊಂಡರೂ ಎಳಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ ಯಮದೂತರು" ಎಂದು ವಿಧಿವಿಲಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದಳು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ ಅಕ್ಕಮ್ಮನ ಬಾಯಿಂದ ಅವರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಉದ್ಗಾರವೋ ಊಹಾವೋ ಹವೋ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಇವಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಸಿಡಿಲು ನಮ್ಮ ಗಮನವನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಪರಮಾರ್ಥ ಚಿಂತನೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿತು. ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲ ಸುರುಳಿ ಏಳುವ ಹೊಗೆಯ ತರ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ದೂರದ ಪರ್ವತಗಳ ಕಡೆಗೆ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕಿವಿ ಒಮ್ಮೆ ಪಟ ಪಟ ಮೈ ಕೊಡಕಿ ಹಳ್ಳ ದಾಟುವಾಗ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧವನ್ನು ಅಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆ ಅಂಗಳಕ್ಕೂ ಗೋಡೆಗೂ ಹಾರಿಸಿತು. ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ ದೂರದಲ್ಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮನೆಯತ್ತ ಶೂನ್ಯನೋಟ ಬೀರುತ್ತಾ ನಿಂತೆ.

"ಸಿದ್ದೇಗೌಡರಿಗೆ ಏನಿತ್ತಯ್ಯಾ ಈಗ ನಾಕು ವರ್ಷದ ಮುಂಚೆ?" ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

ಅಕ್ಕಮ್ಮನ ಬಾಯಿಂದ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಸೂಯೆಯ ಮಾತುಗಳು ಈಗ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಂಥವನ ಹತ್ತಿರ ಹರಟೆಗಳಿಯುವುದು ಅತಿ ಸಲುಗೆ ತಗೊಂಡ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು.

"ಅವರ ಹೆಣ್ಣೆ ಮನೆ ಕಡೆಯವರು ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲಸ್ತರು ಅಂತಾರಲ್ಲ ಅಕ್ಕಮ್ಮ" ಎಂದು ನಾನೇ ಮಾತಾಡಿಕೆದಕಿದೆ.

"ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು! ನನ್ನೆದುರು ಹೇಳಲಿ ನೋಡೋಣ. ಅವರು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೆಣ್ಣೆ ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ ನಾನು ಅವರ ಮನೇಲಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಆಕೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ನೋಡಿದ್ದಿ ಹೇಳಿ?" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಶುದ್ಧ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನೆ! ನಾನಾಕೆ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಪೆಂಡತಿ ಮೈಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ಇದೆ ಅಂತ ನೋಡಲು ಹೋಗಲಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಈ ಅಕ್ಕಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಏನಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು?

ಮಳೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇವಳೋ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ! ತೆರೆತೆರೆಯಾಗಿ ಪರದೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಸುಗುತ್ತಿತ್ತು.

"ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ" ಎಂದು ತನ್ನತ್ತ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆದು, ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರೀದಾರ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಕುಪ್ಪುಸದೊಳಗಿಂದ ಬಿಳಿಯ ತಾಯಿತಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ತಾಳಿ ತೆಗೆದಳು. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ "ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಆಭರಣ ಅಂದರೆ ಇಂಥದೇ ಒಂದು ತಾಳಿ ಅಯ್ಯ! ಇದು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದು" ಎಂದಳು. ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ತೊಂದರೆ ಯಾಕೆ ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರು ಆಭರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅದು ಫಕ್ಕನೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿ ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು.

"ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಅಕ್ಕಮ್ಮ. ಅವರು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರೋದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಚ್ಚೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ತರ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ." ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ.

"ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೇಸ ಅವರ ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೆ ಹೇಳಿದ, ಸಿದ್ದೇಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತಳಪಾಯ ಅಗಸುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಸಿಗ್ತೂ ಅಂತ. ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ತಂದೆ ಅಜ್ಜೇಗೌಡರು ಬಚ್ಚಲು ಕಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆನಲ್ಲ. ಅದು ಮೊದಲು ಅವರ ಮನೆ ಗೊಬ್ಬರ ಗುಂಡಿ ಆಗಿದ್ದ ಜಾಗ ಅಯ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿ ತೆಗೆದರೆ ಸಿಕ್ಕೋದು ಅವರ ಮನೆ ಹಟ್ಟಿ ಹಳೇ ಗೊಬ್ಬರ ಅಷ್ಟೆ. ನನ್ನತ್ತ ನಿನ್ನ ಡೋಂಗಿ ಬಿಚ್ಚಬೇಡ ಹೋಗು ಅಂತ ಉಗಿದು ಕಳಿಸಿದೆ" ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮೇಲಿನ ಊಹಾವೇಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಕಟಿಬದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮತ್ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳುಗಳೆವ ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ತಾನು ಧನಿಕರಾದ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಾದ ಆಳು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ "ಸಿದ್ದೇಗೌಡರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗದ್ದೆ ಇದೆ, ತೋಟ ಇದೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಅಡಕೆ ಇದೆ. ಅವರು ಯಾಕೆ ಹೆಂಡತಿ ಮನೆಯಿಂದ ಕಡ ತಂದು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯಬೇಕು? ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಸಂಪಾದನೆ ಕಾಣ್ತೀರಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡದ್ದು ಊಹೆ ಮಾಡ್ತ ಹೋಗ್ತಾರೆ ಜನ" ಎಂದು ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಗಿಯಿತು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾತಾಡಿದೆ,

ಆದರೆ ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೆ ಮಾತಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಳು. "ಆ ಮಾತು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ ಅಯ್ಯ, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು; ಇದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರೋ ಅಷ್ಟು ಸಲೀಸು ಇಲ್ಲ! ಈ ಅಡಕೆ, ಕಾಫಿ, ಗದ್ದೆ ಎಲ್ಲ ಮೊದಲೂ ಇತ್ತಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ. ಆಗ ಏನಿತ್ತು ಇವರ ಕೈಲಿ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಒಪ್ಪದೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿ "ಅಯ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಡಸ್ತಿಕೆ ಆಡಿಕೊಂಡಿತ್ತೂ ಅಂದರೆ, ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ತಾಯಿ ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭತ್ತ ಅಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಂಗಿತ್ತು ನೋಡಿ ಇವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಒಗಟಿನಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

ನಾನು ಮಳೆಯೇನಾದರೂ ನಿಂತಿತೇ ಎಂದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ "ಈ ಮಳೆಯೇನು ಭಕ್ತನೆ ನಿಲೋದಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಈ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ತಾಯಿ ಮಂಜಮ್ಮನೇ ಗದ್ದೆ ತೋಟದ ಯಜಮಾನಿಕೆ ನೋಡಿದ್ದರು ಅಯ್ಯ. ಆ ಮಾತಾಯಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಈವತ್ತು ಸಿದ್ದೇಗೌಡರನ್ನ ಕಾಯ್ದಿದೆ. ಅವರ ಮನೆಲಿ ಹಾಲುತುಪ್ಪ ಹರಿಯೋ ಹಂಗು ಮಾಡಿದೆ" ಎಂದಳು.

ಬಹುಶಃ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ತಾಯಿ ಗದ್ದೆ ತೋಟದ ವಹಿವಾಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾದರೆಂಬುದು ಅಕ್ಕಮ್ಮನ ಸರಳ ವಿವರಣೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿದೆ. ಸುಳ್ಯೋ ನಿಜವೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚಕ ಕಲ್ಪನೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆಂದಳಿಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಿರಾಸೆಯಾಯ್ತು. "ಈಗಲೂ ಮಂಜಮ್ಮ ಅವರ ಗದ್ದೆ ನಾಟಿಗೆ ಆಳುಗಳ ಜೊತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ ಅಂತಾ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು" ಎಂದೆ.

"ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ ಅವರ ಮನೇನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದು! ಆಕೆ ಮನಸ್ಸು ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದು ಚಿನ್ನದಂತಾ ಮನಸ್ಸು. ಇದೇ ಮುದ್ರೆ ಮನೆ ಕಾಡಿದ ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಬಂದು ಮಂಜಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ನೋಡಿ ಹರಸಿ ಹೋಯ್ತು! ಆವತ್ತಿಂದ ನೋಡಿ ಅವರ ನಸಿಬೇ ಬದ್ಧಾಸಿ ಹೋಯ್ತು. ಬರೇ

ರಟ್ಟೆ ಮುರಿಯೋ ಹಂಗು ಗೆಯ್ಯರೆ ಏನು ಬಂತಯ್ಯೆ? ಮನಸ್ಸು ಬಳ್ಳೇದಿಲ್ಲದಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಕತೆಗೆ ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟಳು.

“ಅದ್ಯಾಕೆ ಕಾಡಿನ ಜಿಂಕೆ ಊರೊಳಗೆ ಬಂತು. ಈಗ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಜಿಂಕೆಗಳೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತು. ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಮನೆ ಸೇರೋಣ ಎಂದರೆ ಈ ಅಕ್ಕಮ್ಮ ನನಗೆ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ತಡೆ ಹಾಕಿದ್ದಳು.

“ಈಗ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಅಯ್ಯ, ನಾನು ಮಂಜಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಾರಿ ಜೇನು ಬೈಲು ಕಡೆಯೋರು ಮುದ್ರೆ ಮನೆ ಕಾಡಿಗೆ ಶಿಕಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಕಾಡು ಆವಾಗ ಈಗಿಗಿಂತ ಭಯಂಕರ ಇತ್ತು. ಹುಲಿ ಸಹಿತ ರಾತ್ರೆ ಕೂಗಿದ್ದು ಕೇಳಿದೇನಿ! ಈಗ ಏನಿದಾವೆ ಅಲ್ಲಿ? ಬರೀ ನರಿ ಬಳ್ಳಿಕ್ರವೆ ಅಷ್ಟೆ .

ಜೇನುಬೈಲು ಕಡೆಯೋರ ಹತ್ತ ಬಳ್ಳಿಳ್ಳೆ ನಾಯಿ ಇದ್ದು. ಭಾರಿ ನಾಯಿಗಳು. ಸಾಧಾರಣದ ಹಂದಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಕೋವೀಲಿ ಹೊಡೆಯೋದೆ ಬೇಡ. ಅವೇ ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಿದ್ದುವು. ಆ ನಾಯಿಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದಕ್ಕೇ ಅವರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಶಿಕಾರಿ ನುಗ್ಗಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಂಜಮ್ಮನೋರ ಮನೇಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಕೇರಾ ಇದ್ದೆವು. ಶಿಕಾರಿಯವರು ಕಾಕು ಹಾಕ್ತಾ ಕಾಡು ನುಗ್ಗಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು.” ಓ ಜೇನು ಬೈಲು ಕಡೆಯೋರು ಕಾಡು ನುಗ್ಗಿದಾರೆ” ಅಂತ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಹಳುವಿನವರ ಕೂಗು ಕೋವಿ ಈಡಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತ್ತು. ನಾನು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕೀಲಿ ಭತ್ತ ಹೆರಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಮುಂದುಗಡೆ ಬಡಕ್ ಅಂತ ಶಬ್ದ ಆಯ್ತು. ಮಂಜಮ್ಮ ಅದೇನು ಸದ್ದು ನೋಡಿ ಬಾ ಅಂತ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಹಣಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಎಂತದೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಏನಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಲ್ಲ, ಶಿಕಾರಿ ನಾಯಿಗಳು ಬಗುಳಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬರ್ರ ಇದ್ದಿದ್ದು ಕಾಣ್ತು. ಇದ್ಯಾಕೆ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಬರ್ರವೆ ಅಂತ ತಿರುಗಿ ನೋಡೋದೊಳಗೆ ನಾಯಿಗಳು ನಾಲಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೊಲ್ಲು ಸುರುಸ್ತಾ ಮೂಗಾಳಿ ಹಿಡಿದು ಮಂಜಮ್ಮನ ಮನೇ ಬಳಗೇನುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟುವು! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನಾಯಿ ಮನೆ ಬಳಗೆ ನುಗ್ಗಿವೆ ಅಂತ ಕೂಗಿದೆ. ಮಂಜಮ್ಮ ಮೂಲೇಲಿ ಬರಗಿಸಿದ್ದ ಬನಕೆ ತಗೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ನಾಯಿಗೆ ಕಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅನ್ನೋ ಹಂಗು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಇಕ್ಕಡಿಸಿದರು. ಮಂಜಮ್ಮನ ಅವತಾರ ನೋಡಿ ನಾಯಿಗಳು ಹೆದರಿ ಹೊರಗೆ ಓಡಿವು. ಮಂಜಮ್ಮ ಬಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಜಿಂಕೆನೂ ಅದರ ಮರೀನೂ ಹೆದರಿ ನಡಗುತ್ತ ಕುಳಿತವೆ! ಮಂಜಮ್ಮ ಬನಕೆ ಹಿಡಿದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ

ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಶಿಕಾರಿ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬೊಗಳಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮಂಜಮ್ಮನ ಕೈಲಿದ್ದ ಒನಕೆ ನೋಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ .

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯನ್ನೂ ನಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಶಿಕಾರಿಯೊರೆಲ್ಲಾ ಬಂದರು. ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಮನೆ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಿರೋದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಆಯ್ತು. ಮಂಜಮ್ಮನ್ನ "ನಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದ ಜಿಂಕೆ ಎಲ್ಲೋಯ್ಯು? ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಮಂಜಮ್ಮ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಒಳಗೆ ಇದೆ ಎಂದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಬಳಿದೇ ಆಯ್ತೆಂದು ಕೋವಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡಲು ಮಂಜಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿದರು.

ಮಂಜಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು."ನನಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಆಮೇಲೆ ನನ್ನಮನೆ ಒಳಗಿರೋ ಜಿಂಕೆಗೆ ಗುಂಡು ಹಾಕಬೇಕು. ಜೀವ ಉಳಿಸಿ ಅಂತ ಬಂದಿರೋದನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಹೊಡೆಸಿದರೆ ಅದರ ಶಾಪ ತಟ್ಟದೆ ಇರುತ್ತ? ಯಾರ ಮನೆ ಹಾಳಾಡಬೇಕಂತ ಇದೀರ" ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿದರು.

ಶಿಕಾರಿಯವರೂ ಭಾಳ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನ್ನ ನೀವು ಹೇಗೆ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರಿ? ನಾವು ಅತ್ತಲಾಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಕಡಿದು ತಿನೋದಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಉಪಾಯ , ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಅಂತ ನೂರಂಟುತರ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಂಜಮ್ಮ "ನಿಮಗೆ ಬಾಡು ತಿನ್ನಬೇಕಂತ ಅಷ್ಟೊಂದು ತೆವಲಿದ್ದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೇಲಿ ನಂದೊಂದು ಕುರಿ ಇದೆ , ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದವರೇ "ಅಕ್ಕಮ್ಮಾ ಕತ್ತಿ ತಗೊಂಡು ಬಾ , ನನ್ನ ಮನೆ ಹೊಸಿಲು ದಾಟಿ ಕೋವಿ ಎತ್ತಿದವರ ತಲೆ ಕಡಿದೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂತ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ತಗೊಂಡು ನಿಂತರು.

ಶಿಕಾರಿಯವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಈ ಹಾಳು ಮುದುಕಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸೋಣ , ಹಿಡುಕೊಳ್ಳಿ ಅವಳ ಕುರಿನ" ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದ ಕುರಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಆದರೆ ಕುರಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಎಳೆದೊಯ್ದುಮೇಲೆ "ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ. ಆ ಮುದುಕಿ ಕುರಿನ ತಿಂದು ನಮಗೇನು ಆಗಬೇಕು" ಅಂತ ಆ ಕುರಿನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು ಅಂತಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ! ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೋದಮೇಲೆ ಮಂಜಮ್ಮ ಜಿಂಕೆನೂ ಜಿಂಕೆ ಮರೀನೂ ಹೊಸಿಲು ದಾಟಿಸಿ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಿದಳು.

ತಾಯಿ ಜಿಂಕೆ ಹೋಗ್ರ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಂಜಮ್ಮನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಅಯ್ಯ! ನಂಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಏನೋಹೇಳಿ ಹೋಗ್ರಿದೆ

ಅಂತ. ಆದರೆ ಏನು ಅಂತ ಆವತ್ತು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈವತ್ತು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ನೋಡಿ. ಆಮೇಲಿಂದ ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಮನೆಯೋರು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನ. ಬಿತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ!

ಹೆಣ್ಣಿ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂಗಾರ ತಂದು. ಬಚ್ಚಲು ಪಾಯ ಅಗೀತ ಚಿನ್ನದ ಕಡಾಯಿ ಸಿಗ್ತು ಹಂಗೆ ಹಿಂಗೆ ಅಂತೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಬೋಗುಳ್ತಾರೆ. ಬಳಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಇಟ್ಟೊಂಡು ಮಾತಾಡ್ತಾರಲ್ಲ! ಏಳೇಳು ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಇವರು ಉದ್ಧಾರ ಆಗಲ್ಲ ತಿಳ್ಕಳಿ” ಎಂದು ಸಿದ್ದೇಗೌಡರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿಸುವವರನ್ನು ಬಯ್ಯಳು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

ಮಳೆ ಇನ್ನೂ ಸಣ್ಣಗೆ ಹನಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನೆವರೆಗೆ ಹೇಗೋ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು. ಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಕಿವಿ ಮನೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆವು.

ಒಂದು ಝರಿಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಝರಿ ಹರಿಯುತ್ತೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ತೋಟದೊಳಗೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕಾಡಿನ ಜಿಗ್ಗಿನೊಳಗಿರುವ ಕೊರಕಲೊಳಗಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತೆ. ಆದೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲು ಸಹ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ತೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಚೌಳು ನೀರನ್ನು ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದ ಹಾಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕಾಲ ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ಬಟ್ಟೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಜನ ಹಾಹಾಕಾರ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಝರಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವತ್ತೂ ಬತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಉರಿಬಿಸಿಲಿಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ತೆಳ್ಳಗೆ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಳೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ

ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತು. ನಾನಂತೂ ಈ ಸಾರಿ ಈ ಧುರಿ ಖಂಡಿತ ಬತ್ತಿಹೋಗುತ್ತೆ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹೇಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಹಾಗೇ ಆ ವರ್ಷವೂ ಈ ಧುರಿ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಈ ಧುರಿಗೆ ನೀರು ಎಲ್ಲಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸರಬರಾಜಾಗುತ್ತೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು!

ಈ ಧುರಿಯ ನೀರು ಸ್ವಟಿಕದಷ್ಟು ಶುಭ್ರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಗಾಜಿನ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟರೆ ನೀರು ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಪಾರದರ್ಶಕ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳ ಹರಿದು ಬರುವ ಪಾತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಅಂಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಸ, ಕಡ್ಡಿ, ತರಗಲೆಗಳು ಹಳ್ಳದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೀರು ಮಾತ್ರ ತಣ್ಣಗೆ ಸ್ವಟಿಕ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಎಲೆಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಬೀಳುವ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೆ. ಹಳ್ಳದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗೇಣು ಗುಂಡಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆ, ಏಡಿ, ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಪುಡಿಮೀನುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಕಾರುಬಾರು ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಾವು ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿಡುವ ಹೂಜಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಸೀಗಡಿ ಈಜಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಮಿತ್ರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಗಿ ಬೇಸರವಾಗಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದು ಹೂಜಿ ನೀರು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಹಳ್ಳ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊಣಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಊಹೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು "ಖಂಡಿತ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾದ ದಿನ ನೀವು ಈ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವೇ? ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಇರುವವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಂತೂ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು.

ಹೋದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಧುರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬರುತ್ತೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಬರುವ ನೀರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪೈಪಿನೊಳಗಿಂದ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪೈಪಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ನೀರು ನೋಡಿದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟೇನಾ! ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ಇರಲಿ ಎಂದು ಬಕೆಟ್ ತಂದು ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬರುತ್ತೆ ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಲು ಹಾಗಿದ್ದ ಆ ಧುರಿಯ ನೀರು ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ಲೀಟರು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದರೆ ಒಂದುದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ನಲ್ಲತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರು! ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಧುರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ತೆಳ್ಳಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬರುವ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಅಂದಾಜಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಳಿದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ಬಂದು ದಿನ ಗೆಲೆಯ ಗಾಂಗೇಯ ಬಂದು ಇದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದ. ಅದು ಬರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಡು, ಲಂಟಾನ ಜಿಗ್ಗು, ಗುರುಗಿ ಹಳು ಎಲ್ಲ ಬೆಲೆದು ತಲೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಗೇಯನಿಗೆ "ಆ ಕೊರಕಲೊಳಗಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ಕಣೋ" ಎಂದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೇನೂ ಸಮಾಧಾನ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನೆಲದೊಳಗಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊರಬರುವ ಜಾಗ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ನನಗೂ ನಮ್ಮ ತೋಟದೊಳಗೇ ಹುಟ್ಟಿ ಹರಿಯುವ ಈ ನದೀ ಮೂಲ ಹಾಗೇ ನೋಡದೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿ ಎನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ನಾನೂ ಗಾಂಗೇಯ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಹಳ್ಳದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದೂ ಇದೂ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಹಳ್ಳದ ಐಸ್‌ಕೋಲ್ಡ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲು ತೋಯಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟೆವು. ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು. ಹಳ್ಳದ ಮೂಲಕ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಹಳುವಿನ ಜಿಗ್ಗನೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸವರಿ ಕೊರಕಲಿನ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು. ನಾವು ಆ ಜಿಗ್ಗನೊಳಗೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಕೊರಕಲಿನೊಳಗಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಬುರ್ರನೆ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವು. ಬಹುಶಃ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಎನೋ! ಬಂದು ಉಡು ಓಡಿಹೋಗಲು ಕೊರಕಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಕಡೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಧಡಧಡ ಓಡಿಬಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಕಾಡುಬಿದ್ದು ಪರಾರಿಯಾಯ್ತು. ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಮೋಣಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತರಗೆಲೆಗಳ ಹಾಸಿನೊಳಗೆ ಹಳ್ಳ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀರು ಹುಟ್ಟುವ ಜಾಗವಾದ್ದರಿಂದ ಸುರುಳಿಗಡಗಳೂ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರದ ಫರ್ನ್‌ಗಳೂ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಫರ್ನ್ ಎಲೆಗಳ ಸುಳಿಗಳಂತೂ ನಾಗರಹಾವು ಹೆಡೆಯಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತ ಚಳಿಯಾಗುವಷ್ಟು ತಂಪು. ಕರಿ ನೆರಳಿನ ಕತ್ತಲೆ.

ನಾವು ಕೊರಕಲಿನ ತುದಿ ತಲುಪಿದಾಗ ನೋಡಿದರೆ ಹರಿಯುವ ಝರಿ ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲ! ಎಲ ಇದರ! ದಿನಕ್ಕೆ ನಲ್ಲತ್ತೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರು ನೀರು ಕೊಡುವ ಹಳ್ಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ನಾನು ತರಗೆಲೆಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಸರಿಸಿ ಹಳ್ಳದ ಪಾತ್ರ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಗೇಯನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪುಟ್ಟ ನೀರಿನ ಹೊಂಡ ಕಾಣಿಸಿತು. ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ತರಗೆಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗುಹೆಯಂಥ ಜಾಗ. ಸುತ್ತ ಫರ್ನ್‌ಗಳು ಬೆಲೆದು ಗುಹೆ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೊಳಗೆ ಬಂದು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀರು ಹರಿದು ಬಂದು ಹಕ್ಕಿಗಳು ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಹಳ್ಳ

ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಸದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಫರ್ನ್ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಒಳಗಿಣುಕಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ನೇತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಬಾವಲಿಗಳು ಪಟಪಟ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಮುಖದೊಡನೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಹಾರಿಹೋದವು.

ಧುರಿ ಹುಟ್ಟುವ ಜಾಗ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಶೂನ್ಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ತರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಮೈಕ್ಕೆ ತರಚಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರ್ಖರಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದವು.

ಗುಹೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ನ್‌ಗಳ, ಮರಗಳ, ಬೇರುಗಳು ಹೊರಚಾಚಿದ್ದವು. ಅನೇಕವಕ್ಕೆ ಪಾಚಿ ನೇತುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ನೀರಿನ ಬಂದೊಂದೇ ತೊಟ್ಟು ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹನಿ ನಿಧಾನ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಟುಮುಕ್ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಕೆಳಗೆಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಉಸಿರಾಟದ ಸದ್ದನ್ನೂ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತ ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ತರುವಾಯ ಹನಿಗಳ ಸದ್ದು ಗಡಿಯಾರದ ಸದ್ದಿನಂತೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗುಹೆಯ ಗೋಡೆ ಬೆವರಿದಂತೆ ನೀರು ಒಸರಿ ಹೊರಚಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇರಿನ ತುದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹನಿಯಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಧುರಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ದಿನಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರು ಕೊಡುವ ಹಳ್ಳದ ಮೂಲ ದಿನಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತೂರು ಲೀಟರು ಸಹ ಕೊಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಮಿಕ್ಕ ನೀರಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೆ ಇದಕ್ಕೆ? ಹಳ್ಳದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಬಂದ ನಮಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಯಾವ ಧುರಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೇ ಹಳ್ಳದ ಅಧಿಕೃತ ಮೂಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆವು.

ಬರುತ್ತ ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆಯೇ ನೀರು ತೊಟ್ಟುಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು. ನಾವು ಇಳಿದಿಳಿದು ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದಂತೆ ಮಾರು ಮಾರಿಗೂ ಹಳ್ಳದ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು. ಮನೆಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ದಿನಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹಳೆಯ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದು ಇದೇ ರೀತಿ ಧುರಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಮೂಲ ಅದೇ. ಆದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ಈ ರೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹನಾಲು ತಾರೆ ಮರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಸುರುಳಿ

ಗಿಡಗಳ ಪಕ್ಕದಿಂದ ನೀರು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೂ ಯಾವತ್ತೂ ನಮಗೆ ನೀರಿನ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಆ ಸ್ಥಳ ನೋಡಿದಾಗ ಈ ನೀರಿನ ಧಾರೆಗೆ ದಾರಿ ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಸರಿ ನೀರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಾರೆ, ಗುದ್ದಲಿ ಸಮೇತ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸುರುಳಿಗಳನ್ನೂ ಫರ್ನಗಳನ್ನೂ ಕಡಿದು ಕೊಚ್ಚಿ ಚರಂಡಿ ತೋಡಿ ನೀರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹರಿಯಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡತೊಡಗಿದೆವು. ಮಾರ ತೋಟ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವ ಇಣುಕಿದ. ನಾವು ಚರಂಡಿ ತೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ "ಆ ಫರ್ನಗಳನ್ನೂ ಸುರುಳಿಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಖಂಡಿತಾ ಕಡಿದು ನೀರು ಬಿಡಿಸಬೇಡಿ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದರೆ ಜಲದ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟುತ್ತೆ. ಜಲದ ಮೂಲ ಮುಟ್ಟಲೇ ಬಾರದು" ಎಂದ. ನಾವು ಯಾರೂ ಅವನ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಕೇಳಲು ತಯ್ಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸದ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದೆವು. "ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀರಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಬದ್ಧ ಹೇಳಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೀನು ನೋಡು" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಜೋರು ಮಾಡಿದ.

ಯಾವಾಗ ಬಿಡಿಸಿ ಚರಂಡಿ ಮಾಡಿದವೋ, ಮೊದಲೇನೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನೀರು ಹರಿಯಿತು. ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ನೀರು ಇಂಗ ತೊಡಗಿತು. ನಾವು ಮತ್ತೂ ಆಳ ಚರಂಡಿ ಹೊಡೆದೆವು. ನೀರು ಮತ್ತೂ ಅಡಿ ಹೋಯ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಲ್ಲ ನಿಂತೇ ಹೋಯ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಕೇವಲ ರಾತ್ರಿಮಾತ್ರ ಜಲ ಬಂದು ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಂಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾರನೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುರುಳಿಗಳೂ ಫರ್ನಗಳೂ ಬೆಳೆದು ಮೊದಲಿನಂತಾಗುವವರೆಗೂ ನಮಗೆ ನೀರಿನ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು.

ಹನಿ ಹನಿ ಬೀಳುವ ಈ ಧುರಿಯ ಮೂಲ ಕೊನೆಗೆ ಮನೆ ಬಳಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಲ್ವತ್ತೂರು ಸಾವಿರ ಲೀಟರ್ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಲು ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜಿನುಗುವ ಹನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸ್ಥೂಲ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆವು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಒರತೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸಂಶೋಧನೆ ಪ್ರಯೋಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇವ್ಯಾವಕ್ಕೂ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೊರಕಲಿನ ಅಗೋಚರದಿಂದೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ಇಳಿದು ಬರುವ ಈ ನೀರು ನಿಂತರೆ ನಮ್ಮ ಕತೆಯೇನು?

ಹಲಿಯ ಪ್ರಾಣ ಬಾಲದಲ್ಲಿ

ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಬಿಲಿಸ್ ಎನ್ನುವ ಪುರಾಣಪುರುಷ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹಾಗಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವೈರಿಗಳು ಅವನ ಇನ್ನಾವುದೇ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಘಾಸಿಮಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಉಪಾಯದಿಂದ ಅವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಜೇಯನಾಗಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ವೈರಿಗಳಿಗೆ ಯಾರೋ ಈ ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನ ಎದುರಾಳಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳ ರಾಕ್ಷಸರಾದರೋ ಆಬಿಲಿಸ್‌ಗಿಂತ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಏಳುಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಪಾಯ ಬರದ ಹಾಗೆ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಕದ್ದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅವರೊಡನೆ ಎಷ್ಟು ಹೋರಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೊಂದೇ ಉಪಾಯ. ಗಿಳಿ ಹಿಡಿದು ಅದರ ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈ ಮುರಿಯುತ್ತಿತ್ತಂತೆ! ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಇಂಥ ಜಾನಪದ ದಂತ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೀಟಗಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ ನಡವಳಿಕೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇರಬಹುದು.

ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ದೇಹದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತುಂಡಾದ ಅಂಗಗಳು ಕೊಂಚಕಾಲ ಅದುರುತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತ ಸಜೀವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೋರಿದರೆ ನಮಗೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ರಕ್ತ ಪರಿಚಲನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನರಸಂವೇದನೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅನಂತರ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಸೆಟ್ಟುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಶಸ್ತ್ರ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಒಯ್ದರೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂಗನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆಂದು ಒಬ್ಬಾತ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೂಗನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶಸ್ತ್ರ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಂದು ದಿನವೇ ಕಳೆದಿದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಹೆಂಡತಿ ಮೂಗು ಕತ್ತರಿಸಿ

ತವರು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋದಳಂತೆ. ಈತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮಹಜರ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಕಂಪ್ಲೇಂಟು ಬರೆಸಿ ಅನಂತರ ಮೂಗಿನ ತುಂಡು ಹುಡುಕಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಅವನ ಮೂಗಿನ ತುಂಡಿಗೆ ಇರುವೆಗಳು ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಪೊಟ್ಟಣ ಬಿಚ್ಚಿ ಮೂಗಿನ ತುಂಡು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇರುವೆಗಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಡಾಕ್ಟರು ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದೇನೂ ದುಃಖವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಮೂಗು ಹೋದರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ಏನು ಗತಿ! ಅದಕ್ಕೇ ಪೋಲೀಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೂಗನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ವಾಪಾಸ್ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಡಾಕ್ಟರು ಕರೆದು ನಿನ್ನ ಮೂಗನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೂಗನ್ನು ಅದರ ರಕ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಅದರಲ್ಲಿನ ಜೀವಕೋಶಗಳು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ತಂದಿದ್ದರೆ ಜೋಡಿಸಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. ಎಂದರೆ ಅಂಗಗಳು ಮೂಲ ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೂ ಕೊಂಚ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅನೇಕರು "ಹಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣ ಅದರ ಬಾಲದಲ್ಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೋ ಹೊಡೆಯಲೋ ಹೋದರೆ ಕೂಡಲೆ ಅದರ ಬಾಲ ತುಂಡಾಗಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ತುಂಡಾದ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದು ಹಲ್ಲಿಗಿಂತ ಜೋರಾಗಿ ತಟಪಟ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಜೀವ ಇದೆಯೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಲ್ಲಿ ಬಾಲ ನಾವು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋದ್ದರಿಂದ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಲ್ಲ. ಹಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆ ಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಉದುರಿಸಿದ್ದು. ಇದು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಒದಗಿಸಿರುವ ತಂತ್ರ. ಹಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಎದುರು ಅದರ ಮುರಿದುಬಿದ್ದ ಬಾಲ ತಾನೇ ಹಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ನೆಗೆದಾಡಿದರೆ ವೈರಿಯ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಡುವೆ ಹಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಪರಾರಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ಎಸೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇದೆ. ಮಣ್ಣೊಳಗಿರುವ ಎರೆಹುಳುಗಳನ್ನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅವು ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಬಾಲ ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಎರೆ ಹುಳುವಿನ ತಲೆಕಡೆ ಹಿಡಿದರೆ ಎರೆಹುಳು ತುಂಡಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ

ತಲೆ ಕಳಚಿ ಅದು ಬದುಕುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಎಂದರೆ ಏಡಿಗಳು. ಬಿಲದೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಏಡಿಯ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ನೀವು ಹಿಡಿದರೆ ಏಡಿ ಕೂಡಲೆ ಆ ಕಾಲನ್ನು ಕಳಚಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಲದೊಳಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಎಸೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಕೂಲವೂ ಉಂಟು. ಕಳಚಿ ಎಸೆದ ಅಂಗಗಳು ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಹಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಲವೂ ಏಡಿಗೇ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ಮತ್ತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗಿರುವ ಯಾವ ಜೀವರಸಾಯನಿಕ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಜೀವವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲಿಯುವುದರ ಬದಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಮೇಲೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಜಗಳ ಆಡಬಹುದೇನೋ!

ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದರೆ ಏಡಿ. ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಎಸೆದು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನಲ್ಲ. ಅದು ಕೈ ಕಾಲುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ರಕ್ತಣಾ ಆಯುಧವಾದ ಕೊಂಬನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಳಚಿ ಎಸೆಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದವರ ಬೆರಳನ್ನು ಇಕ್ಕುಳದಂಥ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ, ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಇರುವಂತೆ ಕೊಂಬಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಂಬನ್ನು ಕಳಚಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೊಂಬು ತುಂಡಾದರೂ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹಿಡಿತ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬೆರಳು ತುಂಡಾಗುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಲು ನಾವು ಹೆಣಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಏಡಿ ತನ್ನ ಬಿಲದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರವಾದದ್ದು ಏಡಿಯ ವಿಧಾನ.

ನಮ್ಮ ಕೆರೆ ಏರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೂತು ಬಿದ್ದು ನೀರು ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾರ ಪ್ರತಿದಿನ ಆ ತೂತುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಜಡ್ಡು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತುಳಿದು ಬಂದ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಒಂದೆರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾದರೂ ತೂತು ಬಿದ್ದು ನೀರು ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ತೂತಿನೊಳಗೇ ಇರುವ ಏಡಿಯನ್ನು ಸಾಯಿಸದ ಹೊರತು ಕೆರೆ ಏರಿಯನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾರ ಗೊಣಗುತ್ತ ಏಡಿಗೇ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಏಡಿ ನೋಡಲು ವಿಕಾರ ಜೀವಿಯಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ತುಂಬಾ

ರುಚಿ. ಮಾರನಿಗೆ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಏಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲು ಅವುಗಳ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಜೇಬಿಗಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೆ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋದವನು ಕೆರೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಏರಿ ತೂತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಏಡಿ ಬಿಲದಿಂದ ಆಜೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೈಕಾಲು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಚಿ ಮಾರನಿಗೆ ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಮನೆಗೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಕೈಕಾಲು ಕೊಂಬುಗಳೆರಡೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ಏಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಪಾಯದ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ಕೊಂಬು ಸಹ ಏಡಿಯ ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅಪಾಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೇಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲುಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಎರಡನೆ ಮಗಳು ಈಶಾನ್ಯೆ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು!

ಆಗ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವಳು. ದೀಪ ಹಚ್ಚಲು ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ತಾ ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ಹುಡುಕಲು ಈಶಾನ್ಯೆ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಮೇಜಿಗಿಂತ ಕುಳ್ಳಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಗಳು ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಏಡಿಯ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ತಡವಿದ್ದೇ ತಡ ಏಡಿಯ ಕೊಂಬು ಅವಳ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಓಡಿಬಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಂಬನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದಳು. ಆದರೂ ಅವಳ ಬೆರಳಿಗೆ ರಕ್ತ ಬರುವಂಥ ಗಾಯ ಆಯ್ತು. ಏಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇಕೆಂದು ಅವಳಮ್ಮನ ರೇಗಾಟವೂ ನಡೆಯಿತು. ಅದು ತುಂಡುಮಾಡಿರುವ ಕೊಂಬೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ನಂಬಿಕೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತುಂಡಾದ ಕೊಂಬು ತನಗೇ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಈ ತುಂಡಾದ ಕೊಂಬುಗಳು ಕಚ್ಚಿದ್ದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಈ ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಅನೇಕ ಗಂಟೆಗಳವರೆಗೆ ಜೀವ ಇರುತ್ತೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಅದರ ಕಳೆದ ಇಕ್ಕಳದಂಥ ಬಾಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ನರಮಂಡಲದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಟಕನೆ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ, ಏಡಿ ಕಳಚಿ ಎಸೆದ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೂ ಅದರ ಆಯುಧ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ!

ಇದೇಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಆಮೆಯ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಆಗೀಗ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಮೆಗಳನ್ನು ಮಾರ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ತಲೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು

ಬಳಗೇದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಮೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅವನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನವಾದರೂ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದುದು. ಜೀವಂತವಾದ ಆಮೆಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಒಲೆಯ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಉರಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಬಿಸಿ ಬೂದಿ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆಮೆಯನ್ನು ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವು ಸುಟ್ಟು ಊದಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಚಿಪ್ಪು ಭಡ್ ಎಂದು ಒಡೆದನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ ಮಾಂಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. "ಆಮೆಯದು ಭಾರಿ ಗಟ್ಟಿ ಜೀವ.ಅದರ ಹೃದಯ ಸಾರಿನೊಳಗೂ ಮಿಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಆಕಸ್ಮಿಕದಲ್ಲಿ ಗೆಲೆಯ ಗಾಂಗೇಯ ಕೈ ಬೆರಳನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಆಮೆ ಜೀವ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವುದರ ಸರಿಯಾದ ಅಂದಾಜು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಗಾಂಗೇಯ ಊರಿಂದ ಬಂದವನು "ಇನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಜನ್ಮೇಪಿ ಆಮೆ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕತೆ ಹೇಳಿದ.

ಅವನ ತೋಟದ ಹತ್ತಿರ ತುಂಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಮಡು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಗಾಳ ಹಾಕಿದಾಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಮೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಗಾಂಗೇಯ ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ತರಿಸಿದ್ದ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ಗಾಳ ಕಟ್ಟಿದ್ದ. ಆಮೆ ಗಂಟಲಿಂದ ಗಾಳ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ವಾಪಾಸ್ ಬಿಡೋಣ ಎಂದರೆ ಆಮೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಳಗೇದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲು ತೋರದೆ ಅದನ್ನು ಗೋಣಿಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ಮನೆಗೆ ತಂದ. ಆಳುಗಳು ಅದು ತಿನ್ನಲು ತಮಗೆ ಬೇಕೆಂದರು. ಗಾಂಗೇಯ ಆಮೆ ಕೊಡುತ್ತ ಅದರ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ನಾಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಗಾಳ ಮಾತ್ರ ತನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಳುಗಳು ಕಡಿದ ಆಮೆ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದರು. ಕಳೆದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಗಾಳ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಆಳುಗಳು ತಲೆ ಇಟ್ಟು ಹೋದರು. ಗಾಂಗೇಯ ಬಾಯೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಅವನ ಗಾಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಡಿದು ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ನಿರ್ಜೀವ ಆಮೆ ತಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಗಾಂಗೇಯ ಯಾವ ಅಪಾಯವನ್ನೂ ಶಂಕಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆದರ ಗಂಟಲಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಳ ಬಿಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾಟಿದ್ದ ಗಾಳದ ಮೊನೆ ಯಾವ ಆಮೆಯ ನರವನ್ನು ಕೆದಕಿ ಸಜೀವಗೊಳಿಸಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸತ್ತು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಮೆಯ ಬಾಯಿ ಗಾಂಗೇಯನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚನೆ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆಮೆಗೆ

ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ. ಅದಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಗಾಂಗೇಯನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ತುಂಡಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಂಗೇಯನಿಗೆ ಅದರ ಬಾಯನ್ನು ಪುನಃ ಕಳೆಸಲಾಗಲಿ ಬೆರಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯಲಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅದರ ನೋವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಗಾಂಗೇಯ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಮಾಡಿದ. ಆಳುಕಾಳುಗಳೆಲ್ಲ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆಮೆ ಬಾಯಿ ಕಳೆಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಯಾರೋ ಕತ್ತಿ ತಂದು ಅದರ ಬಾಯಿ ಸಂದಿಗೆ ಹಾಕಿ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಮೀಟಿದರು. ಗಾಂಗೇಯ ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡ ಜೀವವೇ ಎಂದು ಬೆರಳು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊಂಡ! ಕತ್ತರಿಸಿದ ಆಮೆ ತಲೆ ಜೀವ ಹೋದ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಂಗೇಯನ ಕೈ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿತೆನ್ನುವುದನ್ನು ನನಗೆ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ."ಹೋಗೋ ಹೋಗೋ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ತಲೆಗೆ ಅಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚಿಹಿಡಿ ಯುವಪ್ಪು ಪ್ರಾಣ ಇರುತ್ತೇನೋ?' ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದೆ.

"ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ" ಎಂದು ಬಲಗೈ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲು ಸಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೆರಳು ಅರಚಿದಾಗ ಆಗುವಂತೆ ಅವನ ಮೂರು ಬೆರಳಗಳೂ ಅರ್ಧದಿಂದ ಮೇಲೆ ನೀಲಿಗಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಮೂರು ಉಗುರುಗಳಿಗೂ ಉಗುರುಸುತ್ತು ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಲಬಾರ್ ಟ್ರೋಜನ್

"ತೇಜಸ್ವಿ, ಇವತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈವರೆಗೂ ನೋಡಲದ ಒಂದು ಹೊಸಾ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡಿದೇನೆ" ಎಂದು ಭಾರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಗೆಲೆಯ ಹರೀಶ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಿಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಹಕ್ಕಿಗಳೆಂದರೆ ಕಾಲ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವನೇ ಅಪರೂಪದ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವನು ಅವನೊಬ್ಬನೇ. ಅವನ ತೋಟ ನಮ್ಮ ತೋಟದಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಯಾರೂ ನೋಡಲದ ಒಂದು ಹೊಸ ಹಕ್ಕಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದರ ಅಂದಾಜು ಅವನಿಗೆ ಇದ್ದಂತಿರಲಿ. ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನ ಪರ್ಯಂತ ಜಾಲಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು

ಪಕ್ಷಿಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ನಾವೊಂದು ಹೊಸ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು! ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಪರ್ವತಗಳ ಯಾವುದೋ ದುರ್ಗಮ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಅಪರೂಪದ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ಏನೋ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಗೋಷ್ಠಿ ಸ್ಥಳ ತೊರೆದುಬಂದು ಹರೀಶನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದಿರ ಬಾರದು! ಆದರೂ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಂತೂ ಜನ ಓಡಾಡದ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಸಂತತಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದ್ದಿತು. ಇವನು ಈವರೆಗೂ ನೋಡಲದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನೋಡಲದ ಹಕ್ಕಿಯೇ? ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ

"ಯಾವ ಹಕ್ಕಿ ಅದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಯಾವ ಹಕ್ಕಿ ಅಂತ ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಿರಿ? ಯಾರೂ ಈವರೆಗೂ ನೋಡಲದ ಹಕ್ಕಿ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಇರುತ್ತ ಹೇಳಿ? ನಾನೂ ಸುಮಾರು ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅಂತ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲಾ ಅಂತಾರ" ಎಂದ. ಎಲಾ ಇವನ! ಇವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯೂಸ್ ಅಲ್ಲವೆ!

"ಹೆಂಗಿತ್ತೋ ಅದು?"

"ಅಯ್ಯೋ ತೇಜಸ್ವಿ! ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಮೈನಾ ಹಕ್ಕಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಇತ್ತು. ಅದರ ಎದೆ ಎಲ್ಲಾ ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣ. 'ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಅಂತೂ' ಅದು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿರ! ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಇರೋ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಹಕ್ಕಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನೋಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಲೀಂ ಆಲಿಯವರ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಇದು ಹೊಸ ಹಕ್ಕಿ ಅಂದಿದ್ದು ನಾನು" ಎಂದ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸಲೀಂ ಆಲಿಯವರ ದಿ ಬುಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಬರ್ಡ್ಸ್" ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹರೀಶ ನೋಡಿದ ಹಕ್ಕಿ ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಇದು ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಪರೂಪದ ಹಕ್ಕಿಯಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಸರಿ, ಹರೀಶ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತ? ಅವನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಹುಡುಕಾಡಿದೆವು.

ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಾಡೊಳಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹರೀಶ ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ವರ್ಣವೈಭವದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೊರೆದ. ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಾಡೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣ ಆಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಹರೀಶನ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಯಾವುದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ನನಗಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕದ ಯಾವ ಚಿತ್ರ ತೋರಿಸಿದರೂ ಇದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಂಡರೆ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಆದರೆ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿ ಮರೀಚಿಕೆಯಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹರೀಶನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹುಶಃ ಅದು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ ಯಾವದೋ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಹಕ್ಕಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ.

ಹರೀಶ ಈ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಬಮ್ಮಿ ತೋಟದೊಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಯಾವುದೋ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಇದು ಅಪರಿಚಿತ ದನಿ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಸಣ್ಣಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಂಥ ಗಿಲಿಗಿಲಿ ಕೂಗು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಚಿತ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಬಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಪರಿಚಿತ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗುವುದನ್ನೂ ಬೇರಾವುದೋ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ ಅಣಕಿಸಿ ಕೂಗುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬರಿಯ ಸ್ವರದಿಂದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸದೆ ಇದು ಯಾವ ಹಕ್ಕಿ ಇರಬಹುದೆಂದೆ ನೋಡಲು ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಡೊಳಗೆ ನಡೆದೆ. ನಾನು ಕಾಡೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಕೂಗು ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದೆ. ನಾನು ಸಮೀಪ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಪಕ್ಕದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಮೈನಾದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದುಹಾರಿ ದೂರದ ನೀರುಳ್ಳಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಗಾತ್ರದಿಂದಲ್ಲ. ಬಣ್ಣದಿಂದ! ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆಯೇ ಮರದಿಂದ ಹಾರಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಇಂಥ ಬಣ್ಣದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ!

ನನಗೆ ತಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಹರೀಶ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ. ಮತ್ತು ಅವನ ವರ್ಣನೆಗಳು. ಇದು ತೀರಾ ಅಪರೂಪದ ಹಕ್ಕಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ತೋಟದ ಬಳಿ ಕಂಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಮೈಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣಗಳೂ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಂಡ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಹಸುರು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ತದ್ವತ್ತಾಗಿ ರತ್ನಾಭರಣದಂತೆಯೇ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನಂತೂ ಈವರೆಗೂ ಇಂಥ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ನೋಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹರೀಶ ಇದನ್ನು

ನೋಡಿ ಅಪ್ಪೊಂದು ಬುಪಿಯಾಗಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಜೊತೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ಪ್ರಧಾನ ವಾಗಿದ್ದ ಅದು ಇದರಂತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಮರೆತು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ನನಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೈನಾಕ್ಕುಲರಿನಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನೆನಪಾಯ್ತು. ಸಲೀಂ ಆಲಿ ಯವರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಬೈನಾಕ್ಕುಲರನ್ನೂ ತಂದು ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಸಲೀಂ ಆಲಿಯವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಇದೆಯೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಿದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ರಟ್ಟಿನ ಮೇಲೇ ಕಣ್ಣೆದುರಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಯ ಸೈಜ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಣ್ಣ ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಇಂಥ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಆಕರ್ಷಕ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದನ್ನು ಯಾರೂ ಯಾಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಲೀಂ ಆಲಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಯ್ತು. ಆದರೆ ಬಂದಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಇಪ್ಪೊಂದು ಅಮೋಘ ವರ್ಣ ವೈಭವದ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು.

ಹರೀಶನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲೋ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಈ ಹಕ್ಕಿ ನೇರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದ ಆಯ್ತು. "ನೋಡಿದ್ದಾ! ನಾವು ಯಾರೂ ಈ ವರೆಗೂ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲದ ಹಕ್ಕಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ನಂಬಲಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಅವನು. ನಾನೂ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಬಳಿ ಇಂಥ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಇರಲೆಂದು ರಾಜೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದೆ, ಹಕ್ಕಿ ತೋರಿಸಲು.

ಆದರೆ ಇದು ಯಾವ ಹಕ್ಕಿ? ಆಕಾಶದಿಂದ ನೇರ ಇಳಿದು ಬಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಕ್ಕಿಯೇ? ಯಾರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರೂ ನಾವು ಅಂಥ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ನಮ್ಮೂರಿನ ಶಿಕಾರಿದಾರರಂತೂ ಕೊಂದು ತಿನ್ನಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲರು. ಮಿಕ್ಕವೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕಾಡಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು.

ಎಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕ ತಿರುವಿಹಾಕಲಿ, ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳಲಿ ಅದು ಯಾವ ಹಕ್ಕಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಈವರೆಗೂ ಪಕ್ಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕಿ ನೋಡಿದೆವೆ? ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೊಸ ಹಕ್ಕಿ ಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ

ನಮ್ಮ ಹುಡುಕಾಟ ನೋಡಿದ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಗ್ರಿಸೈಕರವರ ಪಕ್ಕಿಗಳ ವಿಶ್ವಕೋಶ ತರಿಸಿ ನೋಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲೂ ಕಾಣದ ಇದನ್ನು ನಾನೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತರಿಸಬೇಕಾಯ್ತು.

ಆ ಪುಸ್ತಕದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ವಿವರ, ಚಿತ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಚಕಿತನಾದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಚಿತ್ರ, ಹೆಸರು, ಕುಟುಂಬ, ಜಾತಕ ಎಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಯ್ತು. ಇದೇ "ಮಲಬಾರ್ ಟ್ರೋಜನ್" ಅಪರೂಪದ ಹಕ್ಕಿಯಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಂತೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಹೆಸರು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದದ್ದು.

ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಒಂದು ದಿನ ಭೀಕರ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಈಡಾಯ್ತು. ಇದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತೆಂದು ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮೂರಿನ ರಾಮಯ್ಯ ಕೊಂದುಹಾಕಿದನೆಂದು ನಮ್ಮ ರೈಟರು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಹೇಳಿದರು. ರಾಮಯ್ಯ ದುಬಾರಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಕೇಪಿನ ಕೋವಿ ತಂದಿದ್ದನಂತೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ತಾರೀಪು ಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಪಿನ ಕೋವಿಗೆ ಮದ್ದು ತುಂಬಿದ್ದ ರಾಮಯ್ಯ ಈ ಕೋವಿಯ ಗುರಿ ನೋಡಲು ಕಾಗೆಯೋ ಗುಬ್ಬಿಯೋ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆಯೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಉಲ್ಕೆಯಂತೆ ಹಾರಿ ಬಂದ ಟ್ರೋಜನ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ರಾಮಯ್ಯ ಗುರಿ ಇಟ್ಟು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ. ಧಮಾರಂದ ಕೂಡಲೆ ಹಕ್ಕಿ ತರಗಲೆಯಂತೆ ಉದುರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೋವಿಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಅಪ್ಪು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕ ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಇಣುಕಿ ಸಹ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಜೀವ ಬದುಕು ಎಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಹೀನ ಎನ್ನಿಸುತ್ತೆ.

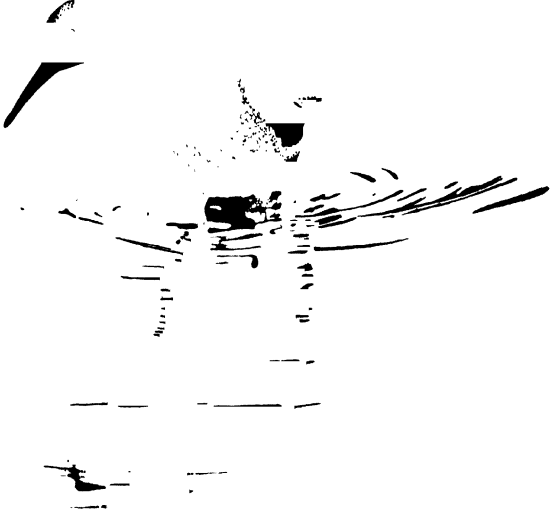
ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಅದೂ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮೂರಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ಅದೇ ಕೊನೆ.

ಈ ಟ್ರೋಜನ್ ಹಕ್ಕಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾದ ಇಂಕಾ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಸ್ಪಾನಿಷ್ ಸೈನಿಕರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಇಂಕಾಗಳನ್ನು ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಾಡಿನ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಟ್ರೋಜನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಅವರ ಶವಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಶೋಕ ಸೂಚಕ ಮೌನ

೮೪ \ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಆಚರಿಸಿದುವೆಂದು ದಂತಕತೆ ಇದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಟ್ರೋಜನ್ ಗ್ವಾಟೆ ಮಾಲಾ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಪಕ್ಷಿ. ಅವರ ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಇದರ ಚಿತ್ರ ಇದೆ. ಇಂಕಾ ದೊರೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾಕಲು ದೊರೆಯ ಅನುಮತಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಅತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತು.

ನಾವು ಕೊಂದ ಹಕ್ಕಿ

ಮೂಡಿಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ ಬಂದೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲೂ ಬಂದೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಧುರಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ತೋಟದಲ್ಲೂ ಬಂದೊಂದು ಈ ರೀತಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಬರತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹರಿದು ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯನ್ನೇ ಇಲ್ಲಾ ಭದ್ರಾ ನದಿಯನ್ನೇ ಸೇರಿ ಸಮುದ್ರದತ್ತ ತನ್ನ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಬಂದೇ ಗುಡ್ಡದ ಎರಡು ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡು ಧುರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಪಾರಾವಾರ ಸೇರುವಾಗ ಸಹಸ್ರಾರು ಮೈಲು ದೂರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ಎಲ್ಲಿ! ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಎಲ್ಲಿ!

ಭದ್ರಾ ನದಿ ಕುದುರೆಮುಖದಿಂದ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಧುಮುಕುತ್ತಾ ನೊರೆ ಎಳಿಸುತ್ತಾ ಹರಿದರೆ, ಹೇಮಾವತಿ ನದಿ ಬಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮರಳಿನ ರಾಶಿಗಳ ನಡುವೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಗೋರೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮಾರನೆ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯ ಪಾತ್ರ ಮರಳಿನಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಾ ಆಳವಾದ ಮಡುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಳು ತುಂಬಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂತು. ಈಗ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಎಷ್ಟು ತೆಳ್ಳಗೆ ಹರಿಯುತ್ತೆ ಎಂದರೆ ಯಾರು

ಬೇಕಾದರೂ ಪಂಚೆ ನನೆಯದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ದಾಟಬಹುದು. ಬಸವನ ಮಡು, ಕಲ್ಲು ಕೊಂಡ, ಗೌರಿ ಗುಂಡಿ ಇವೆಲ್ಲ ಈಗ ಹೆಸರುಗಳಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಗುಂಡಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಮಡುವೂ ಇಲ್ಲ. ಮರಳು ಹೀಗೇ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವುದೇ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಬಯಲು ಸೀಮೆಯ ನದಿಗಳ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ಈ ಜೀವನದಿಗಳೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕಟ್ಟಿದ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಹೇಮಾವತಿ ಮರಳಿನಿಂದ ಹುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಗೆ ಮರಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಆ ನದಿಗೆ ಗಾಳ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆವು. ಎರಡು ಗೇಣು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೀನು ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದೀತು. ಮೀನು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ನಮಗೇನೂ ಬೇಸರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗಾಳದ ಸುತ್ತ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಚ ಕುಟುಕುವ ಎಳೆದಾಡುವ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾದರೂ ಬೇಡವೆ? ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ನಮ್ಮ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಗಿರಾಕಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ. ಎಂಥ ಪುಡಿಮೀನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಗಾಳದ ದಾರ ಅಲುಗಾಡಿಸಿದರೆ ನಾವು ನೀರೊಳಗೆ ಒಂದು ತಿಮಿಂಗಿಲವನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಲು ಯಾವೊಂದು ನೆಪವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ಜೊತೆಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಓಡಾಡುವವರೆಲ್ಲ ನಾವು ತೆಳ್ಳನೆಯ ತಿಳಿನೀರಿಗೆ ಗಾಳ ಎಸೆದು ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿದೆಯೆ? ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ವೈಯ್ಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಫಿಷಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ರದ್ದಾದವು. ಈಗ ಆ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದು ನಿಜವೆ ಎಂದು ನಮಗೇ ಅನುಮಾನ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ ನಾನೀಗ ಹೇಳುವ ಕಥೆ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಗಳಿದ್ದು ಮೀನುಗಳಿದ್ದ ಕಾಲದ್ದು.

ರಘು ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅವರ ತೋಟದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲೇ ಗದ್ದೆಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡೇ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾವು ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಹಾಗೆ ಅವನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಎರೆಹುಳು ಅಗೆದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹಳ್ಳದಕಡೆಗೆ ಗಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹರಟೆಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೇಳುಕೇಳುವವರೆಲ್ಲದ ಆ ನಿರ್ಜನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬು ಎನ್ನುವ ಬಬ್ಬು ಹಣ್ಣುಹಣ್ಣು ಮುದುಕ ಮಾತ್ರ ಮೀನಿಗೆ ಗಾಳಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಒಂದು ಮೀನನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. ಬದಲು ನಾವೇ ಹಿಡಿದವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನಿಂದ ದಿನಾ ಕುತೂಹಲಕರವಾದ ದೆವ್ವದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮರ ಗುಂಡಿ ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ದೆವ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ಅವನು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂದರೆ ನಾವಿದ್ದಾಗ ಅವು ಒಂದೂ ಕಾಟ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೋದಮೇಲೆ ಅವನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದೆವ್ವದ ಕಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು. ನೀರೊಳಗಿಂದ ಮೀನಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳದ ದಾರವನ್ನು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಜಗ್ಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಮೇಲಿಂದ ದುಡುಪುನೆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ನೆಗೆದು ಸದ್ದು ಮಾಡುವುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಗಾಳದ ದಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಜಲು ಗೋಜಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ನಾನಾತರದ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ. ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ಒಂದು ಕಿಡಿಗೇಡಿ ದೆವ್ವ ಯಾವ ತರ ಅವನ ದಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಜಲು ಮಾಡಿ ಗಂಟು ಬೀಳಿಸಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಾಯ ತಗೊಂಡು ಅವನ ದಾರದ ಸಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತು. ಅವನ ದಾರ ಸರಿಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದರೊಳಗೇ ಕತ್ತಲಾಗಿ ಅವತ್ತು ಫಿಷಿಂಗ್ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಬ್ಬು ಆ ದುಷ್ಟ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಪ ಹಾಕಿ "ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಾಳೆ ನಾಳಿದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಗಾಳದ ದಾರ ಮುಟ್ಟಲಿ ನೋಡೋಣ. ದಾರ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕರೆಂಟು ತಂತಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆದು ಸತ್ತೇ ಹೋಗಬೇಕು ಅದು," ಎಂದು ನದಿಯ ಮೇಲಿನ ಶೂನ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ವಾರೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಆಣೆ ಭಾಷೆ ಹಾಕಿ ಕೂಗಿದ.

"ಅಲ್ಲವೋ ಬಬ್ಬು ಸತ್ತವರು ದೆವ್ವ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ದಾರ ಮುಟ್ಟಿ ದೆವ್ವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಸತ್ತರೆ ಅದೇನಾಗುತ್ತೆ?" ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

"ಏನಾರ ಆಗ್ಗಿ ನಂಗೇನು! ಒಟ್ಟಲಿ ನನ್ನ ದಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣು ಆಗಬೇಕು. ದೆವ್ವ ಸತ್ತು ಪಿಚಾಚಿ ಆಗ್ತದೆ. ಪಿಚಾಚಿ ಸತ್ತು ರಣ ಆಗ್ತದೆ. ಮತ್ತೇನಾಗ್ತದೆ?"

ಬಬ್ಬು ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೇನೂ ತರ್ಕ ವಿಚಾರಗಳ ಪರಿವೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ತರ್ಕ ವಿಚಾರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದವರು ನಾಲ್ಕುರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಟ್ಟೆ

ತುಂಬಾ ಬೇಕಷ್ಟು ಬೂತಾಯಿ ಮೀನು ಸಿಗುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಲಾಟರಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಮರಳುಗುಡ್ಡೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಾ?

೨

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ಬಬ್ಬು ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನ ಪರಿಚಯವಾಯ್ತು. ಅದೇ ಒಂದು ಗದ್ದೆಗೊರವ ಹಕ್ಕಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು Mud Snipe ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇವು ಗದ್ದೆಯ ಗೇಣತ್ತರ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಜಲಚರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ಗದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಣಗಿ ಖಾಲಿಯಾದಾಗ ಜವುಗುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಳೆ ಕೆರೆಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲೂ ಓಡಾಡುತ್ತ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಏಡಿ ಸೀಗಡಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ನಾವು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಇದು ಹೇಮಾವತಿ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದುದು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಎಲ್ಲೋ ದೂರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಅದರತ್ತ ಕೊಂಚವೂ ಗಮನ ಹರಿಸದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಂಥ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿರಬೇಕು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಅದು ನಾವು ಹೋದರೂ ಹಾರಿಹೋಗದೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ಅದು ಹಳ್ಳದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಚಕ್ಕನೆ ಗಾಳದ ದಾರವನ್ನು ದಡದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿದಂತೆ ಎಳೆದಾಗ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೀನು ದಾರ ಎಳೆದ ರಭಸಕ್ಕೋ ಏನೋ ದಾರದ ಜೊತೆ ಚಿಮ್ಮಿ ದಡಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಅದೇನೂ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಮೀನೆಂದರೆ ಬಬ್ಬುಗೆ ಸಹ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕದು. ಅಷ್ಟು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಪುಡಿ ಮೀನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಗದ್ದೆ ಗೊರವ ಹಕ್ಕಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೀರೊಳಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬಬ್ಬುಗೆ ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಇದಾದರೂ ತಿನ್ನಬಹುದೇನೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಆ ಪುಡಿ ಮೀನನ್ನು ಎಸೆದೆ. ಹಕ್ಕಿ ಕಲ್ಲನೋ ಏನೋ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದೆನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಇನ್ನೇನು ಹಾರಿಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನ. ಈ ವರೆಗೂ ಅದರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದ ನಾವು ಈಗೇಕೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು.

ಹಾರುವ ಮೊದಲು ಏನನ್ನು ಎಸೆದ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಮೀನು ಬಿದ್ದ ಜಾಗದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿತು. ನೋಡಿದರೆ ಮೀನು! ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹಕ್ಕಿ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಒಂಟಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿತು. ಅದರ ಅನುಷಂಗಿಕ ವಿವೇಕ ಬೇಡ ,

ಮಾನವ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಈ ಮೀನನ್ನು ತನಗೇ ಎಸೆದಿದ್ದೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ತನ್ನ ಭಯ ಸಂದೇಹ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೀರಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತ ತನ್ನ ಜನ್ಮಜಾತ ಅಪನಂಬುಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಹತ್ತಾರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಟಿ ಆ ಮೀನನ್ನು ತಗೊಂಡು ತಿಂದಿತು. ಅದರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಠಾತ್ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಯ್ತು. ಅವತ್ತು ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹಾರಿ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಲು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಎರೆಹುಳು, ಪುಡಿಮೀನು, ಸೀಗಡಿಗಳನ್ನು ಅದರತ್ತ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದು ಹಾರಿಹೋಗದೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಮ್ಮಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಂದಿತ್ತೆಂದರೆ ನಾವು ಯಾವ ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ಎಸೆಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಸೆದಂತೆ ಕೈ ಬೀಸಿದರೂ ತಿಂಡಿಯನ್ನೇ ಎಸೆದಿರಬೇಕೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವೇ ದಿನದೊಳಗೆ ಆ ಹಕ್ಕು ನಮ್ಮ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾಗಿಯಾಯ್ತು!

ಆ ಹಕ್ಕು ನಾವು ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅವತರಿಸಿ ಬಾಲ ಕುಣಿಸುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನಮ್ಮ ಗಾಳಗಳಿಗೆ ಪುಡಿ ಮೀನುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿ ಎಸೆಯಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಓಡಿ ಬಂದು ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರ ಸ್ನೇಹ ಕಂಡು ನಮಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಸಂತೋಷ. ಕಾಡಿನ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ತನ್ನ ಭಯ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೀರಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಿತ್ರನಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗಂತೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಂತೆ ನನಗೆ ಅದರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾಡಿನ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಅವಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗಿಲ್ಲ "ಈ ರೀತಿ ಗೆಳತನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಅಪಾಯಕಾರಿ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದು ಮಾನವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇದು ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವರ ಬಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತ

ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಶೂ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ, ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು, ಓಡಿಸಿ, ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಹಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಗೆಲೆತನ ಬಿಡಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲೆಸೆದರೆ ಕಲ್ಲನ್ನೇ ತಿಂಡಿಯೇನೋ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬಬ್ಬು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಗಾಳ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಕ್ಕಿ ಓಡಿಸುವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. ಆ ಮುದುಕನ ಗಲಾಟೆಗೆ ಹಕ್ಕಿ ಕೊಂಚವೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಲಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದರೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎಡಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದರೆ ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಗಲಾಟೆಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇದ್ದ ಆಸುಪಾಸಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾರಿಹೋದರೂ ಈ ಗದ್ದೆಗೊರವ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಸ್ನೇಹವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಪೃತ್ಯು ಎಂದು ನಮಗಂತೂ ಖಾತರಿಯಾಯ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಹೋದಾಗ ಅದು ಬರುವುದೇನಾದರೂ ತಡವಾದರೆ ಯಾರೋ ಅದನ್ನು ಕೊಂದಿರಬಹುದೆಂದೇ ಶಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಂತೂ ದಾರುಣವಾದ ದುರಂತ. ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳೂ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರೌರ್ಯ ದ್ರೋಹಗಳಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಬಮ್ಮೆ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಬ್ಬು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೇ ಅವನ ಗಾಳದ ದಾರವನ್ನು ಎಂಥದೋ ಬಲವಾಗಿ ಜಗ್ಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ನಾನು ಕ್ಯಾಮರಾ ಹಿಡಿದು ಯಾವುದೋ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸೀಗಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ರಘು ಬಬ್ಬು ಕೂಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಗಾಳ, ದಾರ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಸೆದು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದ. ಬಬ್ಬುಗೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಗಾಳ ಜಗ್ಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಅವನ ದಾರ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಎಳೆದವು. ತುಂಬಾ ತೂಕವಾಗಿದ್ದ ಅದು ಮೀನಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಸಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅರ್ಧ ದೂರ ಎಳೆದಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ದಾರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ತುಂಡಾಯ್ತು. ಸರಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ದೆವ್ವ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿ, ರಣ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಹರಾಜಾಗುವಂತೆ ಮುದುಕ ಶಪಿಸತೊಡಗಿದ.

ಈ ನಡುವೆ ರಘು ಯಾಕೋ ಅವನ ಗಾಳ ಎಸೆದು ಬಂದಿದ್ದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಗದ್ದೆಗೊರವ ಹಕ್ಕಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದೆ! ನಮಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಏನು ಅಚಾತುರ್ಯವಾಯ್ತು ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. " ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಹಕ್ಕಿ ಗಾಳ

ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ " ಎಂದು ರಘು ಕೂಗುತ್ತ ಓಡಿದ. ನಾವೆಲ್ಲ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆವು.

ಬಬ್ಬು ಕೂಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ರಘು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸೀಗಡಿ ಚುಚ್ಚಿದನ್ನು ಮರೆತು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತ ಎಸೆದು ಬಬ್ಬು ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದ್ದ. ಗಾಳಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿದ್ದ ಸೀಗಡಿಯನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಎಸೆದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಕ್ಕಿ ಅದನ್ನು ತನಗೇ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸೀಗಡಿಯನ್ನು ತಿಂದಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಗಾಳವನ್ನಾಗಲೀ ಅದಕ್ಕೆ ಕಟಿದ್ದ ದಾರವನ್ನಾಗಲೀ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ!

ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಬದ್ಧಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲೋ ಬಾಯಲ್ಲೋ ಗಾಳ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಾಗದಂತೆ ತೆಗೆಯೋಣ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಜೀವ ಪುಟಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೂಕಡಿಕೆ ಬಂದಂತೆ ಗೋಣು ವಾಲಿಸಿತು. ಕೈಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಸಡಿಲವಾಗಿ ನಿದ್ದೆಬಂದಹಾಗೆ ಮಲಗಿತು. ಹಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿ ನಮ್ಮ ಗೆಲೆತನದ ಗಾಳ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಯ್ತು.

ನಮಗೇನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೇಸರವಾಯ್ತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ರಘು ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸೀಗಡಿ ಚುಚ್ಚಿ ಎಸೆದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಶಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಬಬ್ಬು ರಘುವನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಶಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಯಾರುಯಾರನ್ನು ಬಯ್ಯರೂ ಏನುಫಲ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಸಲುಗೆ ಬೆಲೆಸಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಅವತ್ತಿನಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು.

ಬಡಲ ನೂಲಿನಿಂದ

ನಾವು ಜೇಡರಬಲೆ ಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪದ ಬಳಿ, ಕಿಟಕಿಗಳ ಹತ್ತಿರ, ಮನೆಯ ಸೂರುಗಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವ, ಬಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಬಲೆಯಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇವು ಇರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಹಿಕೆ ತೀರಾ ತಪ್ಪು. ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಗುರವಾದ ಗಾಜಿಗಿಂತ ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ, ಕೂದಲಿಗಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೊಪಾಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಇವುಗಳ ವಿಶ್ವರೂಪ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಬಂದು ಮಂಜು ಬೀಳುವ ದಿನ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು ನೀವು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಹೋದರೆ ಮಂಜು ಕುಳಿತ ಜೇಡರ ಬಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಜೇಡಗಳು ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮೈಲಿ ಉದ್ದದ ತಮ್ಮ ನಾಭಿ ತಂತುಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಸುತ್ತವರದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು! ಇವು ಬರೇ ವೃತ್ತಾಕಾರಕ್ಕೆ ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಲೆ ನೇಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಬಯಲಿನ ಹುಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಬಲೆಗಳಿಂದ ಹೊದಿಸಿರುವುದು ಕಾಣಬಹುದು. ಹುಲ್ಲು ಇಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇವು

ಬಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಸಿದಂತೆ ನೇಯಿರುತ್ತವೆ. ಹೂವಿನ ಎಸಳುಗಳಿಂದ ಎಸಳುಗಳಿಗೇ ಬಲೆ ನೇಯಿರುತ್ತವೆ. ಬಣಗಿದ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸದಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಬಯಲು ಜೇಡ ಜಾಲದ ಮಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ! ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲವೇ ಇವುಗಳ ಅಸಂಖ್ಯ ಕಲಾತ್ಮಕ ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಮ್ಯಾಕ್ರೋ ಲೆನ್ಸ್ ಮುಖಾಂತರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿರಿ, ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿ ಜೇಡರ ಹುಳುವೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಬಲೆಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜೇಡರ ಜಾಲವು ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇವು ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳ ಭಾಷೆ, ಕೈ, ಕಾಲು, ಅವುಗಳು ಚಲಿಸುವ ಕಂಬಿ, ಪ್ರಣಯ ವಿಧಾನ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಆಗಿದೆ.

ಜೇಡರ ಹುಳುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನೂಲಿನ ದ್ರವವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಿನರಟ್ಟುಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಪಿನರಟ್ಟುಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನೂಲು ಕೊಳವೆಗಳಿದ್ದಾವೆ. ಇವು ಜೇಡರ ಹುಳುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮುವ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ದಾರವನ್ನಾಗಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ಬೆರಳುಗಳಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನೂಲನ್ನು ಹೊಸೆಯುತ್ತವೆ. ಅದೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ. ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೀಟವನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಒಂದು ರೀತಿ. ನೂಲೇಣಿಯ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿ. ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಬಲೆ ನೇಯಲು ಒಂದು ರೀತಿ.

ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳ ಮರಿಗಳು ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವುಗಳ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ಜೇಡಗಳ ಜಾಲದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಮಂದ ದೃಷ್ಟಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ನೂಲಿನ ಸಂಜ್ಞೆಗಳೇ ಭಾಷೆ. ಜೇಡದ ಮರಿಗಳೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದರ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರೆ ಕೇವಲ ಕಂಪನ ಸಂಜ್ಞೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜೇಡ ಅದನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳ ಪ್ರಯಾಣವೇ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ. ಅವಕ್ಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲು ಕೈಕಾಲುಗಳಿವೆಯಾದರೂ ಅದು ಅವನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಪೂರ್ವ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನೋ ಮರದ ಕಾಂಡವನ್ನೋ ಏರಿ, ನಾಭಿಯಿಂದ ಧ್ರುವಿಸುವ ನೂಲನ್ನು ನೂಲುತ್ತಾ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಂತು ತೇಲಾಡುತ್ತಾ ತೇಲಾಡುತ್ತ ಇನ್ನಾವುದೋ ದೂರದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ತಾಗಿ ಹಿಡಿದ

ಕೂಡಲೇ ಇದು ನೇಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನುರಿತ ಸರ್ಕಸ್ ಪಟುವನ್ನೂ ನಾಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದ ಇನ್ನೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಜೇಡರ ನೂಲು ಅದರ ದವ್ವಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾದುದು. ಅಷ್ಟೇ ಸಪುರವಾದ ಉಕ್ಕಿನ ತಂತಿ ಜೇಡರ ನೂಲಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯ. ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದಲೇ ತಾವು ಓಡಾಡುವ ಹಗ್ಗದ ಏಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಂಡ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಿರುಗುವ ಜೇಡ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೀಟ ಜಗತ್ತಿನ ಕೌತುಕ.

ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಲ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಜಾತಿಗಳಿದ್ದಾವೆ. ಮ್ಯಾಕ್ರೋ ಲೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳೂ ನಾವು ತಿಳಿದಂತೆ ಬಲೆ ನೇಯ್ದು ಅದರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳು ಬಲೆಯ ಬಂದು ಭಯಂಕರ ಗೋಜಲುಗಳನ್ನೇ ನೇಯ್ದು ತೂಗು ಹಾಕಿ ಆ ಬಲೆಯಿಂದ ಬಂದು ದಾರದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಆಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತವೆ. ಬಲೆಗೆ ಕೀಟಗಳು ಬಿದ್ದು ಬಲೆ ಕೊಂಚವೇ ಕಂಪಿಸಿದರೂ ಜೇಡ ಧಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜಾತಿಯವು ನೆಲಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಲಾಳಿಕೆಯಂಥ ಬಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ಲಾಳಿಕೆಯ ನಳಿಕೆಯ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ. ಕೀಟಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಉರುಳುತ್ತ ಉರುಳುತ್ತ ತಾವಾಗೇ ಜೇಡದ ಕಾಲುಬುಡಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೀಟಗಳು ಬಲೆಗೆ

ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಅವು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಂಪನಗಳಿಂದ ಜೇಡರ ಹುಳು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಮೊದಲು ತಮಗೇನೂ ಅಪಾಯ ಬಾರದಂತೆ ತಮ್ಮ ನೀಳ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಬಲೆಯ ಮೇಲೆಯೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ನಾಭಿಯಿಂದ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹೊಮ್ಮುವ ನೂಲನ್ನು ಕೀಟಗಳು ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಸುತ್ತಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಕೀಟ ತೆಳ್ಳನೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕವ್ವೆಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಹಾಕಿ ಬಿಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜೇಡಗಳಿದ್ದಾವೆ. ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕೀಟಗಳ ಒಳಗಿನ ಅಂಗಾಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ದ್ರವವಾಗ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳು ನಾವು ಎಳನೀರು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಹೀರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜೇಡರ ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಬ್ಜವಾಗಿ ಸೆಟ್ಟೆದುಕೊಂಡು ಈಜಿಪ್ಪಿನ ಮಮ್ಮಿಗಳಂತೆ ಮುರುಟಿದ ಕೀಟಗಳು ಬರಿಯ ಹೊರ ಚಿಪ್ಪು ಮಾತ್ರವಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳು ಜಗತ್ಸರ್ವವೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಂತೆ ಬಲೆ ನೇದು ದಿನವೂ ಅಗಣಿತ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಭಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ, ಇಂದು ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೀಟಾಹಾರಿಯಾದ ಇವುಗಳು ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಬಲೆಗೆ ತಾಗಿದ ಸ್ವಜಾತಿಯ ಬಂಧುಗಳನ್ನೆ ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಈ ಅಪಾಯದ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ಗಂಡು ಜೇಡರ ಹುಳುಗಳು ಹೆಣ್ಣುಹುಳುಗಳೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ದಯೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಜೇಡದಿಂದ ಕಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅದರ ಜಾಲದೊಳಗೇ ಸಿಲುಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡುಗಳು ಅಸುನೀಗುತ್ತವೆ.

ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಜೇಡದ ಗಂಡು ಹುಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಬಲೆಯೊಳಗೇ ರೇತಸನ್ನು ಸ್ರವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬಲೆಯಿಂದ ನೇಯ್ದ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೂಡೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ವರಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾದ ವಿಷ ಜೇಡ್ ಟೊರೆಂಟುಲ ಕೂಡ ಇದೇ ಜಾತಿಯದು.

ತಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಬಲೆಯಿಂದಲೇ ನೇಯ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಕೈ ಚೀಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗೋಲಿಯಂಥ ಈ ಚೀಲವನ್ನು ಹೋದ್ದಲಿಯ ತನಕ ಯೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ತಿರುಗಾಡುವ ಜೇಡಗಳನ್ನೂ

ನೋಡಬಹುದು.

ನೀರೊಳಗೂ ಜೀವಿಸುವ ಜಲಚರ ಜೀವಿಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳ ಶೈಲಿಯಂತೂ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು. ಇವುಗಳು ಜಲಚರಗಳಾದರೂ ಇವು ಉಸಿರಾಡಲು ಗಾಳಿ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜೀವಿಗಳು ನೀರೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ನೂಲಿನಿಂದಲೇ ಬಂದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಟ್ಟು ಲೋಟದಂಥ ಕೊಳವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಹೊಲಿಯುತ್ತದೆಂದರೆ ಇದರೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಗಾಳಿಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅನಂತರ ನೀರಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬತ್ತೊತ್ತಾದ ರೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಗಾಳಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಬಂದೊಂದನ್ನೇ ತಂದು ಆ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಕೊಡವಿ ಆ ಕೋಶವನ್ನು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ನೀರ್ಗುಳ್ಳೆ ಮಾಡಿ ಜೀವರ ಹುಳು ಅದರೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಈಗೀಗ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಕೌತುಕಗಳನ್ನು ಈ ಕೀಟಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರವೇ ಸರಿ.

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಮೂಡದ ಹಾದಿ

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಿಧಾಮಗಳಾದ ರಂಗನತಿಟ್ಟು, ಕೊಕ್ಕರೆ ಬೆಳ್ಳೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಂಡಾಂತರಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಸೈಬೀರಿಯ, ಆರ್ಕ್ಟಿಕ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ಗೂಡುಕಟ್ಟಿ ಮರಿಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿವೆ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಹಲವು ಪಕ್ಷಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ಹಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕುಂಡಕುಸ್ಕ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸದಾ ತನ್ನ ಬಾಲದ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಆಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು 'ವ್ಯಾಗ್ ಟೇಲ್' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಕ್ಕಿ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಬೇಸಿಗೆ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಮಂಗಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಈ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯ್ತೆಂದಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತೆಂದಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಪೂರ್ವ ಯೂರೋಪಿನ ದೇಶಗಳಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರು ಮೈಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹದಿನೈದನೆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಈ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ

ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹಕ್ಕಿ ಎಂದರೆ 'ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿಟ್ಟಿ' ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕಿ. ನೀಲಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಮಿನುಗುವ ರತ್ನದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲ. ಇದು ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳ ಪೊದೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾರಲಿಕ್ಕೂ ಬರದ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಇದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರುವುದು ಹಿಮಾಲಯದ ಕಾಡುಗಳಿಂದ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ರಾಮೇಶ್ವರದಿಂದ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಈ ಹಕ್ಕಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ರೀತಿ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಹಾರಿ ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವಷ್ಟು ಶಕ್ತವಾಗಿವೆಯೇ? ಎಂದು.

ಹಿಂದೆ ಇವುಗಳ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಜನ ಇವು ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬಗೆದಿದ್ದರು. ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಬಿನ್‌ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ರೆಡ್‌ಸ್ಟರ್ಟ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಚಳಿಗಾಲ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೆಡ್‌ಸ್ಟರ್ಟ್‌ಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ರಾಬಿನ್‌ಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ.

ಚಳಿಗಾಲ ಬಂದಕೂಡಲೇ ರಾಬಿನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ರೆಡ್ ಸ್ಟರ್ಟ್ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಯಾರೂ ಅವು ಹೇಗೆ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅರಿಸ್ಟಾಟಲನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಗೊಂಡಿತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಾಲೋಹಕ್ಕಿಗಳು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕವ್ವೆಗಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಸ್ವಾಲೋಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದೂ ಜನರ ವಿಚಿತ್ರ ಕಲ್ಪನೆ ಆರಂಭವಾಯ್ತು. ಅವರಾರೂ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಹಾರಿ ಖಂಡಾಂತರ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟನೆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ಹಾರಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತವೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡತೊಡಗಿತು. ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಸಹಸ್ರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ರಾತ್ರಿಯಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಇಡೀ ಆಕಾಶವೇ ಕಪ್ಪಾಗುವಂತೆ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡ. ಇದರಿಂದ

ಎಚ್ಚರಾದ ಪಕ್ಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ನಿದ್ಧಗೆಟ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜಟಿಲ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುದು. ಇವತ್ತಿನವರೆವಿಗೂ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಯಾವುದೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಂಡಾಂತರ ಯಾನದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗ ಎಂದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ವೇಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಪಾತಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೀಗಲ್ ರೀತಿಯ ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಶೆರವಾಟರ್ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ್ದು. ಈ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅದರ ಗೂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಅಮೆರಿಕಾದ ಬೋಸ್ಪನ್ನಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ೧೯೫೨ನೆ ಇಸ್ವಿ ಜೂನ್ ನಾಲ್ಕನೆ ತಾರೀಖು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯ್ತು. ಅದನ್ನು ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ. ಆ ಹಕ್ಕಿ ವೇಲ್ಸ್‌ನ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಜೂನ್ ಹದಿನಾರನೆ ತಾರೀಖು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂತು. ಅದು ೨೦೫೦ ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದರು.

ಅನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅದ್ಭುತವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯತೊಡಗಿತು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾರುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ? ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ? ಚಂದ್ರನನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ? ಅಥವಾ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಾರುತಗಳ ಮೇಲೋ? ಧ್ರುವ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೋ? ಭೂಮಿಯ ಅಯಸ್ಕಾಂತ ಶಕ್ತಿಯೇ? ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪುಟ್ಟ ಮಿದುಳು ಹೇಗೆ ಈ ಅಗಾಧ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ಬಂಡಗಳಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ಪತ್ತೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಜರ್ಮನ್ ಪಕ್ಷಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಗುಸ್ಟಾಫ್ ಕಾರಾಮೇರ್ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು - ನಡೆಸಿದ. ಕೆಲವು ಮೈನಾ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಆತ ದೊಡ್ಡ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವು ವಲಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಲೂ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು ವಲಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆಬಡಿಯುತ್ತಾ ಹಾರಾಡತೊಡಗಿದವು. ಆತ ಆ ಪಂಜರಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನ ಬೆಳಕು ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯುದೀಪದಿಂದ ಕೃತಕ ಸೂರ್ಯ ಬಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದ. ಅದು ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆತ ಆ ಕೃತಕ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದಾಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ

ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಲಸೆ ಹಾರಾಟದ ದಿಕ್ಕೂ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತು.

ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆತ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಚಲನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ವಲಸೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಚಲನೆಯನ್ನಾದರೂ ಆಧರಿಸಿ ಹೇಗೆ ಅವು ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ? ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮೋಡ ಕವಿದಿದ್ದಾಗ? ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ?

ಏಕೆಂದರೆ ಚಲಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಳಗೆ ಚಲಿಸುವ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂಬ್ರಿಜ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪೊಫೆಸರ್ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅನ್ನುಪವರು, ಹೇಗೆ ಒಂದು ಜಾಗದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಣಿತದ ಮುಖಾಂತರ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದೆಷ್ಟು ಜಟಿಲ ಗಣಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರೊಂದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಪುಟ್ಟ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವು ಯಾವುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹಾರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ ಡಾ.ಸಾವುರ್ ಎನ್ನುವ ಜರ್ಮನ್ ಪಕ್ಷಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಜರ್ಮನಿಯ ವ್ಯಾಬರ್ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದಷ್ಟು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಪಂಜರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ವಲಸೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಖಚಿತ ಆಕಾಶದಡಿ ಇಟ್ಟ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವಲಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ನಿಶ್ಚಿತ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅನಂತರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃತಕ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಪ್ಲಾನೆಟೋರಿಯಂ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಡಾ.ಸಾವುರ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಬರ್ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ದರು. ತಕ್ಷಣ ಆ ಕೃತಕ ಆಕಾಶದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹಕ್ಕಿಗಳು ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯತೊಡಗಿದವು. ಆ ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಜಾಗ ಬದಲಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಡಾ.ಸಾವುರ್ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗ ಎಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಜಾನಿ ಎಂಬ ವ್ಯಾಬರ್ ಹಕ್ಕಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಸಿದ್ದು. ಜಾನಿ ಪಂಜರದೊಳಗೇ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಿರುಗುವ ತಮ್ಮ

ಪ್ಲಾನೆಟೋರಿಯಂಗೆ ಬಯ್ಯರು. 'ವಲಸೆ ಕಾಲ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಅದು ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ದಿಕ್ಕೂಚಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ತೋರಿಸಿದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ಲಾನೆಟೋರಿಯಂ ಆಕಾಶವನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರು. ಕೊನೆಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಚ್ಛೇದ ಮಾಡಲಾಯ್ತು. ಅದು ಜರ್ಮನಿಯಿಂದ ಗ್ರೀಸ್ ಮುಖಾಂತರ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ನೈಲಾನದಿ ತೀರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ನೆಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಮಧ್ಯ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೂ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಬರ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಈ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಬರ್ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ಅಂತೂ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೂ ತಮ್ಮ ವಲಸೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಡಾ.ಸಾವೂರ್ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಟಿಲವಾದ ಖಗೋಲದಿಂದ ಈ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳು ದಾರಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯೇ? ಈ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲವೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಲಸೆಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಆಧಾರವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಕ ಪ್ಲಾನೆಟೋರಿಯಂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಸೇರಿಸುವ ಮುಖಾಂತರ ಡಾ.ಸಾವೂರ್ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಈಗ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ನಂತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಿದುಳಿಗೆ ಅನಂತ ಆಕಾಶದ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಗ್ರಹದ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಗ್ರಹ ತಾರೆಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರೋಥ್ ಸಾನ್ಯು ವಿಜ್ಞಾನಿ
 ಡಾ. ಕೆ. ಎಸ್. ಗ್ರೀನ್‌ವಾಲ್ಡ್
 ೨೦೧೨

ಪುಸ್ತಕಪ್ರಕಾಶನದ ಒಂದು ಮನವಿ

ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಡಿ. ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಕುತೂಹಲ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸರಳಜ್ಞಾನ ಇವತ್ತಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೊದಲ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಸ್ತೃತ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಚಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಲು ಮೊದಲ ಅಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಶ್ವದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪರಿಚಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯಾದ್ಯುತಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದು.

ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ಸ್. ಭಾಗ ೧

ಮನುಷ್ಯನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಸವಾಲುಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯಮಯ ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಣೆ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಪೆಂಟಾಗನ್ ದಾಖಲೆಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲ ಭಾಗ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆ ವರ್ಗದ ಮುಖಾಮುಖಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ಸ್. ಭಾಗ ೨

ಓದುಗರ ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ ಸಂಗತಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಪರಲೋಕದ ಜೀವಿಗಳೊಡನೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸಂಪರ್ಕ, ಅವರೊಡನೆ ಒಡನಾಟ ಹಾಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ವಿವರಗಳು ಸಾಕ್ಷಾಧಾರ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಹಿತ ಓದುಗರ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಭುಗಿಲೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವಿಸ್ಮಯ. ೧ ಮತ್ತು ವಿಸ್ಮಯ .೨

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇಕಾಲಜಿಯ ಸರಳ ವಿವರಣೆಯಾದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಭೃಷ್ಟಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ತೇಲಾಡುವ ಭೂಖಂಡಗಳ, ಅಂಟಾರ್ಟಿಕ, ಅಮೆಜಾನ್ ನದಿ, ಮರುಭೂಮಿಯ ವಿಚಿತ್ರಗಳು, ಹುಳು ಹಪ್ಪಟೆಗಳ ವಿಸ್ಮಯಕರ ನಡವಳಿಕೆಗಳ, ಕಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮನರಂಜನೆಯ ಮುಖಾಂತರವೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದು. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಆಗು ಹೋಗುಗಳನ್ನೂ ಇಕಾಲಜಿಯ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಕಾಲಜಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಲಿಂಕ್

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಾನವ ಹೇಗೆ? ಏಕೆ? ಯಾವಾಗ?

ಮನುಷ್ಯನಾಗುತ್ತ ಬಂದ. ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಡೆಸಿರುವ ಅವಿರತ ಪ್ರತ್ಯದಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಪ್ರತ್ಯದಾರಿ ಕತೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಹೊಸ ತಂತ್ರದ ಕೃತಿ ಇದು. ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಹರಿಯುವ ಈ ಕಥೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಕಾಸದ ಇವತ್ತಿನ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುತೂಹಲಕರವಾಗಿ ರೂಪಾಂಚಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು, ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಯೋಚಿಸ ಹಚ್ಚುವುದು.

ಅಲವಾರಿಯ ಅಂಡಮಾನ್ , ಮತ್ತು ಮಹಾನದಿ ನೈಲ್.

ಇದೊಂದು ಕಗ್ಗಾಡಿನ ಅಂಡಮಾನ್ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರ ಗುಂಪೊಂದು ಪ್ರವಾಸ ಹೋದ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ. ಪ್ರವಾಸ ಕಥನದ ಜೊತೆಗೆ ಕತೆಗಾರನ ರಾಜಕೀಯ , ಸಾಮಾಜಿಕ , ಆತ್ಮಿಕ ವಿವೇಚನೆಗಳೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗುವುದರಿಂದ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸು ಅಂಡಮಾನ್ ದ್ವೀಪಗಳತ್ತಲೆ ಏಕ ಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗದೆ ಜ್ಞಾನದ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಹರಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪುಸ್ತಕದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ:-

ಇಡೀ ಮಾನವ ಸಂಕುಲದ ಸ್ತೋತವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾನದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೈಲ್ ನದಿಯದು ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ. ಈ ನದಿ ಬಂದುದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಂದು ಅದರ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ದಂತಕತೆಗಳನ್ನು ಒರೆಹಚ್ಚಲು ನೂರಾರು ಜನ ಅನ್ವೇಷಕರು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿಟ್ಟು ಸಾಹಸಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ರಿಕಾದ ಭೀಕರ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ, ಕ್ರೂರ ಗುಲಾಮ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೊಡನೆ ಅವರು ಪಟ್ಟ ಪಾಡಲ್ಲದರ ಕಥೆ ಇದು. ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಅನೇಕ ನರಬಲಿಗಳ ಅನಂತರ ನೈಲ್ ನದಿ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತು.

ಪರಿಸರದ ಕತೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೃತಿ ಇದು. ಕಥೆಯೆಂದರೆ ಕಥೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಎಂದರೆ ಕಾದಂಬರಿ. ಪ್ರಬಂಧ ಎಂದರೆ ಪ್ರಬಂಧ. ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದರೆ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ. ಓದುಗರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಕಾರ ತಳೆಯುವ ಮಾಯಾವಿಯಂಥ ವಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಾಣುವ ಪರಿಚಿತ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಅತ್ಯಂತ ಅಪರಿಚಿತ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೂಪ ತಳೆದು ಓದುಗರೆದುರು ಆವಿರ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊರಟಿರುವ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಕೃತಿ ಇದು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಅವುಗಳ ನಡನುಡಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳ ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಇದು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕುಲಗೋತ್ರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವೊಂದೊಂದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಂತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಸಾಹಸ ಇದು. ಮೊದಲ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ, ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಹಕ್ಕಿಗಳೂ, ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಾಶನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಅತಿ ಕಷ್ಟಕರ ಸಾಹಸ. ಏರುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಗಳ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ ದುಬಾರಿಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಅವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಕೊಂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅರಿಕೆ.

ಸಹಜ ಕೃಷಿ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಸಾಯ, ಆಧುನಿಕ ಇಳುವರಿ, ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಹಜವಾದ ಅರಿವು ಆಗ ತೋಡಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ, ನಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯಾಗದಂತೆ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವತ್ತ ಚಿಂತನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಸ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ "ಸಹಜ ಕೃಷಿ" ಜಪಾನಿನ ಕೃಷಿ-ಯುಪಿ ಫೋಕೋಕಾನ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು.

ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ, ಔದ್ಯಮಿಕ ನಾಗರಿಕತೆ, ನಗರ ಪರಿಸರಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಏಕಾಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ಏಕಾಕಿತನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಸಂಖ್ಯ ಜೀವ ಜಾಲದ ನಡುವೆ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಈ ಕೃತಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಾವಲಿ, ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ, ಹಾವುಮೀನು, ಕಡ್ಡಿಹುಳು, ಹಾವುಗಳು, ಒಂಟೆ ಹುಳು ಇವುಗಳಲ್ಲದರ ತಮಾಷೆಯ ಕಥೆಗಳೊಡನೆ ಇವುಗಳ ಅಸದೃಶ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರಣದೊಡನೆ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮನಃಶಕ್ತಿಯನ್ನೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಕೃತಿ "ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು."

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕುತೂಹಲಕರ, ವಿಸ್ಮಯಕರ, ರೋಮಾಂಚಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕನ್ನಡದ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ಬರಹಗಾರರಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ, ಅತಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತರಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ವ್ಯಯಿಸಿದ ಹಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದೆಂದು ನಾವು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದೆರಡನ್ನಾದರೂ ಕೊಂಡು ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಓದಿ ನೋಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಲೇಖಕರ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಸುದಯನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಂಟೆ ಹುಳು
ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಚಿಟ್ಟೆ
ಬಾವಲಿ
ಬಾವಲಿಗಳ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಸ್ಮಯ
ಸೂಪರ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಾವಲಿ
ಕೀಟ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು
ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತು
ಸರ್ಪದೃಷ್ಟಿ
ಚೀಂಕ್ರ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅರಿಸ್ವಾಟಲ್
ಹಾವು ಮೀನಿನ ಪ್ರಚಂಡ ಯಾನ
ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ
ಒಂದು ಧುರಿಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಹಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣ ಬಾಲದಲ್ಲಿ
ಮಲಬಾರ್ ಟೋಜನ್
ನಾವು ಕೊಂದ ಹಕ್ಕಿ
ಒಡಲನೂಲಿನಿಂದ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಮೂಡದ ಹಾದಿ